

ข้อถกเถียงทางการเมืองในประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดา

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

The Political Debate over Same Sex Marriage in Canada

Mr. Thunyathorn Valapaichitra

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in International Relations

Department of International Relations

FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

Chulalongkorn University

Academic Year 2019

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อสารนิพนธ์

ข้อถกเถียงทางการเมืองในประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดา

โดย

นายธันยธรณ์ วัลไพจิตร

สาขาวิชา

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

รองศาสตราจารย์สรวิศ ชัยนาม

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นำสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.กัลยา เจริญยิ่ง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์สรวิศ ชัยนาม)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กรพินธุ์ พัวพันธ์สวัสดิ์)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

อัยยรรณ วัลไพจิตร : ข้อถกเถียงทางการเมืองในประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดา. (The Political Debate over Same Sex Marriage in Canada) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ.สรวิศ ชัยนาม

ในปัจจุบันสังคมโลกเริ่มต้นตัวในเรื่องของสิทธิความเท่าเทียมตามแนวทางด้านสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติกันมากขึ้นในหลายประเด็น สิทธิความเท่าเทียมกันในเรื่องของการแต่งงานเป็นหนึ่งในประเด็นที่หลายประเทศที่เป็นประเทศเสรีนิยมให้ความสนใจ ซึ่งตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 21 เป็นต้นมา การแต่งงานของคนเพศเดียวกันกลายเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมใหม่ที่เป็นแนวโน้มระหว่างประเทศโดยเฉพาะในประเทศฝั่งตะวันตก ซึ่งการที่จะสามารถแต่งงานกันได้นั้นจะต้องได้มีกฎหมายที่เอื้อให้บุคคลกลุ่มนี้สามารถแต่งงานได้ ประเทศแคนาดาเป็นประเทศที่เปิดเสรีและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมนั้นเป็นประเทศแรก ๆ ในเวทีระหว่างประเทศที่มีการอนุญาตให้บุคคลที่มีเพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้ ซึ่งมีการแก้ไขพระราชบัญญัติการแต่งงานที่ให้คำจำกัดความของคำว่า "ผู้ชาย" และ "ผู้หญิง" กลายเป็น "บุคคลสองคน" แทน อย่างไรก็ตามก็มีการถกเถียงกันในการแก้ไขกฎหมายแล้วกันแล้วต้องผ่านการพิจารณาซึ่งต้องมีผู้ไม่เห็นชอบและไม่เห็นชอบและทั้งนี้ในรัฐสภาและในภาคประชาสังคม ความท้าทายเหล่านี้นำไปสู่ข้อถกเถียงทางการเมืองในประเด็นดังกล่าว

สารนิพนธ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาถึงประเด็นการถกเถียงกันในเรื่องความเท่าเทียมกันของการแต่งงานโดยศึกษาในเรื่องของการตีความสิทธิมนุษยชนที่เป็นภาษาด้านศีลธรรมระหว่างประเทศผ่านมุมมองเรื่องสิทธิของกลุ่มที่สนับสนุนและต่อต้านกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกันของแคนาดา และเพื่อศึกษาถึงหลักหรือแนวคิดของการถกเถียงระหว่างผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการแต่งงานระหว่างผู้ที่มีเพศเดียวกัน โดยในการศึกษาได้นำกรอบแนวคิดทางสิทธิมนุษยชนที่สิทธิมนุษยชนถูกตีความได้ในหลายแง่มุมของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มคน มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ถึงข้อถกเถียงของกลุ่มผู้สนับสนุนและกลุ่มผู้ต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ที่มุ่งประเด็นเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศในเรื่องการแต่งงาน โดยเฉพาะการแต่งงานระหว่างคนเพศเดียวกันคือกลุ่ม LGBT โดยศึกษาจากมุมมองของตัวแทนของฝ่ายที่สนับสนุนและฝ่ายที่ต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน และนำมาวิเคราะห์และอธิบายเชิงพรรณนา การศึกษาค้นคว้าสารนิพนธ์ฉบับนี้ได้ศึกษาจากเอกสารในรูปแบบวิทยุ ได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายการแต่งงานของแคนาดา หนังสือ บทความทางวิชาการ เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับแคนาดาที่มีรัฐบาลแคนาดาสนับสนุน เว็บไซต์เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมทางเพศที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ประการแรก การถกเถียงในเรื่องการแต่งงานของคนเพศเดียวกันอยู่ในประเด็นเรื่องสิทธิและฐานความคิดของตัวแสดงทั้งในรัฐสภาและประชาสังคมนั้นกลุ่มผู้สนับสนุนและผู้ต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันเป็นเรื่องของการมองและตีความสิทธิที่แตกต่างกัน ผู้ที่สนับสนุนในรัฐสภาคือพรรคเสรีนิยม ส่วนภาคประชาสังคมได้แก่ ผู้ที่เรียกร้องสิทธิการแต่งงานคือคูร์กรวมเพศ และโบสถ์ในชุมชนเมืองโตรอนโตโดยใช้ภาษาสิทธิมนุษยชนว่าเป็นเรื่องของสิทธิความเท่าเทียมกันระหว่างบุคคล ส่วนผู้ที่ต่อต้านในรัฐสภาคือพรรคเสรีนิยมและในภาคประชาสังคมคือสมาคมเพื่อการแต่งงานและครอบครัวเมืองออนแทรีโอ โดยใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนว่าเป็นเรื่องของสิทธิครอบครัวที่ควรสงวนการแต่งงานให้เฉพาะผู้หญิงและผู้ชายเท่านั้นเพราะครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคม รวมถึงสิทธิเด็กที่ควรจะได้รับเลือกจากบิดามารดาที่เป็นเพศชายและหญิงด้วย ประการที่สอง รัฐบาลพยายามผลักดันให้ผู้ที่มีเพศเดียวกันแต่งงานกันได้ เพราะรัฐบาลต้องการที่จะเข้ามามีบทบาทเพื่อจัดระเบียบพฤติกรรมของกลุ่ม LGBT ให้อยู่ภายใต้บรรทัดฐานการรักร่วมเพศ หรือ Homonormativity ซึ่งเป็นความพยายามที่จะให้กลุ่ม LGBT เป็นคนปกติที่จะสามารถแต่งงานกันโดยการรับรบบรองของกฎหมายที่ผู้ที่เป็นกลุ่ม LGBT ที่ต้องการที่จะแต่งงานจึงจำเป็นต้องทำตามเงื่อนไขและข้อกำหนดของรัฐบาล ประการสุดท้าย ตัวแสดงในรัฐสภาและภาคประชาสังคมถึงแม้ว่าจะมีแนวคิดส่วนใหญ่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน แต่ในระดับปัจเจกบุคคลแล้วแต่มีมุมมองทางสิทธิมนุษยชนและใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนตามมุมมองของตนเองได้ อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าสิทธิมนุษยชนไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือของกลุ่มเสรีนิยมเพียงฝ่ายเดียวแต่กลายเป็นเครื่องมือเพื่อแสวงหาอำนาจทางการเมืองโดยฝ่ายอนุรักษ์นิยมในยุคปัจจุบันเช่นกัน

สาขาวิชา	ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	ลายมือชื่อนิสิต
ปีการศึกษา	2562	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6180950024 : MAJOR INTERNATIONAL RELATIONS

KEYWORD: Canada, Same-sex marriage, LGBT, Human Rights, Equality Rights

Thunyathorn Valapaichitra : The Political Debate over Same Sex Marriage in Canada. Advisor: Assoc. Prof. SORAVIS JAYANAMA

In the present, world society has been being active on the equality rights regards to human rights frames of the United Nations. Equality Rights on marriage is one of interesting issues for liberal countries. Since the beginning of 21 centuries, same-sex marriage has been a new social phenomenon which has been being trend to the international society, especially in the western countries. For same-sex couple who desire to marry must be allowed to marry under the countries' law. Canada, a liberal country and accepts cultural diversity, is a very first country allowing the same-sex person to marry by remedying the Civil Marriage Act in the section of marriage definition from "male" and "female" to "two persons". However, the procedure for remedying must be considered and faces the support and against group for both in parliament and civil society. These challenges lead to political debate on same-sex marriage issues.

The study aims to first to study the marriage equality by studying the interpretation of human rights as being international more language through for and against actors' views on same-sex marriage law in Canada. Second, to study the principle or concept used by those who for and against the marriage between same-sex persons. Human rights concept, which is interpreted in a variety of views, is used for analysis the debate. This independent study is a historical research, which focuses on gender equality for marriage issue, especially same-sex marriage. The study uses representatives for both side support and against representatives to analyse and describe the significance. This study derived from secondary sources, marriage-law-related documents, textbooks, academic article and journal, public opinion statistics, Canadian government-supported websites and human rights and equality related website.

This study explores three findings, first the debate in same-sex marriage was on rights issue and the actors' base of thought for both in the parliament and the civil society is different view of rights. The supporters, in the parliament was Liberal party and in the civil society were the same-sex couple who invoked to be married and Metropolitan Community Church in Toronto, used the language of human rights as equality rights between citizens. The oppositions, in the parliament was Conservative party and in the civil society was The Association for marriage and the Family in Ontario, used the language of human rights as family rights which should be for male and female only because family is fundamental institution of society and children rights which children should be raised by straight mother and father. Second, the government tried to support same-sex marriage rights because they wanted to play the role for organising LGBT behavior to be under Homonormativity, the endeavor to make LGBT as normal people and are able to marry by law, aims to those who need same-sex marriage need to follow government conditions. The last founding is even though the actors in both in the parliament and civil society had the same pattern of ideas, in the individual level, they had their own view of human rights and use human rights language in the different ways. This illustrated that Human Rights in this era, moreover, is not only a tool for liberal group, but also become a tool for conservative groups to seek political power.

Field of Study: International Relations

Student's Signature

Academic Year: 2019

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้โดยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ สรวิต ชัยนาม อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่นำข้าพเจ้าไปสู่มุมมองทางด้านเพศภาวะศึกษาและมุมมองทางด้านสิทธิมนุษยชนใหม่ ๆ ที่ต่างออกไปจากที่ข้าพเจ้าได้เคยศึกษามาจนกลายเป็นกรอบแนวคิดของสารนิพนธ์ฉบับนี้ รวมทั้งกรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำ จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง ตลอดจนคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ของข้าพเจ้าอันมีอาจารย์ ดร. กัลยา เจริญยิ่ง เป็นประธาน อาจารย์ ดร. กรพินธุ์ พัวพันสวัสดิ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้าเป็นกรรมการ ที่ได้ให้คำแนะนำในประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญในการที่จะเสริมให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทุกคนที่ เป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนและการทำวิจัยของนิสิตให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยด้วยดีเสมอมา ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. อ้อทิพย์ ราชภูรินิยม คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หัวหน้างานของข้าพเจ้าที่กรุณาให้การสนับสนุนการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของข้าพเจ้า และได้กรุณาเอื้อเฟื้อพื้นที่ส่วนตัวของท่านให้ข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือเมื่อมีโอกาสตลอดระยะเวลาการศึกษาของข้าพเจ้า ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะบดีคณะเศรษฐศาสตร์ทุกคนที่เป็นกำลังใจในการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาตลอดจนการปฏิบัติงานในส่วนงานของข้าพเจ้าให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ที่ร่วมชั้นเรียนของข้าพเจ้าสำหรับกำลังใจ แรงสนับสนุน ความช่วยเหลือ และการรับฟังปัญหาต่าง ๆ ของข้าพเจ้าจนสำเร็จลุล่วง

ท้ายที่สุดข้าพเจ้าขอกราบบิดา มารดา ผู้เป็นหนึ่งในครอบครัวของข้าพเจ้าเพื่อขอบพระคุณที่ให้การสนับสนุนทั้งด้านทุนการศึกษาและเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อขยายขอบเขตความรู้เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานและหากมีโอกาสเพื่อใช้ในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปในอนาคต ตลอดจนขอขอบคุณกำลังใจจากครอบครัวและคนสนิทของข้าพเจ้าที่เป็นแรงผลักดันและเสริมสร้างให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของข้าพเจ้าอย่างเรียบร้อยสมบูรณ์

ฉันทรรณ วัลไพจิตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
1.5 ทบทวนวรรณกรรม.....	6
1.5.1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับ LGBT และประเทศที่มีกฎหมายการแต่งงานและจดทะเบียน ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม LGBT.....	6
1.5.2 กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ และ กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ....	8
1.5.3 ปณิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน	9
1.5.4 ความคิดเห็นของนักวิชาการเรื่องสิทธิมนุษยชน	10
1.5.5 วาทกรรมทางด้านสิทธิมนุษยชน.....	11
1.5.6 ความเป็นมาของสิทธิของ LGBT ในแคนาดา	12
1.5.7 การถกเถียงระหว่างฝ่ายที่เห็นด้วยและต่อต้านประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน	15
1.5.7.1 การถกเถียงที่เห็นด้วยกับการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน	15
1.5.7.2 การถกเถียงที่ไม่เห็นด้วยกับการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน	16

1.5.8 สิทธิความเท่าเทียมกันเรื่องการแต่งงานของสหรัฐอเมริกา	18
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	21
1.7 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	21
1.8 ขอบเขตของการวิจัย	22
1.9 วิธีการวิจัย	22
บทที่ 2 การเปิดประตูไปสู่สิทธิของกลุ่ม LGBT ในแคนาดา	23
2.1 บทนำ.....	23
2.1 ช่วงทศวรรษที่ 1960-1980.....	25
2.2 ช่วงทศวรรษที่ 1990.....	29
2.4 ช่วงทศวรรษที่ 2000.....	31
บทที่ 3 การส่งเสริมและต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดาผ่านการใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชน	35
3.1 บทนำ.....	35
3.2 การส่งเสริมการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน.....	36
3.3 การต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน	43
3.4 มุมมองทางสิทธิมนุษยชนและประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดา	46
บทที่ 4 บทสรุป.....	49
บรรณานุกรม.....	53
ประวัติผู้เขียน.....	59

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 การสำรวจความคิดเห็นเรื่องการสนับสนุนการแต่งงานของคนเพศเดียวกันอย่างถูก กฎหมายในปี 1993 1997 และ 2000.....	37
ตารางที่ 2 จำนวนการลงคะแนนให้ความเห็นชอบการแก้ไขความหมายของการแต่งงานให้ครอบคลุม ถึงคนที่มีเพศเดียวกัน (Bill C-38) ณ วันที่ 28 มิถุนายน 2005.....	41

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การแต่งงานของคนเพศเดียวกันเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมใหม่ที่ตั้งแต่ศตวรรษที่ 21 เป็นต้นมาประเทศต่าง ๆ เริ่มให้ความสำคัญและเพิ่มจำนวนการอนุญาตให้คนเพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้ตามกฎหมาย และเริ่มมีการเคลื่อนไหวในเรื่องการแต่งงานและถูกมองว่าเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่ควรที่จะเอื้อให้ผู้ที่มิเพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้ ซึ่งการที่มีกฎหมายที่ให้คนที่มีเพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันนั้นล้วนแล้วแต่มีแรงสนับสนุนจากผู้ให้เห็นด้วยและขอทำทนายจากผู้ที่ต่อต้านในหลายประเทศ ทั้งทางสังคมและทางการเมือง และบ่อยครั้งที่ความคิดเห็นและทัศนคติของประชาชนตั้งอยู่บนความเข้าใจ ความเข้าใจผิด และความเชื่อที่ส่งต่อกันมา¹ ช่วงปลายศตวรรษที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีเพศเดียวกันมีแนวโน้มมากขึ้นในหลายประเทศ แต่กฎหมายประเทศนั้น ๆ เอื้อเพียงการจดทะเบียนคู่รักหรือจะทะเบียนคู่สมรสเท่านั้น ซึ่งยังไม่มีประเทศใดที่ให้ผู้ที่มิเพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้ตามกฎหมาย ตั้งแต่ในศตวรรษที่ 21 แนวโน้มระหว่างประเทศในเรื่องการแต่งงานของคนเพศเดียวกันมีมากขึ้นโดยที่ประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นประเทศแรกที่ทำให้ผู้ที่มิเพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้ ตามด้วยประเทศเบลเยียม และประเทศแคนาดาตามลำดับ การถกเถียงในประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันอยู่ในเหตุผลทางกฎหมาย สังคม และจริยธรรมทั้งในเชิงสนับสนุนและต่อต้าน² เหตุผลหนึ่งทางด้านจริยธรรมคือเหตุผลทางสิทธิมนุษยชนมักจะถูกตีความและนำมาอ้างเพื่อใช้สนับสนุนและต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในด้านผู้สนับสนุนได้ใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนเพื่อทำให้เห็นทางเลือกของบุคคลที่จะสามารถแต่งงานได้โดยไม่ถูกจำกัดศาสนา เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ และรสนิยมทางเพศ ในขณะที่ผู้ที่ต่อต้านได้ใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนในด้านสิทธิในการแต่งงานของครอบครัวที่มีไว้เพื่อผู้ชายและผู้หญิงเท่านั้นเพราะครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมตามปรัชญาญาณสภาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนจะเห็นได้ว่าข้อถกเถียงในประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันเป็นเรื่องของการตีความทางสิทธิมนุษยชนที่ต่างกันตามมุมมองของแต่ละฝ่ายทั้งผู้ที่สนับสนุนและผู้ที่ต่อต้านประเด็นดังกล่าว จึงเป็นปัญหาของสิทธิ

¹ Joseph Chamie and Barry Mirkin, "Same-Sex Marriage: A New Social Phenomenon," *Population and Development Review* 37, no. 3 (2011): 529, www.jstor.org/stable/23036054.

² Joseph Chamie and Barry Mirkin, "Same-Sex Marriage: A New Social Phenomenon," 530.

มนุษย์ชนที่ยังคงเป็นประเด็นที่เปราะบาง ไม่มีคำจำกัดความและความหมายที่ตายตัวจึงเป็นการเปิดช่องว่างให้สามารถถูกตีความได้หลายรูปแบบ³

แคนาดาเป็นประเทศที่เปิดเสรีที่ยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเป็นประเทศในระบบทุนนิยมที่พัฒนาแล้วที่ได้นำประเด็นความเท่าเทียมทางเพศไปปรับใช้กับกฎหมาย⁴ ในรัฐธรรมนูญแคนาดาได้วางหลักการเรื่องของความเท่าเทียมกันไว้⁵ และกฎหมายสิทธิมนุษยชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลในด้านต่าง ๆ รวมไปถึง เพศ รสนิยมทางเพศ และสถานะภาพการแต่งงาน⁶ ปัญหาเรื่องความไม่เท่าเทียมทางเพศของกลุ่ม LGBT เป็นปัญหาในอดีตที่มีความเชื่อมโยงกับกฎหมาย เพราะในอดีตมีการตรากฎหมายของอังกฤษคือ Buggery Act ในปี 1533 และแคนาดาเป็นประเทศที่เป็นอาณานิคมของอังกฤษจึงได้รับกฎหมายนี้มาใช้ในประเทศ กฎหมายนี้เป็นการตราผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยเฉพาะผู้ชายว่าเป็นผู้ที่มีปัญหาทางจิตและเป็นผู้กระทำผิดทางเพศที่อันตรายจะต้องถูกลงโทษ โดยโทษสูงสุดคือประหารชีวิต ทำให้การจับนักโทษที่เป็นกลุ่มรักร่วมเพศเกิดการเหยียดและเลือกปฏิบัติ อีกทั้งเกิดอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง (Hate Crimes) ที่เกิดจากกลุ่มที่ต่อต้านเกย์ที่มีทัศนคติในเชิงศาสนา หรือแม้กระทั่งในสถานที่ทำงานที่นายจ้างสามารถจ้างหรือเลิกจ้าง โดยคำนึงเพียงแค่ว่า รสนิยมทางเพศ เพศสภาวะ และเพศวิถี⁷ ประเด็นในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศมีกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมออกมาเรียกร้องความเท่าเทียมทางเพศกลุ่มแรกคือกลุ่มเคลื่อนไหวสตรีในปี 1960 จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและส่งผลให้มีการให้สิทธิกับเกย์และเลสเบียนมากขึ้น และเกิดกลุ่มเคลื่อนไหวของเกย์และเลสเบียนในเวลาต่อมา⁸ ในปี 1970 ได้เกิดกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่ม LGBT หรือที่เรียกว่า Pride March อย่างเป็นทางการ ซึ่งต่อมาได้มีการเรียกร้องสิทธิในเรื่องของความเท่าเทียมทางเพศมากขึ้น ความเท่าเทียมในเรื่องของการแต่งงานเป็นการเรียกร้องถึงสิทธิที่กลุ่ม LGBT จะสามารถแต่งงานได้เหมือนคู่รักเพศตรงข้ามจึงมีการ

³ Joseph Chamie and Barry Mirkin, "Same-Sex Marriage: A New Social Phenomenon," 538.

⁴ Miriam Smith, "The Politics of Same-Sex Marriage in Canada and the United States," *PS: Political Science and Politics* 38, no. 2 (2005): 225, www.jstor.org/stable/30044280.

⁵ J. Pierceson, *Courts, Liberalism, and Rights: Gay Law and Politics in the United States and Canada* (Temple University Press, 2005), 11. <https://books.google.co.th/books?id=68qzbcjZjVUC>.

⁶ "Canadian Human Rights Act," Justice Laws Website, accessed March 29, 2020, <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/h-6/page-1.html#h-256790>.

⁷ David Rayside, "Canadian LGBT Politics after Marriage: The Future of LGBT Rights," (2016), 279-80.

⁸ Miriam Smith, *Political Science and Politics*, 225.

เรียกร้องสิทธิการแต่งงานของคนเพศเดียวกันโดยได้รับการรับรองจากกฎหมาย ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เกิดการถกเถียงกันระหว่างผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการผ่านกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกันและในที่สุดปี ในปี 2005 รัฐสภาแคนาดาได้ผ่านกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน คู่รักร่วมเพศจึงสามารถแต่งงานกันได้ภายใต้การรับรองของกฎหมาย นับเป็นการสะท้อนถึงความเท่าเทียมทางเพศได้อย่างแท้จริง

แม้ว่าปฏิกฎาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนจะให้คุณค่าและความสำคัญกับเสรีภาพและความเท่าเทียม แต่ก็ยังมีความย้อนแย้งเกิดขึ้นที่ต่อต้านการให้คุณค่ากับสิ่งเหล่านั้น⁹ ดังจะเห็นได้จากพัฒนาการของสิทธิมนุษยชนของกลุ่ม LGBT ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประเด็นการแต่งงานของคู่รักร่วมเพศเป็นประเด็นที่นำมาสู่ข้อถกเถียงทั้งภาคประชาสังคมและในรัฐสภา ผู้ที่สนับสนุนกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในภาคประชาสังคม คือ กลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่ม LGBT ได้แก่ องค์การความเสมอภาคเพื่อเกย์และเลสเบียน (Equality for Gays and Lesbians) และในรัฐสภาผู้ที่สนับสนุนผ่านการเลือกเห็นชอบ ได้แก่ พรรคเสรีนิยม และพรรคBLOC QUEBECOIS พวกเขาได้ให้คำจำกัดความของสิทธิมนุษยชนในเรื่องของความเสมอภาคของมนุษย์ ในขณะที่ผู้ที่ต่อต้านในสังคม ได้แก่ สถาบันการแต่งงาน เช่น โบสถ์ในศาสนาคริสต์เพราะยึดแนวปฏิบัติตามหลักศาสนา และพรรคการเมืองหลักที่มีมติไม่เห็นชอบในรัฐสภา ได้แก่ พรรคอนุรักษนิยมเพราะพวกเขาตีความคำจำกัดความและเน้นเรื่องสิทธิของการแต่งงานตามที่ระบุไว้ในปฏิกฎาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนที่ระบุว่า การแต่งงานมีไว้ให้เฉพาะชายและหญิงเท่านั้น จึงเห็นได้ว่าข้อถกเถียงของสองกลุ่มนี้เป็นข้อถกเถียงที่เกี่ยวข้องกับสิทธิที่ให้คำจำกัดความที่แตกต่างกัน ดังนั้น สารนิพนธ์ฉบับนี้จึงศึกษาเกี่ยวกับการถกเถียงกันระหว่างกลุ่มคนที่สนับสนุนและต่อต้านกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน ตลอดจนแนวคิดของกลุ่มทั้งสองกลุ่มที่ทำให้สนับสนุนและต่อต้านกฎหมายดังกล่าว¹⁰

⁹ "Universal Declaration of Human Rights," The United Nations, accessed August 11, 2019, <https://www.un.org/en/universal-declaration-human-rights/>.

¹⁰ "Same-Sex Marriage in Canada," Mapleleafweb, 2007, accessed March 28, 2020, <https://www.mapleleafweb.com/features/same-sex-marriage-canada#gay>.

1.2 คำถามการวิจัย

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีคำถามการวิจัยหลัก คือ อะไรคือข้อถกเถียงระหว่างกลุ่มที่สนับสนุนและต่อต้านกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกันทั้งพรรคการเมืองในรัฐสภาและในกลุ่มสังคมในประเด็นความเสมอภาคเรื่องการแต่งงานในแคนาดา และคำถามรอง คือ การที่มีกลุ่มที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอยู่บนพื้นฐานของเรื่องอะไร

1.3 สมมติฐานการวิจัย

การถกเถียงกันในประเด็นกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดาอยู่ในประเด็นการตีความของสิทธิมนุษยชนทั้งในภาคประชาสังคมและในรัฐสภา กลุ่มผู้สนับสนุนมองว่าสิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิของความเท่าเทียมกันของมนุษย์ที่ทุกคนมีความเสมอภาคและเท่าเทียมกันโดยไม่ถูกแบ่งแยกเพศ โดยเฉพาะคู่รักเพศตรงข้ามที่สามารถแต่งงานได้ คู่รักร่วมเพศก็สามารถแต่งงานได้โดยได้รับการรับรองโดยกฎหมาย ส่วนกลุ่มผู้ต่อต้านมองสิทธิมนุษยชนตามปณิญาสากล่าวด้วยสิทธิมนุษยชนที่ระบุถึงการแต่งงานเป็นสิ่งซึ่งมีไว้เฉพาะผู้ชายและผู้หญิงเท่านั้น อีกทั้งสถาบันการแต่งงานอย่างโบสถ์คริสต์ที่ยึดถือหลักและข้อห้ามตามพระคัมภีร์ไบเบิลที่ห้ามบุคคลเพศเดียวกันมีความสัมพันธ์กัน จึงไม่เห็นด้วยและต่อต้านกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน ดังนั้นการที่มีสิทธิมากกว่าไม่ได้หมายความว่าได้รับการปกป้องเสมอไปท้ายที่สุดแล้วรัฐจะเป็นผู้ที่มีอำนาจตัดสินและให้สิทธินั้นกับประชาชน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้ใช้ *กรอบแนวคิดสิทธิมนุษยชน* เป็นกรอบการวิเคราะห์ข้อถกเถียงระหว่างผู้ที่สนับสนุนและผู้ต่อต้านกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกันของแคนาดา สิทธิมนุษยชนเป็นภาษากลางที่ถูกใช้และเป็นที่ยอมรับกันในทางความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในประเด็นเรื่องศีลธรรมและเป็นสิ่งที่ทำให้วัฒนธรรมทางการเมืองของแต่ละประเทศที่มีระบบการเมืองที่แตกต่างกันมีมาตรฐานเดียวกันในประเด็นเรื่องการดำเนินงานของรัฐเพื่อให้รัฐคำนึงถึงบรรทัดฐานและกฎทางศีลธรรม อีกทั้งสิทธิมนุษยชนยังเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ภาษาทางสิทธิมนุษยชนถูกใช้ในหลายวัตถุประสงค์ที่ต่างกันทั้ง

ทางการเมืองและทางสังคมจึงไม่มีความหมายที่ชัดเจนตายตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมุมมองทางด้านสิทธิที่จะให้คุณค่าในประเด็นต่าง ๆ สิทธิมนุษยชน¹¹

มุมมองทางด้านสิทธิมนุษยชนจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับว่าผู้ที่มองจะมองสิทธิมนุษยชนในฐานะสิทธิด้านใด กลุ่มที่มีมุมมองในเรื่องสิทธิมนุษยชนแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มอนุรักษนิยมและกลุ่มเสรีนิยม ซึ่งต่างฝ่ายต่างมีวัตถุประสงค์ทางการเมืองเป็นของตนเอง กลุ่มอนุรักษนิยมพยายามที่จะใช้ธรรมชาติของมนุษย์ในความหมายของสิทธิมนุษยชน เช่น กลุ่มองค์กรที่ไม่ใช่รัฐบาลอย่างการประชุมครอบครัวโลก (The Congress of Families) ที่ได้สนับสนุนกฎหมายต่อต้านเกย์ในรัสเซียในปี 2014 เพราะต้องการที่จะฟื้นฟูความเป็นธรรมชาติของครอบครัวที่ประกอบด้วยสามีและภรรยาว่าเป็นหน่วยพื้นฐานของสังคม ดังนั้นจึงให้ความสำคัญกับสิทธิของครอบครัว กลุ่มเสรีนิยมมองว่าสิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิของมนุษย์ที่จะปราศจากอันตรายทั้งร่างกายและจิตใจ มนุษย์ทุกคนเกิดมามีความเท่าเทียมกันโดยธรรมชาติ และได้ใช้กฎหมายสิทธิมนุษยชนและกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศมาเป็นลักษณะเฉพาะของตน แต่ในปัจจุบันกฎหมายทั้งสองถูกหยิบยกขึ้นมาพิจารณาทั้งกลุ่มเสรีนิยมและอนุรักษนิยม การที่ทั้งสองกลุ่มมีมุมมองในเรื่องสิทธิมนุษยชนร่วมกันได้นั้นจะต้องมีสิ่งซึ่งต้องมีส่วนร่วมกันสามประการ ได้แก่ ประการแรก ความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับกฎหมาย อำนาจของศาล และศัพท์ทางสิทธิมนุษยชน ประการที่สอง ทั้งสองกลุ่มจะต้องมีการเห็นพ้องร่วมกันเกี่ยวกับวิธีการที่ให้ได้มาซึ่งหลักฐานทางด้านการละเมิดสิทธิมนุษยชน และประการที่สาม ใช้หลักฐานที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนมาสร้างความหมายและกำหนดความผิดร่วมกัน¹²

การมองสิทธิมนุษยชนเหมือนกันแต่มองสิทธิไม่เหมือนกันโดยผ่านการรณรงค์เรียกร้องต่าง ๆ จะทำให้ตกอยู่ในสภาวะทางแพ่งทางศีลธรรม เช่น กลุ่มเสรีนิยมมองว่าการมีกฎหมายต่อต้านเกย์นั้นเป็นการสร้างความรุนแรงในรัฐ ในขณะที่กลุ่มอนุรักษนิยมมองว่าการต่อต้านเกย์จะเป็นการพิทักษ์สิทธิมนุษยชนของสถาบันครอบครัว หรือในสหรัฐฯ กลุ่มเสรีนิยมต่อต้านการแพร่กระจายของอาวุธอย่างเสรีเพราะอาจนำมาซึ่งการสังหารหมู่ ขณะที่กลุ่มอนุรักษนิยมมองว่าเจ้าของอาวุธปืนต่างหากเป็นผู้ที่จะถูกลงโทษและกลายเป็นเหยื่อของข้ออ้างทางสิทธิมนุษยชน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเกิดความทับซ้อนกันระหว่างสิทธิที่ซ้อนทับสิทธิ ต่างฝ่ายต่างให้ความสำคัญกับมุมมองด้านสิทธิของตนเอง

¹¹ N. Perugini and N. Gordon, *The Human Right to Dominate* (Oxford University Press, 2015), 5-12.

<https://books.google.co.th/books?id=U9umCAAQBAJ>.

¹² N. Perugini and N. Gordon, *The Human Right to Dominate*, 6-7.

เหนือกว่าอีกฝ่ายหนึ่งถึงแม้ว่าจะอยู่ภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนและมนุษยธรรมระหว่างประเทศร่วมกันก็ตาม¹³

สิทธิมนุษยชนมีความเชื่อมโยงกับผู้ปกครองที่จะใช้อำนาจในการจัดการกับประเด็นด้านสิทธิบางประเด็นที่จำเป็นจะต้องใช้ความรุนแรง เช่น กรณีอิสราเอลและปาเลสไตน์ในการอ้างสิทธิในดินแดนเยรูซาเลม กลุ่มเสรีนิยมต่อต้านการรุกร้าดินแดนปาเลสไตน์ของอิสราเอลและได้ประณามความรุนแรงที่กระทำต่อประชาชนชาวปาเลสไตน์ว่าละเมิดสิทธิมนุษยชน ขณะที่กลุ่มอนุรักษนิยมกลับมองว่าแท้จริงปาเลสไตน์เป็นผู้รุกรานอิสราเอลและชาวยิว ดังนั้นการเรียกร้องสิทธิมนุษยชนในดินแดนดังกล่าวจึงมีการใช้กำลังและความรุนแรงและจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาอำนาจของผู้ปกครองในประเทศนั้น ๆ¹⁴

ในบริบทของประเทศแคนาดามุมมองด้านสิทธิมนุษยชนทั้งกลุ่มเสรีนิยมและอนุรักษนิยมมีมุมมองที่ต่างกัน เสรีนิยมมองสิทธิมนุษยชนว่าเป็นสิทธิที่ทุกคนจะมีความเสมอภาคกัน ไม่มีการกีดกันและแบ่งแยก จึงเห็นด้วยและมีการเรียกร้องสิทธิต่อผู้ปกครองในภาคประชาสังคมว่าควรจะให้มีความหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกันเพื่อความเท่าเทียมกันทางเพศของมนุษย์ ส่วนกลุ่มอนุรักษนิยมมองการแต่งงานมีไว้เพื่อสามีภรรยาเท่านั้นเพราะต้องการที่จะปกป้องสิทธิการแต่งงานของผู้หญิงและผู้ชายเพราะเป็นสถาบันที่เป็นพื้นฐานที่สุดในสังคม

1.5 ทบทวนวรรณกรรม

1.5.1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับ LGBT และประเทศที่มีกฎหมายการแต่งงานและจดทะเบียนความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม LGBT

LGBT หมายถึง กลุ่มคนที่มีลักษณะ หญิงรักหญิง (lesbian) ชายรักชาย (gay) ผู้ที่สามารถเปลี่ยนไปรักได้ทั้งสองเพศ (bisexual) และผู้ที่มีแปลงเพศจากเพศกำเนิดเป็นเพศอื่น จากผู้หญิงเป็นผู้ชายหรือจากผู้ชายเป็นผู้หญิง (transgendered) อันหมายถึงความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีเพศเดียวกันที่เชื่อมโยงกันระหว่างเพศ พฤติกรรม เพศสภาวะ เพศวิถี และอัตลักษณ์ส่วนบุคคล กลุ่ม LGBT เป็นกลุ่มน้อยที่มักจะถูกเหยียดเชื้อชาติ เพศ โดยนำหลักศาสนาเป็นข้ออ้างในหลายประเทศ และบาง

¹³ N. Perugini and N. Gordon, *The Human Right to Dominate*, 8-10.

¹⁴ N. Perugini and N. Gordon, *The Human Right to Dominate*, 8-10.

ประเทศการที่มีความสัมพันธ์กับคนที่มีความเพศเดียวกันก็เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย เช่น ในรัฐอิสลามอย่างอิหร่านที่มีกฎหมายว่าหากเป็นเกย์จะถูกประหารชีวิต เป็นต้น แม้ว่า LGBT จะได้รับการยอมรับในหลายประเทศ แต่ก็ยังมีบางประเทศที่ปฏิเสธและไม่ยอมรับพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนที่มีความเพศเดียวกันและได้ให้พฤติกรรมดังกล่าวว่าเป็นภัยคุกคามทางศีลธรรมของรัฐด้วย¹⁵

ในบทความ DURING PRIDE MONTH, A LOOK AT LGBT RIGHTS จากเว็บไซต์ Human Rights Watch ซึ่งเป็นองค์กรที่สอดส่องการละเมิดสิทธิมนุษยชนในทุกมุมโลก และเป็นผู้ที่สนับสนุนผลักดันรัฐบาล หน่วยงานติดอาวุธ ให้มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย นโยบาย และการปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับสิทธิมนุษยชน ได้กล่าวถึงการแต่งงานของชาว LGBT ในปัจจุบันว่า ประเทศที่ให้สิทธิการแต่งงานแก่คู่รักเพศเดียวกันให้เท่าเทียมกับคู่รักเพศตรงข้ามมีทั้งหมด 28 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐอาร์เจนตินา เครือรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐออสเตรเลีย ราชอาณาจักรเบลเยียม สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล แคนาดา สาธารณรัฐโคลอมเบีย สาธารณรัฐคอสตาริกา ราชอาณาจักรเดนมาร์ก สาธารณรัฐเอกวาดอร์ สาธารณรัฐฟินแลนด์ สาธารณรัฐฝรั่งเศส สาธารณรัฐไอซ์แลนด์ ไอร์แลนด์ ราชอาณาจักรลักเซมเบิร์ก สาธารณรัฐมอลตา สหรัฐเม็กซิโก ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ ราชอาณาจักรนอร์เวย์ สาธารณรัฐโปรตุเกส สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ราชอาณาจักรสเปน ราชอาณาจักรสวีเดน ไต้หวัน สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา และสาธารณรัฐบุรพาอูรุกวัย ส่วนประเทศที่มีกฎหมายรองรับคู่กันตามกฎหมาย (Civil Union) หรือ การจดทะเบียนความสัมพันธ์ ที่เอื้อให้คู่รักที่มีความเพศเดียวกันจดทะเบียน และมีสิทธิถูกตามกฎหมายมี 12 ประเทศ ได้แก่ ราชอาณาจักรอันดอร์รา สาธารณรัฐชิลี สาธารณรัฐโครเอเชีย สาธารณรัฐไซปรัส สาธารณรัฐเช็ก สาธารณรัฐเอสโตเนีย สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ) สาธารณรัฐฮังการี สาธารณรัฐอิตาลี ราชอาณาจักรเดนมาร์ก สาธารณรัฐสโลวีเนีย สมาพันธรัฐสวิส (สวิตเซอร์แลนด์) สหราชอาณาจักร สิ่งเหล่านี้แสดงถึงการให้คุณค่าของความเท่าเทียมกันไม่สำคัญว่าเพศวิถีของผู้นั้นจะมีลักษณะอย่างไร¹⁶

¹⁵ J. Donnelly, *Universal Human Rights in Theory and Practice* (Cornell University Press, 2013), 274-78.

<https://books.google.co.th/books?id=3gVCY1P7e4MC>.

¹⁶ "During Pride Month, a Look at LGBT Rights," Human Rights Watch, accessed August 11, 2019,

http://internap.hrw.org/features/features/marriage_equality/.

1.5.2 กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ และ กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

ในบทความ International Humanitarian Law: Answer to your Questions ที่เผยแพร่โดยคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ หรือ The International Committee of The Red Cross ได้ให้ความหมายกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศไว้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายระหว่างประเทศที่ใช้ในยามสงครามเพื่อที่จะปกป้องผู้คนที่ไม่ได้เป็นศัตรูและเพื่อที่จะจำกัดการจู่โจมไปร่วมรบในสงคราม กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศถูกใช้ในความขัดแย้งด้านอาวุธระหว่างสองรัฐขึ้นไปและสามารถแบ่งออกเป็นสองสาขา คือ กฎหมายเจนีวาที่มีเพื่อปกป้องผู้คนที่ไม่สามารถต่อสู้ในสงครามอีกต่อไปได้ และกฎหมายเฮกที่ได้สร้างสิทธิและพันธสัญญาในการทำสงครามและข้อจำกัดในการโจมตีศัตรู กฎหมายนี้ถูกบรรจุไว้ในอนุสัญญาเจนีวา ปี 1949 เพื่อวางมาตรฐานในการปฏิบัติต่อผู้ที่เป็นเหยื่อในสภาวะสงครามและเกือบทุกรัฐในขณะนั้นเห็นด้วย จากนั้นก็ได้ถูกพัฒนาเป็นอนุสัญญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอาวุธและความรุนแรง กฎหมายนี้คุ้มครองไปถึงผู้ที่ไม่สามารถต่อสู้ได้ เช่น ประชาชน หมอ และผู้ประกอบพิธีทางศาสนา และรวมถึงทหารที่ได้รับบาดเจ็บ และเชลยสงคราม¹⁷ ส่วนกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศได้เกิดขึ้นหลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง และได้มีการลงนามในสนธิสัญญาและความตกลงด้านสิทธิมนุษยชนในองค์การสหประชาชาติ แต่ก่อนหน้านั้นได้มีการให้ความสำคัญกับประเด็นสิทธิมนุษยชนในปี 1919 องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ถูกก่อตั้งขึ้นด้วยมุมมองที่ว่าจะสามารถสร้างสันติภาพได้ด้วยความยุติธรรมในสังคมที่แรงงานจะไม่ถูกกระทำอย่างไม่เป็นธรรม จำเป็นต้องทำให้ความยากลำบากสำหรับแรงงาน¹⁸ ซึ่งท้ายที่สุดนำไปสู่บทสรุปของอนุสัญญาเจนีวาและอนุสัญญาแรกถูกสร้างขึ้นมาเพื่อปกป้องแรงงานจากการขูดรีดและเพื่อที่จะพัฒนาฝีมือแรงงาน และมีสนธิสัญญาบางฉบับที่เกิดขึ้นหลังจากสงครามโลกครั้งที่หนึ่งเพื่อปกป้องชาติพันธุ์และภาษา ในบางครั้งถูกมองว่าเป็นเครื่องมือทางสิทธิมนุษยชนเรื่อยมาจนกระทั่งในปี 1948 สหประชาชาติก็ได้มีปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนขึ้น นับเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันระหว่างสมาชิกองค์การสหประชาชาติที่พึงปฏิบัติ¹⁹ กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศและกฎหมายสิทธิมนุษยชน

¹⁷ International Committee of the Red Cross, *International humanitarian law: answers to your questions* (International Committee of the Red Cross, 2002), 4-7. <https://books.google.co.th/books?id=jUUmAQAAIAAJ>.

¹⁸ "History of the ILO," International Labour Organization, accessed March 29, 2020, <https://www.ilo.org/global/about-the-ilo/history/lang--en/index.htm>.

¹⁹ The United Nations (Office of the High Commissioner for Human Rights), *Human Rights Handbook for Parliamentarians* N° 26 (Inter-Parliamentary Union and the United Nations), 42-3. <https://www.ohchr.org/Documents/Publications/HandbookParliamentarians.pdf>.

ระหว่างประเทศต่างก็มีเพื่อปกป้องชีวิต สุขภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความแตกต่างกันระหว่างทั้งสองกฎหมายนี้คือ กฎหมายมนุษยธรรมใช้กับผู้ที่ไม่สามารถต่อสู้ในสนามรบได้จึงใช้ในยามที่มีสถานการณ์การทำสงคราม แต่กฎหมายสิทธิมนุษยชนสามารถถูกใช้กับมนุษย์ทุกคนและทุกเมื่อไม่ว่าจะเป็นในเวลาสงครามหรือสันติภาพ แต่บางสนธิสัญญาจะสามารถให้รัฐลดรอนสิทธิบางประการในหน่วยงานที่เกี่ยวกับภาวะฉุกเฉินได้ ในขณะที่กฎหมายมนุษยธรรมไม่สามารถทำได้เพราะอยู่ในสถานะฉุกเฉินตลอดเวลา กลไกของสิทธิมนุษยชนจะมีความซับซ้อนกว่ากฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ เพราะมีหน่วยงานหรือองค์กรมากมายที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน หน่วยงานสูงสุดคือคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติที่มาจากกฎบัตรสหประชาชาติ องค์กรนี้และหน่วยงานย่อยได้มีการพัฒนากลไกคือผู้รายงานพิเศษและมีการสร้างกลุ่มการทำงานที่มีหน้าที่ดูแลและรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์ทางด้านสิทธิมนุษยชน ดังนั้นจะเห็นว่าสิทธิมนุษยชนนั้นเดิมที่ไม่ได้ถูกให้ความหมายในเรื่องของความเท่าเทียมกันทางเพศแต่แรกเริ่มถูกใช้ในสถานะสงครามในเรื่องมนุษยธรรม แต่หากมีการพัฒนามาเป็นสิทธิมนุษยชนและแตกประเด็นแยกย่อยมาเช่นปัจจุบัน²⁰

1.5.3 ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐที่เป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติจะต้องยึดถือปฏิบัติในประเด็นสิทธิมนุษยชน ซึ่งในปฏิญญาดังกล่าวได้ระบุบทบัญญัติที่เกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศไว้ 2 ประการ ประการแรก บทบัญญัติข้อที่ 2 “ทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพทั้งปวง ตามที่กำหนดไว้ในปฏิญญานี้ โดยปราศจากการแบ่งแยกไม่ว่าชนิดใด อาทิ เชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือ ทางอื่น พื้นเพทางชาติหรือสังคม ทรัพย์สิน การเกิด หรือสถานะอื่น นอกเหนือจากนี้ จะไม่มีการแบ่งแยกใดบนพื้นฐานของสถานะทางการเมืองทางกฎหมาย หรือทางการระหว่างประเทศของประเทศ หรือดินแดนที่บุคคลสังกัด ไม่ว่าดินแดนนี้จะ เป็นเอกราช อยู่ในความพิทักษ์ มิได้ปกครองตนเอง หรืออยู่ภายใต้การจำกัดอธิปไตยอื่นใด” และ ประการที่สอง บทบัญญัติข้อที่ 7 “ทุกคนเสมอภาคกันตามกฎหมายและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองของกฎหมายเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองเท่าเทียมกันจากการเลือกปฏิบัติใด อันเป็นการล่วงละเมิดปฏิญญานี้และจากการยุ้งให้มีการ

²⁰ International Committee of the Red Cross, *International Humanitarian Law Answers To Your Questions*, 36-37.

เลือกปฏิบัติดังกล่าว” บทบัญญัติทั้งสองข้อนี้เป็นสิ่งซึ่งทำให้รัฐเปิดเสรีให้กับความเท่าเทียมในหลายด้าน รวมทั้งความเท่าเทียมทางเพศ แม้กระนั้นบทบัญญัติบางประการของปฏิญญานี้ที่มีความอ่อนแอในเรื่องของความเท่าเทียมกันในประเด็นการแต่งงานคือ ข้อ 16 วรรคหนึ่ง “บรรดาชายและหญิงที่มีอายุครบบริบูรณ์แล้ว มีสิทธิที่จะสมรสและก่อร่างสร้างครอบครัวโดยปราศจากการจำกัดใด อันเนื่องมาจากเชื้อชาติ สัญชาติ หรือศาสนา ต่างย่อมมีสิทธิเท่าเทียมกันในการสมรส ระหว่างการสมรส และในการขาดจากการสมรส” และโดยเฉพาะในวรรคที่สาม “ครอบครัวเป็นหน่วยธรรมชาติและพื้นฐานของสังคม และย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากสังคมและรัฐ” จะเห็นได้ว่ามีการระบุไว้อย่างชัดเจนถึงเพศที่สามารถแต่งงานได้คือชายและหญิง ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเป็นแนวทางของรัฐที่จะทำให้มนุษย์เกิดความเท่าเทียมกันแต่ก็มีบางประเด็นที่ไม่ได้ให้มนุษย์ทุกคนมีสิทธิเหมือนกันเช่น การแต่งงาน เป็นต้น การระบุในปฏิญญาฉบับนี้ที่ถูกใช้กันโดยทั่วไปนั้น ผู้ที่ตีความสามารถตีความเป็นสองเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน เสรีนิยมตีความว่าเป็นเรื่องของการให้สิทธิที่เท่าเทียมกันในทุกเพศ ทุกเชื้อชาติโดยไม่ปราศจากการแบ่งแยก ในเรื่องของการแต่งงานก็เช่นกันกลุ่ม LGBT ก็สามารถแต่งงานกันได้อย่างเสมอภาคภายใต้การรับรองของกฎหมาย ในขณะที่ฝ่ายอนุรักษนิยมตีความว่าการแต่งงานควรมีไว้สำหรับผู้หญิงและผู้ชายเท่านั้นจึงจะสามารถทำให้เกิดครอบครัวอันเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคม ดังนั้นจึงเกิดการทับซ้อนกันระหว่างสิทธิคือสิทธิของความเท่าเทียมกันของมนุษย์และสิทธิของครอบครัวที่จะมีสิทธิสร้างครอบครัวและเป็นรากฐานของสถาบันในสังคม²¹

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1.5.4 ความคิดเห็นของนักวิชาการเรื่องสิทธิมนุษยชน

Jack Donnelly ได้กล่าวในหนังสือ *Universal Human Rights in Theory and Practice* ของเขาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนว่า “สิทธิมนุษยชนอยู่ในตัวทุกคนไม่มีใครสามารถยึดสิทธิเหล่านั้นไปจากผู้อื่นหรือโอนให้กับผู้อื่นได้ ไม่สำคัญว่าบุคคลนั้นจะทำการชั่วร้ายเพียงใด สิทธิของพวกเขาเหล่านั้นก็ยังคงอยู่ มนุษย์เป็นผู้ที่ดำรงคสิทธิไว้ในฐานะความเป็นมนุษย์”²² ในหลายรัฐบางครั้งก็มิได้นำสิทธิมนุษยชนไปใช้ในการออกนโยบายหรือออกกฎหมาย เมื่อเป็นเช่นนี้จะเกิดกลุ่มคนที่เรียก้อง

²¹ กรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ, ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน *Universal Declaration of Human Rights* (กรุงเทพมหานคร, 2551).

²² J. Donnelly, *Universal Human Rights in Theory and Practice*, 10.

สิทธิมนุษยชนขึ้น เช่น LGBT ในสหรัฐฯ พบว่าเจ้าหน้าที่รัฐมีการกีดกันทางเพศสำหรับผู้ที่เป็กลุ่ม LGBT ซึ่งเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญจึงออกมาเรียกร้องสิทธิของตนเอง การเรียกร้องสิทธิบางครั้งก็ขัดแย้งกับวิถีปฏิบัติ บรรทัดฐาน และกฎหมาย ดังนั้นบางกรณีที่มีการเรียกร้องผู้เรียกร้องจึงเป็นฝ่ายชนะเพราะสิทธิได้ถูกบรรจุไว้ในกฎหมายแต่บางกรณีไม่ชนะเพราะขัดกับหลักกฎหมายของรัฐนั้น อีกทั้งสิทธิมนุษยชนยังถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อแสวงหาอำนาจทางการเมืองและความชอบธรรมทางการเมืองอีกด้วย²³ สิทธิมนุษยชนอยู่บนพื้นฐานของศีลธรรมของมนุษย์ซึ่งเมื่อเกิดประเด็นทางสิทธิมนุษยชนขึ้นก็มักจะหยิบยกศีลธรรมและข้อกฎหมายมาเปรียบเทียบ ในขณะที่ Martha Minow ศาสตราจารย์ด้านกฎหมายของ Harvard University ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เสนอว่า สิทธิเป็นเครื่องมือเพื่อเปลี่ยนแปลงการเมืองและกฎหมาย แม้ว่าสิทธิต่าง ๆ ไม่ได้สมบูรณ์แบบ แต่ก็สามารถเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเมืองได้ และสิทธิก็สามารถถูกให้ความหมายใหม่เป็นอื่นนอกเหนือจากเจตจำนงดั้งเดิมของสิทธิ ดังนั้นสิทธิจึงไม่ใช่เครื่องมือทางการเมืองที่แข็งแกร่งพอที่จะอยู่คงทนถาวร²⁴

1.5.5 วาทกรรมทางด้านสิทธิมนุษยชน

สิทธิมนุษยชนเป็นวาทกรรมที่เกือบทุกประเทศในเวทีระหว่างประเทศยอมรับในฐานะเป็นภาษาทางศีลธรรมที่เป็นตัวกำหนดกรอบให้รัฐที่แต่ละรัฐจะมีรูปแบบการปกครองไม่เหมือนกันให้สามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายหรือออกกฎหมายภายในรัฐให้สอดคล้องกับสิทธิมนุษยชนแรกเริ่มเดิมทีสิทธิมนุษยชนเป็นแนวคิดที่กลุ่มเสรีนิยมหยิบยกขึ้นมากลุ่มอนุรักษนิยมมีการต่อต้านแนวคิดและวัฒนธรรมของสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะในสหรัฐฯ แต่ตั้งแต่ปี 2000 เป็นต้นมาได้ปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์และหันมาใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนมากขึ้นจึงไม่ได้มองว่าสิทธิมนุษยชนเป็นสิ่งที่ศัตรูกับตนเองอีกต่อไปและมีความพยายามที่จะนำสิทธิมนุษยชนมาเป็นประเด็นในการกำหนดยุทธศาสตร์กับองค์กรที่มีอยู่เดิมในขณะที่เสรีนิยมพยายามจะสร้างองค์กรทางด้านสิทธิมนุษยชนใหม่ขึ้น ตัวอย่างการเรียกร้องสิทธิมนุษยชนได้แก่การเรียกร้องสิทธิสตรีที่มีการเรียกร้องสิทธิสตรีแต่แท้จริงแล้วเป็นส่วนหนึ่งของการต่อต้านผู้ย้ายถิ่นฐานชาวมุสลิมเข้ามาในฝรั่งเศส แม้เป็นเช่นนั้น

²³ J. Donnelly, *Universal Human Rights in Theory and Practice*, 12.

²⁴ J. Pierceson, *Courts, Liberalism, and Rights: Gay Law and Politics in the United States and Canada*, 13.

แนวความคิดเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานได้ถูกส่งผ่านมายังประเทศเดนมาร์คที่กลายมาเป็นประเทศมีการให้สิทธิขั้นพื้นฐานในการแสดงออกมากที่สุดผ่านการสนับสนุนต่าง ๆ เช่น การสนับสนุนให้หนังสือพิมพ์มีรูปภาพล้อเลียนใส่ความศาตามุฮัมมัดของอิสลาม เป็นต้น อีกหนึ่งตัวอย่างที่น่าสนใจเกี่ยวกับกลุ่มอนุรักษนิยมที่นำสิทธิมนุษยชนมาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ตน ได้แก่ กรณีในฮอลแลนด์หรือเนเธอร์แลนด์ในปัจจุบัน ที่มีการเรียกร้องวาทกรรมเรื่องสิทธิเกย์และสิทธิสตรีเพื่อโจมตีและทำลายประเด็นเสรีภาพทางศาสนาในประเทศและนอกประเทศ เช่น ในอิสราเอลที่มีการใช้วาทกรรม “วัฒนธรรมที่เป็นมิตรกับเกย์” เพื่อที่จะอธิบายเหตุผลของการปราบปรามอย่างทารุณชาวปาเลสไตน์ที่เกลียดการรักร่วมเพศ และในบางกรณีกลุ่มเสรีนิยมชาวยุโรปได้อ้างเสรีภาพในการนับถือศาสนาของกลุ่ม LGBTQ+ เพื่อที่จะทำให้มีความชอบธรรมในการเป็นศัตรูกับชาวมุสลิม²⁵ กลุ่มเสรีนิยมได้ต่อต้านการเข้ารุกรานของอิสราเอลไปยังปาเลสไตน์และได้ประณามความรุนแรงทางด้านสิทธิมนุษยชนที่มีการรุกรานที่พอกาศัยของชาวปาเลสไตน์ ในขณะที่กลุ่มอนุรักษนิยมได้กล่าวว่าปาเลสไตน์ต่างหากที่เป็นผู้รุกรานอิสราเอลและผู้อยู่อาศัยชาวยิวเป็นผู้เคราะห์ร้าย จะเห็นได้ว่าผู้เคราะห์ร้ายในมุมมองของกลุ่มต่าง ๆ จะอยู่บนพื้นฐานของความหมายของสิทธิมนุษยชนที่กลุ่มต่าง ๆ มอง วาทกรรมของสิทธิมนุษยชนมีพลังที่สามารถกำหนดว่าใครเป็นผู้เคราะห์ร้ายและผู้ก่อเหตุ และสามารถถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อแสวงหาอิทธิพลและอำนาจการเมืองได้ ผู้ปกครองจึงมีความเชื่อมโยงกับสิทธิมนุษยชนให้เห็นขึ้นเรื่อย ๆ ในฐานะภาษาทางศีลธรรม เพราะคนทั่วไปมองว่าสิทธิมนุษยชนเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงเสรีภาพและความก้าวหน้า สิทธิมนุษยชนมีความยืดหยุ่นทางวาทกรรมทางการเมืองที่สามารถถูกจัดถูกแปล ถูกแสดง และถูกดัดแปลงในสภาวะทางการเมืองที่แตกต่างกัน²⁶

1.5.6 ความเป็นมาของสิทธิของ LGBT ในแคนาดา

ในแคนาดาภายใต้กฎหมาย Buggery Act 1533 โดยอาณานิคมอังกฤษ ในอดีตการที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือ พฤติกรรมทางเพศของบุคคลที่มีเพศเดียวกันถูกจัดให้เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย และเป็นอาชญากรรมที่มีบทลงโทษคือการประหารชีวิตและกลุ่มที่ถูกจับตามองมากที่สุดคือผู้ชายที่มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ในช่วงกลางของศตวรรษที่ 20 ในปี 1948 และ 1961 มีประมวล

²⁵ C. Arruzza, N. Fraser, and T. Bhattacharya, *Feminism for the 99 Percent: A Manifesto* (Verso, 2019), 39.

<https://books.google.co.th/books?id=hHCKDwAAQBAJ>.

²⁶ Perugini and Gordon, *The Human Right to Dominate*, 10-2.

กฎหมายอาญาที่มีการกล่าวถึงความผิดทางกฎหมายโดยสิทธิผูกขาดจะอยู่ที่ศาลของรัฐบาลกลางนั้น กฎหมายนี้ได้มีการระบุถึงค่านิยมของประเพณีอาชญากรรมและระดับของการลงโทษที่ถูกสร้างขึ้น โดยรัฐสภาหรือรัฐบาล นับเป็นการสร้างความหมายให้กับผู้ที่เป็กลุ่มรักร่วมเพศว่าเป็นผู้กระทำผิดที่มี ปัญหาทางจิตและเป็นผู้”ระทำผิดทางเพศที่อันตราย”^{27 28} ยิ่งไปกว่านั้นภายหลังกสงครามโลกครั้งที่สอง เกย์ถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อบ่อนทำลายและแบล็กเมลโดยคอมมิวนิสต์ ดังนั้นรัฐจึงทำการค้นหาผู้ที่เป็นเกย์ในกองทัพ หน่วยงานราชการ แม้กระทั่งในที่สาธารณะหลายที่ และผู้ที่ถูกจับได้จะถูกลงโทษ โดยให้ให้ความผิดว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ ในปี 1957 รัฐบาลอังกฤษได้ตระหนักถึงรายงาน Wolfenden Report ที่เป็นสิ่งซึ่งแนะนำรัฐบาลเกี่ยวกับการทำให้พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมาย และในปี 1967 รัฐสภาอังกฤษก็ได้ผ่านความเห็นชอบให้การรักร่วมเพศสามารถทำได้แต่ต้องได้รับความยินยอมและต้องทำในที่ส่วนตัว²⁹

เหตุการณ์ที่นับว่าเป็นจุดเปลี่ยนให้รัฐบาลเปิดเสรีภาพทางกฎหมายและทัศนคติมีสอง เหตุการณ์สำคัญได้แก่ เหตุการณ์แรกเป็นเหตุการณ์ของ Mr.Everett George Klippert ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำผิดทางเพศที่อันตรายและถูกจับในข้อหากระทำการอนาจาร ตามที่ Buggery Act 1533 ระบุว่ามีการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายเป็นอาชญากรรมร้ายแรง ดังนั้นเขาจึงถูกตัดสินโดยศาลฎีกาสุดของแคนาดาในปี 1967 ให้จำคุกตลอดชีวิตเพียงเพราะเขาเป็นเกย์ และสี่ปีต่อจากนั้นเขาก็ถูกปล่อยตัว³⁰ เหตุการณ์ที่สำคัญที่ทำให้รัฐสภาอังกฤษตัดสินใจให้การรักร่วมเพศไม่เป็สิ่งที่ผิดกฎหมาย คือมีการถกเถียงกันในประเด็นการกระทำความผิดของผู้ที่มีการรักร่วมเพศบนสื่อของทั้งอังกฤษและแคนาดาที่มีการเปิดเผย Wolfenden Report และการไต่สวนสาธารณะในปี 1957 และในปี 1969 Pierre Trudeau เป็นนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น รัฐบาลแคนาดาก็ได้ออกพระราชบัญญัติการกระทำ ความผิดทางกฎหมายอาญา “the Bill C-150” ที่ให้สิทธิแก่กลุ่มเกย์มากขึ้น ในปี 1970 เกิดกลุ่ม

²⁷ "Criminal Code," The Canadian Encyclopedia. Historica Canada, updated December 28, 2014, 2006, accessed February 22, 2020, <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/criminal-code>.

²⁸ "Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender Rights in Canada," The Canadian Encyclopedia. Historica Canada, updated October 12, 2018, accessed February 22, 2020, <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/lesbian-gay-bisexual-and-transgender-rights-in-canada>.

²⁹ "Everett Klippert Case," The Canadian Encyclopedia. Historica Canada., updated May 29, 2018, accessed February 22, 2020, <https://thecanadianencyclopedia.ca/en/article/everett-klippert-case>.

³⁰ "Everett Klippert Case," The Canadian Encyclopedia. Historica Canada., updated May 29, 2018, accessed February 22, 2020, <https://thecanadianencyclopedia.ca/en/article/everett-klippert-case>.

เคลื่อนไหวทางสังคมขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพของเกย์ในอเมริกาเหนือที่มีการเรียกร้องในหลายรัฐในสหรัฐอเมริกา จากนั้นแคนาดาก็มีการประท้วงเพื่อเรียกร้องให้หยุดการกีดกันทางเพศที่มีต่อเกย์และเลสเบียนในเมืองออตตาวา และเมืองแวนคูเวอร์ จากนั้น Pride March หรือกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่ม LGBT ก็เริ่มขึ้นในเมืองโตรอนโตซึ่งถูกจัดขึ้นโดย University of Toronto³¹

ในปี 1980 สิทธิของ LGBT ได้ถูกให้คุณค่าและความสำคัญมากขึ้น แต่กลุ่ม LGBT ก็ยังคงถูกกีดกันทางเพศอยู่ ในปีต่อมากลุ่มเคลื่อนไหวก่อตัวขึ้นในเมืองโตรอนโตเพื่อเรียกร้องให้ปล่อยตัวผู้ที่ถูกจับที่โรงอาบน้ำของกลุ่มเกย์จำนวน 300 คน ที่ถูกกีดกัน เสียชีวิตด้วยคำพูด และใช้ความรุนแรงโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ³² หลังจากนั้นกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่ม LGBT และรัฐบาลแคนาดาได้มีปฏิสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีโดยการออกนโยบายและกฎหมายที่ให้สิทธิต่อกลุ่ม LGBT มากขึ้น³³ กฎหมายของแคนาดามีฐานมาจากกฎหมายจารีตประเพณีของอังกฤษที่ผู้พิพากษามีอำนาจเต็มที่จะตัดสินคดี ศาลจึงเป็นสถาบันที่อยู่บนลำดับขั้นที่ศาลที่สูงกว่าจะมีอำนาจมากกว่าศาลที่ต่ำกว่า ศาลในแต่ละรัฐไม่มีสิทธิที่จะแทรกแซงศาลของรัฐอื่น อย่างไรก็ตามศาลเหล่านั้นอยู่ภายใต้อำนาจศาลฎีกาสูงสุดของแคนาดา ดังนั้นการตัดสินใจวินิจฉัยในข้อกฎหมายจะขึ้นอยู่กับศาล³⁴ “Every individual is equal before and under the law and has the right to equal protection and equal benefit of the law without discrimination.” หมายความว่าทุกคนอยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายในรัฐบาลกลางนั้น ดังนั้นไม่มีใครที่จะทำร้าย ตัดสิน หรือห้ามบุคคลอื่นในการกระทำต่าง ๆ³⁵

³¹ Rau, Krishna, “Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender Rights in Canada”. In *The Canadian Encyclopedia*. Historica Canada. Article published June 16, 2014; Last Edited October 12, 2018, access February 22, 2020, <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/lesbian-gay-bisexual-and-transgender-rights-in-canada>.

³² “Four Key Protests in Canadian LGBT2Q History,” Queer Events, updated November 25, 2019, accessed February 22, 2020, <https://www.queerevents.ca/queer-corner/blog/history/tipping-point-key-protest-lgbt-history>).

³³ M. Tremblay, *Queer Mobilizations: Social Movement Activism and Canadian Public Policy* (UBC Press, 2015), conclusion chapter. <https://books.google.co.th/books?id=uwRbCAAQBAJ>.

³⁴ Nancy Kubasek Christy M. Glass, “The Evolution of Same-Sex Marriage in Canada: Lessons the U.S. Can Learn from Their Northern Neighbor Regarding Same-Sex Marriage Rights,” *Mich. J. Gender & L* 15 (2008): 148-51, <https://repository.law.umich.edu/mjgl/vol15/iss1/4>.

³⁵ “Consolidated Federal Laws of Canada, Civil Marriage Act,” Justice Laws Website, accessed August 11, 2019, <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/c-31.5/page-1.html>.

1.5.7 การถกเถียงระหว่างฝ่ายที่เห็นด้วยและต่อต้านประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน

1.5.7.1 การถกเถียงที่เห็นด้วยกับการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน

Ralph Wedgwood นักภาษาศาสตร์และนักปรัชญาจาก University of Southern California ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน ในบทความ The Fundamental Argument for Same-Sex Marriage ด้วยข้อเสนอที่ตั้งอยู่บนผลกระทบในเชิงลบถ้าหากว่าไม่ได้พิจารณาถึงการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน ผลกระทบประการแรกคือ การไม่ให้ความสำคัญกับการแต่งงานของคนเพศเดียวกันจะเกิดความไม่เท่าเทียมกันขึ้น เป็นธรรมดาที่การแต่งงานจะผูกมัดโดยด้วยผลประโยชน์ทั้งการแต่งงานของคนเพศตรงข้ามหรือการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน บางคนคิดว่าสิทธิของการแต่งงานมีไว้สำหรับคู่รักที่มีเพศตรงข้ามเท่านั้น ส่วนผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่มีสิทธิที่จะแต่งงานกัน ดังนั้นจึงเกิดปัญหาเรื่องความไม่เท่าเทียมกันทางเพศขึ้น ปัญหานี้ครอบคลุมไปถึงการปฏิเสธการให้สถานะการแต่งงานด้วย ผลกระทบประการที่สองของการแบ่งแยกและไม่ให้คู่รักเพศเดียวกันแต่งงานกันคือ จะเกิดการปฏิเสธความเท่าเทียมกันเนื่องจากการแต่งงานเป็นสิ่งที่ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงผลประโยชน์ทางกฎหมายได้ เช่น การลดหย่อนภาษี การย้ายถิ่นฐาน หรือแม้กระทั่งผลประโยชน์จากการประกัน เป็นต้น ผลกระทบประการต่อมาคือสถาบันการแต่งงานเป็นสิ่งที่แบ่งแยกคู่รักที่มีเพศเดียวกันในเรื่องของการแต่งงาน เพราะสถาบันการแต่งงานเป็นสิ่งที่ทำให้คู่รักสามารถประกาศตนได้ว่าเป็นสามีภรรยาด้วยกัน ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหานี้การแต่งงานไม่ควรที่จะถูกกำหนดในกฎหมายว่ามีไว้เพื่อคู่รักต่างเพศเท่านั้น ผลกระทบประการสุดท้ายอยู่บนประเด็นจริยธรรมและศาสนาที่อาจเกิดคำถามว่าถ้าหากการแต่งงานของคู่รักที่มีเพศเดียวกันถูกปฏิเสธเพราะเป็นเรื่องผิดหลักศาสนาหรือจริยธรรม ถ้าอย่างนั้น การมีภรรยาหลายคน การที่ร่วมประเวณีระหว่างพี่น้องที่มีมารดาเดียวกัน หรือแม้กระทั่งการแต่งงานกับเด็ก จะถูกปฏิเสธเช่นเดียวหรือไม่ ดังนั้นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นจึงมุ่งประเด็นไปในเชิงเปรียบเทียบระหว่างสิทธิของคู่รักต่างเพศและคู่รักที่มีเพศเดียวกันในหลายแง่มุม³⁶

ข้อเสนอที่สำคัญอีกประการ คือ การกีดกันการแต่งงานของคู่รักเพศเดียวกันจะขัดแย้งกับคุณค่าความเท่าเทียมกัน เพราะการแต่งงานถือได้ว่าเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมที่ทุกคนควรที่จะมี

³⁶ Ralph Wedgwood, "The Fundamental Argument for Same-Sex Marriage," 7, no. 3 (1999), <https://doi.org/10.1111/1467-9760.00075>, <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/1467-9760.00075>.

สิทธิเข้าถึงอย่างเท่าเทียมกัน เหตุผลของการแต่งงานอาจกล่าวได้ว่าเป็นไปเพื่อเติมเต็มความปรารถนาของคู่รักทุกคน ดังนั้นการจำกัดว่าการแต่งงานมีไว้สำหรับคู่รักต่างเพศจึงไม่ควรเกิดขึ้น กล่าวคือทุกคนสามารถแต่งงานกันได้ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีเพศใดก็ตาม ยิ่งไปกว่านั้นคู่รักร่วมเพศต้องการที่จะมีสถานะภาพการแต่งงานและต้องการพูดอย่างเต็มปากกว่าพวกเขาได้แต่งงานกันแล้ว การแต่งงานของคนเพศเดียวกันอาจเปลี่ยนความหมายของการแต่งงานแต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของสังคมที่มีต่อความสัมพันธ์ทางเพศ ความร่วมมือทางธุรกิจ และพันธะของคู่รักที่มีต่อกันได้ การที่ผ่านกฎหมายการแต่งงานของคู่รักที่มีเพศเดียวกันจะทำให้คู่รักเหล่านั้นจะทำให้เขาเหล่านั้นสามารถเข้าถึงสังคมได้ง่ายขึ้นและไม่ถูกกีดกันอย่างไม่เป็นธรรม³⁷

1.5.7.2 การถกเถียงที่ไม่เห็นด้วยกับการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน

Nicholas Bala ศาสตราจารย์ทางด้านกฎหมาย คณะนิติศาสตร์ ณ Queen's University ประเทศแคนาดาได้มีข้อเสนอประเด็นทางกฎหมายในแคนาดาและสหรัฐฯ ในบทความ The Debates about Same-Sex Marriage in Canada and the United States: Controversy over the Evolution of a Fundamental Social Institution ว่า กฎหมายที่เกี่ยวกับการแต่งงานจะอยู่บนพื้นฐานของหลักศาสนา คือ บทบัญญัติทางศาสนาคริสต์ และได้รับอิทธิพลมาจากกฎหมายจารีตประเพณีของอังกฤษ ในช่วงห้าสิบปีที่ผ่านมา กฎหมายในแคนาดาและสหรัฐฯได้เปลี่ยนแปลงไปหากเมื่อพิจารณาจากความเท่าเทียมทางเพศ คำว่าสามีและภรรยาไม่ได้ถูกพูดถึงในบทบัญญัติทางกฎหมายแต่ถูกเปลี่ยนมาเป็นคำว่าคู่สมรสแทน รวมทั้งการกำหนดบทบาทของการแต่งงานก็ได้ถูกบัญญัติไว้เช่นกัน แต่ทว่าในปี 2005 ก่อนที่กฎหมายจะได้รับการอนุมัติได้เกิดกระแสต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันโดยส่วนใหญ่ผู้ที่ต่อต้านจะเป็นนักการเมือง ขณะนั้นในรัฐสภา พรรคอนุรักษ์นิยมที่นำโดย Stephen Harper เป็นผู้ที่ต่อต้านหลักของการร่างกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน และเมื่อ Harper ได้เป็นนายกรัฐมนตรีในปี 2006 เขาพยายามที่จะจำกัดการแต่งงานไว้เพียงเพื่อชายและหญิงเท่านั้น แต่ก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งที่รัฐสภาอนุมัติแล้วได้³⁸

³⁷ Ralph Wedgwood, "The Fundamental Argument for Same-Sex Marriage," 225-242.

³⁸ Nicholas Bala, "The Debates About Same-Sex Marriage in Canada and the United States: Controversy Over the Evolution of a Fundamental Social Institution," 20 *BYU J. Pub. L.* (2006): 195-231, <https://doi.org/https://digitalcommons.law.byu.edu/jpl/vol20/iss2/2>.

ในแนวทางเดียวกับ Randolph G. Muhlestein หัวหน้าสำนักงานกฎหมายอิสระ Musick Peeler ประจำสำนักงานลอสมอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา เขาได้เสนอข้อเสนอสู่ต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในสองประเด็นคือ ประเด็นทางศาสนาและประเด็นทางสังคมวิทยา ประเด็นแรกประเด็นทางศาสนาคริสต์ พระคัมภีร์ไบเบิลได้ระบุในบางข้อเกี่ยวกับการแต่งงานและเกี่ยวกับการต่อต้านความสัมพันธ์ระหว่างคนเพศเดียวกัน³⁹ สำหรับการแต่งงานนั้นสามารถตีความพระคัมภีร์ได้ว่า “พระเจ้าได้กำหนดว่าผู้ชายและผู้หญิงถูกสร้างขึ้นตั้งแต่เริ่มแรกและเมื่อพวกเขาแต่งงานกันพวกเขาจะรวมกันเป็นหนึ่งมิใช่สอง”⁴⁰ และสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างคนเพศเดียวกัน “พระเจ้าก็ได้สั่งห้ามการร่วมนอนระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย หรือ ผู้หญิงกับผู้หญิง แต่หากเป็นเช่นนั้นจะเป็นการกระทำที่น่าชิงและจะถูกนำไปสู่ความตาย”⁴¹ ดังนั้นจะเห็นได้ชัดเจนว่าเนื้อหาในพระคัมภีร์ไบเบิลได้ต่อต้านการแต่งงานระหว่างคนเพศเดียวกัน ในทางกลับกันก็มีผู้ที่ตีความว่าพระคัมภีร์ไบเบิลไม่ได้มีข้อห้ามแต่อย่างใดว่าห้ามผู้ที่มีเพศเดียวกันแต่งงานกัน⁴²

ประเด็นทางสังคมวิทยาเขายังแบ่งการอธิบายสองแง่มุม การแต่งงานของคนเพศเดียวกันจะบ่อนทำลายสถาบันการแต่งงานที่มีมาแต่เดิมและจำนวนคนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะเพิ่มขึ้น แต่เขาได้มุ่งประเด็นไปในเชิงสถาบันมากกว่า เขากล่าวว่าเป็นที่รู้จักกันในสังคมว่าประเพณีการแต่งงานโดยพื้นฐานแล้วจะเป็นของผู้ชายและผู้หญิง ในกรณีของสหรัฐฯ การแต่งงานไม่ได้มีเพียงผลประโยชน์แก่กันและกันระหว่างคู่สมรสในเรื่องการแบ่งบทบาทในครอบครัวเท่านั้น แต่การแต่งงานยังทำให้คู่สมรสสามารถให้กำเนิดบุตรเพื่อวัตถุประสงค์ในอนาคต เช่น การช่วยเหลือธุรกิจที่บ้าน หรือกระทั่งการดูแลพ่อและแม่ของพวกเขาตามที่พวกเขาเจ็บป่วยและเสียชีวิตอีกด้วย แม้ว่าการแต่งงานจะทำให้คนในสังคมมีความเท่าเทียมกัน แต่ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงของบทบาทที่สำคัญของพ่อและแม่กลายเป็นบทบาทของคู่รักที่มีหน้าที่เลี้ยงและสั่งสอนลูกของตน ในกรณีของการแต่งงานของคนเพศเดียวกันและทางคริสต์ศาสนาที่มีการเปลี่ยนวิถีปฏิบัติจากการทำตามที่พระเจ้าบัญญัติไว้ในพระคัมภีร์มาเป็นข้อปฏิบัติที่มนุษย์สร้างขึ้นมากกว่า⁴³

³⁹Randolph G. Muhlestein, "The Case against Same-Sex Marriage," *Dialogue: A Journal of Mormon Thought* 40, no. 3 (2007): 1-39, <https://doi.org/10.5406/dialjmormthou.40.3.0001>, www.jstor.org/stable/10.5406/dialjmormthou.40.3.0001.

⁴⁰ *The Holy Bible: Translated from the Latin Vulgate [Douay- Rheims]*, (Catholic Supplies, 1906), Matthew 19:4-6. <https://books.google.co.th/books?id=cCNLYQEACAAJ>.

⁴¹ *The Holy Bible: Translated from the Latin Vulgate [Douay- Rheims]*, Leviticus 19:4-6..

⁴² Randolph G. Muhlestein, "The Case against Same-Sex Marriage," 6-7.

⁴³ Randolph G. Muhlestein, "The Case against Same-Sex Marriage," 5-15.

1.5.8 สิทธิความเท่าเทียมกันเรื่องการแต่งงานของสหรัฐอเมริกา

ขณะที่ประเทศแคนาดามีข้อถกเถียงเรื่องการแต่งงานของคนเพศเดียวกันโดยใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนในการถกเถียงนั้น ในด้านของประเทศเพื่อนบ้านอย่างสหรัฐอเมริกา ที่ระบบการปกครองและระบบกฎหมายของสหรัฐฯและแคนาดามีความคล้ายคลึงกันและมีรากฐานมาจากกฎหมายจารีตของอังกฤษ ระบบกฎหมายของทั้งสองประเทศมีการให้อำนาจแก่รัฐธรรมนูญของแต่ละรัฐอำนาจการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ จึงอยู่ที่ศาลของรัฐและศาลฎีกาของประเทศ ในแคนาดา ศาลมีอำนาจในการบริหารจัดการในการตัดสินใจคดีในรัฐนั้น ๆ ซึ่งอำนาจของศาลในระดับรัฐนี้ไม่สามารถมีอำนาจในรัฐอื่นได้ อีกทั้งศาลในศาลฎีกาของแคนาดามีอำนาจเหนือศาลของรัฐเพราะเป็นศาลที่มีอำนาจสูงสุด เช่นเดียวกับสหรัฐการยื่นคำร้องต่อศาลจะเป็นการยื่นต่อศาลในระดับท้องถิ่น ระดับรัฐ และระดับประเทศตามลำดับ⁴⁴ ในด้านของความแตกต่างของทั้งสองประเทศ กฎหมายอาญาในแคนาดาอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของ รัฐบาลกฎหมายอาญาของรัฐบาลกลาง แต่ในสหรัฐฯ ศาลในระดับรัฐสามารถสร้างและบังคับใช้กฎหมายในการลงโทษได้ ความแตกต่างอีกประการหนึ่งคือการที่ระบบกฎหมายของทั้งสองประเทศอยู่ในขอบเขตของรัฐธรรมนูญท้องถิ่น ถึงแม้ว่าอำนาจทางกฎหมายของท้องถิ่นจะเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป แต่ท้องถิ่นของแคนาดายังขาดรัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษรของตัวเอง ซึ่งต่างจากสหรัฐที่มีรัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษรของตนเอง กล่าวคือในทางปฏิบัติโดยเฉพาะในเรื่องของสิทธิการแต่งงานในสหรัฐฯ ทั้งรัฐและรัฐบาลกลางสามารถที่จะมอบหรือจำกัดสิทธิการแต่งงานได้ รัฐบาลกลางออกกฎหมายโดยใช้รัฐธรรมนูญของสหรัฐฯ และท้องถิ่นก็ใช้รัฐธรรมนูญในระดับท้องถิ่น ซึ่งการที่ท้องถิ่นมีรัฐธรรมนูญเป็นของตัวเองนั้นทำให้เกิดการต่อต้านสิทธิการแต่งงานของคนเพศเดียวกันนั้นสำเร็จได้ในระดับท้องถิ่น ในทางกลับกันผู้ที่ต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันขาดกลไกในระดับท้องถิ่นหรือดินแดนและไม่สามารถที่จะแก้ไขกฎหมายได้เนื่องจากการแก้ไขกฎหมายจะเป็นอำนาจของรัฐสภา⁴⁵

ในสหรัฐฯ มีกฎหมายให้กลุ่ม LGBT สามารถจดทะเบียนความสัมพันธ์ได้ซึ่งเกิดขึ้นในที่แรกในปี 1984 ณ เมืองเบิร์กลีย์ รัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งกฎหมายนี้เอื้อให้ผู้ที่จดทะเบียนกันสัได้รับผลประโยชน์ระหว่างกัน และ 5 ปีต่อมาขณะที่ในปี 1989 เมืองซานฟรานซิสโกเป็นที่แรกที่มีกฎหมายการจดทะเบียนคู่สมรส และตั้งแต่ทศวรรษที่ 1990 เป็นต้นมา คู่รัก LGBT เริ่มที่จะจริงจังเกี่ยวกับกฎหมายนี้

⁴⁴ Christy M. Glass, "The Evolution of Same-Sex Marriage in Canada," 148.

⁴⁵ Christy M. Glass, "The Evolution of Same-Sex Marriage in Canada," 149-51.

ในระดับรัฐมากขึ้นประกอบกับในแต่ละรัฐมีกฎหมายเป็นของตนเองจึงทำให้เกิดกฎหมายที่เอื้อให้กลุ่ม LGBT มีสถานะทางกฎหมายระหว่างกันหลายประเภท ได้แก่ กฎหมายการจดทะเบียนความสัมพันธ์ การจดทะเบียนคู่สมรส การอนุญาตให้คู่รักได้รับผลประโยชน์ระหว่างกัน ตลอดจนการให้สิทธิการแต่งงานด้วยเช่นกัน⁴⁶

การที่กฎหมายสามารถออกและแก้ไขได้โดยรัฐท้องถิ่นจึงทำให้เกิดการเรียกร้องในสิทธิความเท่าเทียมในเรื่องของการแต่งงานและให้แก้ไขกฎหมายการแต่งงานให้ทุกคนสามารถแต่งงานกันได้ โดยเฉพาะกลุ่ม LGBT ในปี 2003 ในรัฐแมสซาชูเซตส์ มีข้อเรียกร้องในศาลฎีกาของรัฐในประเด็นการไม่อนุญาตให้ผู้ที่มิเพศเดียวกันแต่งงานกันได้เพราะเป็นสิ่งที่ขัดกับความเท่าเทียมกันที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในปีต่อมาศาลกลับมีคำตัดสินว่าไม่ได้เป็นการละเมิดสิทธิแต่อย่างใด จึงให้สิทธิการแต่งงานกับคู่รักในรัฐแมสซาชูเซตส์ และใช้ภาษากลางที่กล่าวถึงคำจำกัดความของการแต่งงานว่า “เป็นความสมัครใจในความสัมพันธ์ของบุคคลสองคนที่จะเป็นคู่สมรสกัน”⁴⁷ แม้กระนั้นก็ไม่ได้ช่วยทำให้เกิดการยอมรับการแต่งงานของคนเพศเดียวกันได้ในรัฐอื่น ๆ ⁴⁸ ในปี 2004 ณ รัฐออริกอน มีการพิจารณาประเด็นกฎหมายการแต่งงานว่าเป็นการกีดกันผู้คนด้วยรสนิยมทางเพศ แต่ในปีต่อมาศาลลงความเห็นว่าคำจำกัดความของคำว่าแต่งงานให้จำกัดเฉพาะผู้ชายและผู้หญิงเท่านั้น ในขณะที่รัฐวอชิงตันก็มีการพิจารณาในลักษณะเดียวกันที่ปฏิเสธการจดทะเบียนสมรสให้กับคู่รักที่มีเพศเดียวกัน ⁴⁹

ศาลมีการพิจารณาในประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันและได้ใช้ภาษาในเรื่องของความเท่าเทียมที่ให้สิทธิกับกลุ่มคู่รักร่วมเพศในหลายรัฐ ในปี 2005 ในรัฐนิวยอร์ก ศาลพิจารณาคดีได้มีการสั่งห้ามมิให้มีข้อห้ามที่จะปฏิเสธการขึ้นทะเบียนสมรสให้กับผู้ที่มีเพศเดียวกันเพราะเป็นการละเมิดสิทธิของที่จะได้รับการปกป้องอย่างเท่าเทียมกัน ในปีเดียวกันนี้เองผู้พิพากษาของศาลในรัฐแคลิฟอร์เนียได้ให้ความเห็นว่าการปฏิเสธการให้ผู้ที่มิเพศเดียวกันแต่งงานกันเป็นการละเมิดการปกป้องประชาชนในเรื่องความเท่าเทียมเนื่องจากการกีดกันบนพื้นฐานของรสนิยมทางเพศ ปี 2006 ศาลฎีกาของรัฐนิวเจอร์ซีย์ ได้มีการพิจารณาว่าคู่รักที่เป็นเพศเดียวกันจะได้รับการประกันว่าจะ

⁴⁶ Christy M. Glass, “The Evolution of Same-Sex Marriage in Canada,” 174-78.

⁴⁷ Nicholas Bala, “The Debates About Same-Sex Marriage in Canada and the United States: Controversy over the Evolution of a Fundamental Social Institution,” 224.

⁴⁸ Christy M. Glass, “The Evolution of Same-Sex Marriage in Canada,” 178.

⁴⁹ Christy M. Glass, “The Evolution of Same-Sex Marriage in Canada,” 183.

สามารถเข้าถึงสิทธิการแต่งงานได้อย่างเต็มรูปแบบ⁵⁰ และเป็นเวลาเกือบ 46 ปี นับตั้งแต่เหตุการณ์ที่โรงแรม New York's Stonewall Inn ในการเคลื่อนไหวทางสังคมของบุคคล กลุ่มคน และรัฐต่าง ๆ ที่พยายามจะผลักดันให้เกิดความเท่าเทียมกันในเรื่องของการแต่งงาน ในที่สุดในปี 2015 ศาลฎีกาของสหรัฐอเมริกา ได้ประกาศให้ผู้ที่มิเพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้ทั่วประเทศ⁵¹

ข้อถกเถียงในประเด็นการแต่งงานของสหรัฐอเมริกา มีความคล้ายคลึงกับแคนาดาโดยเฉพาะในเรื่องคำจำกัดความของคำว่า การแต่งงานในกฎหมายการแต่งงานกลางของสหรัฐอเมริกา 1996 (the Defense of Marriage Act) ที่มีการให้อำนาจรัฐในการตัดสินใจเกี่ยวกับคำจำกัดความของคำว่า การแต่งงาน ซึ่งกฎหมายนี้ได้รับการอนุมัติจากสภาองเกรสซึ่งเป็นสิ่งสะท้อนถึงทัศนคติของนักการเมืองในสภามีต่อการแต่งงานของคนรักร่วมเพศ แต่ก็มีข้อกังวลเกี่ยวกับกฎหมายว่าขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ด้วย ดังนั้นนักการเมืองอนุรักษ์นิยมจึงเรียกร้องให้มีการแก้ไขกฎหมายการแต่งงานของสหรัฐอเมริกา ในรัฐธรรมนูญให้มีความสอดคล้องกับกฎหมายการแต่งงานกลางและเพื่อปกป้องการแต่งงานในสหรัฐอเมริกา⁵²

ตัวแสดงทางการเมืองและตัวแสดงทางศาสนาที่เป็นกลุ่มอนุรักษ์นิยมในสหรัฐอเมริกามีความเข้มแข็งและมีบทบาทมากกว่าในแคนาดา เห็นได้จากการที่มีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญของรัฐที่มีการห้ามผู้ที่มิเพศเดียวกันแต่งงานกัน และมีการลงมติต่อต้านการยอมรับการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในวงกว้าง⁵³ สิ่งซึ่งสะท้อนว่าทัศนคติทางสังคมมีแนวโน้มเปลี่ยนไปจากการในการประชุมสมัชชาและวุฒิสภาของแคลิฟอร์เนียปี 2005 มีการลงมติให้ผู้ที่มิเพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้ และแสดงให้เห็นว่าทัศนคติทางการเมืองและทางกฎหมายในรัฐเสรีนิยมอย่างแคลิฟอร์เนียค่อยๆ ยอมรับความสัมพันธ์ของคนเพศเดียวกันมากขึ้น⁵⁴ ส่วนในด้านภาคประชาสังคมทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในการสำรวจเรื่องการยอมรับการแต่งงานของคู่รักที่มีเพศเดียวกัน ตั้งแต่ปี 1996 มีผู้ที่เห็นด้วยมีเพียงร้อยละ 27 แต่หลังจากปี 2000 เป็นต้นมาจำนวนผู้

⁵⁰ Christy M. Glass, "The Evolution of Same-Sex Marriage in Canada," 184-85.

⁵¹ "Same-Sex Marriage Fast Facts," CNN updated September 4, 2019, accessed July 1, 2020, <https://edition.cnn.com/2013/05/28/us/same-sex-marriage-fast-facts/index.html>.

⁵² Nicholas Bala, "The Debates About Same-Sex Marriage in Canada and the United States: Controversy over the Evolution of a Fundamental Social Institution," 223.

⁵³ Nicholas Bala, "The Debates About Same-Sex Marriage in Canada and the United States: Controversy over the Evolution of a Fundamental Social Institution," 226.

⁵⁴ Nicholas Bala, "The Debates About Same-Sex Marriage in Canada and the United States: Controversy over the Evolution of a Fundamental Social Institution," 227.

ที่เห็นด้วยค่อยๆเพิ่มขึ้นจนกระทั่งในปี 2015 ผู้ที่เห็นด้วยมีมากกว่าครึ่งของจำนวนประชากรคือร้อยละ 60 และแสดงให้เห็นว่าเมื่อบริบทโลกเปลี่ยนไปที่หลายๆประเทศมีการเปิดเสรีและยอมรับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่มีเพศเดียวกันมากขึ้นทำให้ทัศนคติของประชาชนในสังคมเปลี่ยนแปลงตามไปด้วยจะเห็นได้ว่าสหรัฐฯ มีการนำเรื่องความเท่าเทียมกันเข้ามาเป็นประเด็นในการสนับสนุนการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน ในทางตรงกันข้ามผู้ที่ต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันได้ใช้สิทธิในการแต่งงานที่ควรจะมีไว้เพื่อผู้หญิงและผู้ชายเท่านั้นเพราะเป็นสถาบันพื้นฐานทางสังคม ดังนั้นข้อถกเถียงในเรื่องความเท่าเทียมในการแต่งงานจึงมีลักษณะคล้ายคลึงกับประเทศแคนาดาในประเด็นดังกล่าว⁵⁵

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 LGBT หมายถึง ผู้ที่มีพฤติกรรมทางเพศที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนที่มีเพศกำเนิดเดียวกัน ได้แก่

L (Lesbian) หมายถึง พฤติกรรมและความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิง

G (Gay) หมายถึง พฤติกรรมและความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย

B (Bisexual) หมายถึง พฤติกรรมและความสัมพันธ์ทางเพศที่สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ เช่น ระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย หรือผู้ชายกับผู้หญิง

T (Transgender) หมายถึง พฤติกรรมและความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้ที่ผ่านการแปลงเพศจากผู้ชายเป็นผู้หญิง หรือจากผู้หญิงเป็นชาย กับผู้ที่เป็นผู้ชายหรือผู้หญิง

1.6.2 การแต่งงานของคนเพศเดียวกัน หมายถึง การแต่งงานที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ที่มีเพศกำเนิดเดียวกัน ในที่นี้หมายถึงกลุ่ม LGBT

1.7 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.7.1 เพื่อศึกษาถึงประเด็นการถกเถียงกันในเรื่องความเท่าเทียมกันของการแต่งงานโดยศึกษาในเรื่องของการตีความสิทธิมนุษยชนที่เป็นภาษาด้านศีลธรรมระหว่างประเทศผ่านมุมมองเรื่องสิทธิของกลุ่มที่สนับสนุนและต่อต้านกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกันของแคนาดา

⁵⁵ "U.S. Support for Gay Marriage Stable, at 63%," GALLUP, updated May 22, 2019, accessed July 1, 2020, <https://news.gallup.com/poll/257705/support-gay-marriage-stable.aspx>.

1.7.2 เพื่อศึกษาถึงหลักหรือแนวคิดของการถกเถียงระหว่างผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการแต่งงานระหว่างผู้ที่มีเพศเดียวกัน

1.8 ขอบเขตของการวิจัย

สารนิพนธ์ฉบับนี้ผู้เขียนสนใจศึกษาและวิเคราะห์ถึงพัฒนาการของกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกันท่ามกลางผู้สนับสนุนและผู้ต่อต้าน โดยได้จำกัดช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1960 ที่มีการพิจารณาคดีในชั้นศาลถึงการมีрсนิยมทางเพศกับผู้ที่มีเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย จนกระทั่งรัฐสภาแคนาดามีมติเห็นชอบกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวและถูกบังคับใช้ในปี 2005

1.9 วิธีการวิจัย

สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ที่มุ่งประเด็นเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศในเรื่องการแต่งงาน โดยเฉพาะการแต่งงานระหว่างคนเพศเดียวกันคือกลุ่ม LGBT โดยศึกษาจากมุมมองของตัวแทนของทั้งฝ่ายที่สนับสนุนและฝ่ายที่ต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน จึงนำมาวิเคราะห์และอธิบายเชิงพรรณนา การศึกษาค้นคว้าสารนิพนธ์ฉบับนี้ได้ศึกษาจากเอกสารในรูปแบบทุติยภูมิ ได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวกับกฎหมายการแต่งงานของแคนาดา หนังสือ บทความทางวิชาการ เว็บไซต์ที่เกี่ยวกับแคนาดาที่มีรัฐบาลแคนาดาสนับสนุน เว็บไซต์ที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมทางเพศ เป็นต้น

บทที่ 2

การเปิดประตูไปสู่สิทธิของกลุ่ม LGBT ในแคนาดา

2.1 บทนำ

การเรียกร้องสิทธิของกลุ่ม LGBT ในแคนาดาเป็นการเรียกร้องสิทธิเพื่อให้เกิดความเสมอภาคเท่ากับผู้ชายและผู้หญิง โดยสาเหตุที่นำมาสู่การเรียกร้องต่าง ๆ มาจากข้อกฎหมายและปัญหาทางด้านนโยบายของรัฐ การถกเถียงในประเด็นสิทธิโดยภาคประชาสังคมอยู่ภายใต้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนที่ถูกใช้เป็นวาทกรรมทางการเมืองในเรื่องกรอบของสิทธิที่เป็นตัวกำหนดทิศทางของตัวแสดงทางการเมือง ได้แก่ กลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคม กลุ่มที่ต่อต้านการเคลื่อนไหวทางสังคม และตัวแสดงที่เป็นรัฐ ในการเรียกร้องเรื่องสิทธิแต่ละครั้งทั้งการยื่นอุทธรณ์ในชั้นศาลและการเรียกร้องจากกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมมักจะเกิดการเปลี่ยนแปลงตามมา โดยแรกเริ่มภาษาทางสิทธิมนุษยชนที่พวกเขาใช้จะเป็นในเรื่องของความเสมอภาคในศักดิ์ศรี สิทธิและเสรีภาพ รวมทั้งความเสมอภาคตามกฎหมายโดยไม่เลือกปฏิบัติดังที่ปรากฏในปรากฏในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน 1948 เมื่อรัฐธรรมนูญของแคนาดาได้ถูกบังคับใช้ในปี 1982 ภาษาทางสิทธิมนุษยชนที่ใช้เพื่อเรียกร้องสิทธิคือเรื่องสิทธิความเท่าเทียมกันที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายโดยไม่ถูกเลือกปฏิบัติดังที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ ดังนั้นตั้งแต่ปี 1982 เป็นต้นมา ข้อถกเถียงในประเด็นสิทธิของกลุ่ม LGBT ตลอดจนกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกันจะใช้รัฐธรรมนูญของแคนาดาเป็นกรอบในการเรียกร้องสิทธิความเสมอภาค

กลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่ม LGBT มีวัตถุประสงค์นอกจากการเรียกร้องให้แก้ไขข้อกฎหมายให้เกิดความเท่าเทียมกันแล้วยังมีวัตถุประสงค์ในการให้ความรู้กับสาธารณชนเกี่ยวกับกลุ่ม LGBT และการดำเนินงานที่ต่อสู้กับการต่อต้านกลุ่ม LGBT เพื่อสร้างความตระหนักในความเท่าเทียมกันของมนุษย์และเพื่อให้กลุ่ม LGBT เป็นที่ยอมรับในสังคมเพื่อที่จะสร้างกลุ่มที่ให้การสนับสนุนตนเอง เพราะการที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในสังคมได้จำเป็นที่จะต้องให้คนในสังคมเป็นตัวแสดงร่วมด้วย ตัวแสดงที่สำคัญที่มีบทบาทในการเปิดประตูสู่สิทธิของกลุ่ม LGBT ในหลายทศวรรษที่ผ่านมา ได้แก่ กลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคม คือ สมาคมคนรักร่วมเพศแห่งมหาวิทยาลัยโตรอนโต (University

of Toronto Homophile Association) โบสถ์ของชุมชนในเมืองโตรอนโต (Metropolitan Community Church of Toronto) และ กลุ่มเพื่อความเท่าเทียมของเกย์และเลสเบียนในทุกที่ในแคนาดา (Egale Canada Inc. - Equality for Gays and Lesbians Everywhere) และตัวแสดงที่เป็นบุคคล คือ นายกรัฐมนตรี Pierre Trudeau บาทหลวง Brent Hawkes นักเคลื่อนไหวเรื่องสิทธิของชาว LGBT รวมทั้งตัวแสดงที่เป็นสื่อ คือ แมกกาซีนชื่อ Body Politic ที่ตีแผ่ความจริงเกี่ยวกับการประท้วงของกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมและการใช้ความรุนแรงของรัฐบาล

ในบทที่สองนี้ จะกล่าวถึงการเรียกร้องสิทธิของกลุ่ม LGBT โดยจะนำทั้งกรณีในชั้นศาลและกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมของ LGBT โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลา ได้แก่ ช่วงเวลาแรกคือ ทศวรรษที่ 1960 ที่มีเหตุการณ์ในชั้นศาล คือกรณีของ Everett Klippert ที่ถูกจับกุมฐานประพฤติอนาจารกับบุคคลอื่นที่มีเพศเดียวกัน กรณีนี้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายให้กลุ่ม LGBT สามารถมีความสัมพันธ์กันได้ขึ้นโดยถูกเสนอและผ่านมติเห็นชอบในรัฐสภา กรณีดังกล่าวยังสะท้อนถึงสิทธิระหว่างบุคคลที่มีสิทธิที่จะเลือกรสนิยมทางเพศและสิทธิของรัฐในการออกกฎหมายเพื่อควบคุมชีวิตส่วนบุคคล ตลอดจนเหตุการณ์ที่รัฐบาลใช้ความรุนแรงในการสลายการชุมนุมเรื่องสิทธิของกลุ่ม LGBT ช่วงเวลาที่สองคือ ทศวรรษที่ 1990 เป็นช่วงเวลาหลังจากรัฐธรรมนูญของแคนาดาบังคับใช้อย่างเป็นทางการ กรณีที่สำคัญในทศวรรษนี้มีการเรียกร้องถึงสิทธิที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มีสองกรณีคือ กรณีของ Jim Egan และ Jack Nesbit คู่รักชายรักชาย ที่มีการเรียกร้องค่าดูแลคู่สมรส จากรัฐบาลสำหรับผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติสวัสดิการผู้สูงอายุ (Old Security Act) แต่กลับถูกปฏิเสธเพียงเพราะพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ครอบคลุมไปถึงคู่ชีวิตที่มีเพศเดียวกัน และกรณีของ Joanne Mitchell และ Lorraine McFarland คู่รักชาวเลสเบียน ที่มีการทำธุรกิจร่วมกันแต่หลังจากที่พวกเขาได้มีการแยกทางกันทำให้มีภาระหนี้สินที่จำเป็นที่จะต้องรับผิดชอบไม่น้อยทำให้ที่มีการเรียกร้องสิทธิในการให้ความช่วยเหลือเรื่องการผ่อนปรนทางการเงินตามพระราชบัญญัติครอบครัว แต่ปัญหาของกรณีนี้คือพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ให้ความคุ้มครองกับ “คู่ชีวิต” ซึ่งมีการจำกัดความในพระราชบัญญัติว่าว่าเป็นผู้หญิงและผู้ชาย จึงเกิดการอุทธรณ์ในชั้นศาล โดยภาษาทางสิทธิมนุษยชนที่ใช้ในกรณีทั้งสองคือเรื่องสิทธิของความเสมอภาคทางกฎหมาย และช่วงเวลาสุดท้ายคือ ทศวรรษที่ 2000 ได้เกิดกรณีที่สำคัญที่สุดในการเปิดประตูสู่การแต่งงานของคนเพศเดียวกันและเป็นอีกช่วงเวลาภาษาสิทธิมนุษยชนที่ถูกใช้คือสิทธิความเสมอภาคทางเพศดังจะเห็นได้จากกรณีคู่รักชาว LGBT ที่มีความต้องการที่จะแต่งงานและต้องการที่จะได้ทะเบียนสมรสที่นำไปสู่การยกเลิกกันไปในชั้นศาลของภาคประชาสังคมระหว่างสมาคมเพื่อการแต่งงานและครอบครัวเมืองออนแทรีโอและโบสถ์ของชุมชนในเมืองโตรอนโตในประเด็นจำกัดความของคำว่า “การแต่งงาน” จนนำไปสู่การนำประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันเข้าสู่รัฐสภาและถูกบังคับใช้ในปี 2005 ทั่วประเทศ

2.1 ช่วงทศวรรษที่ 1960-1980

ในช่วงทศวรรษนี้เป็นยุคเริ่มต้นของการเรียกร้องสิทธิของกลุ่ม LGBT ที่เกิดจากปัญหาทางข้อกฎหมายที่มีการกดขี่และเลือกปฏิบัติอันนำมาสู่พฤติกรรมในลักษณะบั่นทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ซึ่งตัวแสดงสำคัญมีทั้งหมด 3 ตัวแสดง ได้แก่ ตัวแสดงแรก Everett Klippert ผู้ที่เป็นกลุ่ม LGBT ที่ถูกตั้งข้อหาว่ามีพฤติกรรมอนาจารและเป็นผู้กระทำความผิดที่อันตราย ซึ่งนับเป็นกรณีสำคัญที่นำมาสู่การแก้ไขข้อกฎหมาย ตัวแสดงที่สอง นายกรัฐมนตรี Pierre Trudeau เป็นผู้เรียกร้องและขอความเห็นชอบในรัฐสภาให้มีการแก้ไขข้อกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่เป็นกลุ่มคนรักร่วมเพศ ในขณะที่กลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมมีการประท้วงในเมืองโตรอนโตและเมืองแวนคูเวอร์เพื่อเรียกร้องให้มีการแก้ไขกฎหมายตามข้อเสนอของนายกรัฐมนตรี Pierre Trudeau และเขายังเป็นผู้ที่เสนอให้แคนาดา มีรัฐธรรมนูญเป็นของตนเองโดยเป็นอิสระจากประเทศอังกฤษ ตัวแสดงที่สามคือสมาคมคนรักร่วมเพศแห่งมหาวิทยาลัยโตรอนโต (University of Toronto Homophile Association) เป็นกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมที่มีวัตถุประสงค์ในการให้ความรู้สาธารณชนเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศเพื่อสร้างความเข้าใจและความตระหนักถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และตัวแสดงสุดท้ายคือ สื่อชื่อ Body Politics ที่มีการตีแผ่ต่อสาธารณชนถึงพฤติกรรมของรัฐในการสลายผู้ชุมนุมประท้วงด้วยความรุนแรง ในการประท้วงเพื่อเรียกร้องสิทธิและการให้เกียรติของกลุ่มเกย์หลังจากเหตุการณ์ที่กลุ่ม LGBT ถูกจับข้อหา คำประเวณีและถูกเลือกปฏิบัติด้วยการดูถูกและเหยียดหยามศักดิ์ศรีผ่านคำพูดและการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจ นับเป็นการเปลี่ยนมุมมองของสาธารณชนในแคนาดาที่มีต่อกลุ่ม LGBT โดยที่ภาษาทางสิทธิมนุษยชนที่ตัวแสดงเหล่านี้ใช้เป็นในเรื่องของเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

ในปี 1960 Everett Klippert ถูกจับในข้อหากระทำอนาจารกับบุคคลที่มีเพศเดียวกัน และศาลได้ตัดสินให้เขาได้จำคุกเป็นเวลา 4 ปี ต่อมาในปี 1965 เขาได้ถูกนำขึ้นศาลอีกครั้งและเขาก็ให้คำรับสารภาพว่าเขาได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายจำนวน 4 คน เป็นเหตุให้ถูกตัดสินให้จำคุกครั้งที่สอง เป็นเวลาอีก 3 ปี ภายใต้กฎหมายอาญา บทที่ 51 มาตรา 149 ความว่า “ผู้ใดกระทำความผิดในเรื่องการกระทำอนาจารกับบุคคลอื่น เป็นความผิดทางอาญาออกฉกรรจ์และต้องระวางโทษจำคุก 5 ปี”⁵⁶ และกฎหมายอาญาส่วนที่ 659 ที่ได้ให้ความหมายการกระทำความผิดทางเพศที่อันตรายว่า “หมายถึงบุคคลที่

⁵⁶ Department of Justice of Canada, *Criminal Code, Chapter 51, 2-3 Elizabeth II, 1953-1954, and Selected Statutes* (Queen's Printer, 1954), 441. <https://books.google.co.th/books?id=RisuyAEACAAJ>.

ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ทางเพศและมีแนวโน้มว่าจะทำร้ายร่างกายผู้อื่นจากการที่ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้หรือผู้ที่มีแนวโน้มกระทำผิดทางเพศเพิ่มขึ้น”⁵⁷

ในปี 1966 อัยการได้สรุปว่า Klippert มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศต่อหลังจากจำคุก จึงมีการตราหน้าเขาว่าเป็น “ผู้กระทำความผิดทางเพศที่เป็นอันตราย” ในพฤติกรรมรักร่วมเพศจึงได้มีการเพิ่มโทษจากจำคุก 3 ปี เป็นจำคุกตลอดชีวิต ในที่สุดในปี 1967 มีการยื่นยื่นอุทธรณ์ถึงความไม่เป็นธรรมในการตราหน้าเขาว่าผู้กระทำความผิดทางเพศที่เป็นอันตรายเพราะว่าการตราหน้าเขาเช่นนี้เป็นทำให้เขาหมดโอกาสที่จะออกจากเรือนจำ การอุทธรณ์ในครั้งนั้นเป็นการอุทธรณ์ถึงคำถามที่ถามถึงหลักฐานว่า Klippert เป็นบุคคลที่ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ทางเพศ และหลักฐานนั้นสามารถสรุปถึงพฤติกรรมดังกล่าวที่นำไปสู่การทำร้ายร่างกายผู้อื่นหรือไม่⁵⁸ ศาลมีคำวินิจฉัยที่ 3-2 ไม่รับอุทธรณ์ด้วยเหตุผลที่ว่า แม้ว่าจะไม่พบหลักฐานว่าเขามีความผิดปกติทางจิตที่จะส่งผลให้เกิดการทำร้ายร่างกายผู้อื่นก็จริง แต่เขาจะมีพฤติกรรมที่จะกระทำความผิดทางเพศจึงถูกสั่งจำคุกต่อไปจนกระทั่งปี 1971 เขาจึงได้รับการปล่อยตัว กรณีนี้เป็นกรณีที่มีการเผยแพร่ของสื่อที่ดีถึงความไม่เป็นธรรมของกฎหมายของแคนาดาที่เกิดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างบุคคล และเป็นการจำกัดเสรีภาพทางด้านกฎหมายของบุคคลในเรื่องรสนิยมทางเพศ

จากกรณี Klippert ในปี 1967 Robert John (Bud) Orange สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคเสรีนิยม เรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีในขณะนั้นคือ Pierre Trudeau ให้มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายให้มีความเสมอภาคมากขึ้น เพราะเขาได้เห็นถึงความไม่เป็นธรรมในการปฏิบัติต่อผู้ที่เป็นคนรักร่วมเพศโดยรัฐบาลกลาง และนายกรัฐมนตรีได้แนะนำให้มีการแก้ไขกฎหมายอาญาที่มีการระบุว่า การรักร่วมเพศเป็นสิ่งผิดกฎหมายในการประชุมรัฐสภาครั้งที่ 27 การเรียกร้องนี้เรียกว่า Bill C-150⁵⁹ จากการที่ Trudeau มีแนวคิดที่จะเปลี่ยนแปลงกฎหมายนั้นเขาได้ถูกต่อต้านโดยกลุ่มรณรงค์ต่อต้านเกย์และได้มีจดหมายส่งไปทั่วแคนาดาว่าเขาเป็นผู้สนับสนุนการเบียดเบียนทางเพศ ซึ่งการรณรงค์ดังกล่าวได้รับการสนับสนุนโดยกลุ่มอนุรักษ์นิยมหัวรุนแรง ได้แก่ สำนักงานข่าวกรองแห่งชาติ แคนาดาในเมืองเฟลชเชอตัน รัฐออนแทรีโอ คณะแสงบุญนุกบุญไมเคิลในเมืองรูจเมนท์ รัฐควิเบก และสมาคมเอ็ดมันด์ เบิร์กในเมืองสการ์บอโรฟ รัฐออนแทรีโอ ต่อมาได้เกิดการประท้วงการเสนอกฎหมายที่จะทำให้พฤติกรรมรักร่วมเพศถูกกฎหมาย โดยกลุ่มสหกิจคริสเตียนผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายดั้งเดิมจำนวนมากว่าหนึ่งแสนคน⁶⁰

⁵⁷ Klippert V. The Queen, (Supreme Court of Canada 1967).

⁵⁸ Klippert V. The Queen, (1967).

⁵⁹ "The Klippert Case," Sutori, accessed April 12, 2020, <https://www.sutori.com/story/the-klippert-case-3joxGzF8gMHXBDBXEJJK32z>.

⁶⁰ D.W. McLeod, *Lesbian and gay liberation in Canada: a selected annotated chronology, 1964-1975* (ECW Press/Homewood Books, 1996), 37. <https://books.google.co.th/books?id=eHwSAQAAMAAJ>.

เดือนเมษายน 1969 มีการถกเถียงกันในรัฐสภาแห่งรัฐออตตาวาในประเด็นของ Bill C-150 ว่าข้อเสนอนี้ไม่ได้เป็นการให้อภัยหรือส่งเสริมพฤติกรรมรักร่วมเพศ และไม่ได้ทำให้การรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย แต่เป็นการทำให้กฎหมายมีผลทันทีจากการกระทำทางเพศในส่วนตัว พฤติกรรมดังกล่าวเป็นสาเหตุทำให้เกิดการศึกษาทางด้านจิตวิทยามากขึ้นมากกว่าการแทรกแซงทางกฎหมาย ซึ่งในระหว่างการถกเถียงได้มีการนำประเด็นการแก้ไขกฎหมายที่เอื้อต่อกลุ่มคนรักร่วมเพศโดยเฉพาะจากพรรคอนุรักษ์นิยมก้าวหน้าและพรรค Cr ditiste ท้ายที่สุดในเดือนพฤษภาคมปีเดียวรัฐสภาที่มีมติเห็นชอบด้วยคะแนน 149 ต่อ 55 เสียง ในการที่จะให้มีการแก้ไขกฎหมายอาญาให้พฤติกรรมรักร่วมเพศในทีรโหรานระหว่างผู้ชายที่มีอายุมากกว่า 21 ปี ให้ความยินยอมเป็นสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมาย⁶¹ จากนั้นก็มีการให้ความเห็นในรายงานคณะกรรมการความมั่นคงแคนาดาว่าผู้ที่เป็นกลุ่มรักร่วมเพศหากมีกรณีพิพาทจะต้องได้รับการตัดสินอย่างเป็นธรรมและโปร่งใสในพฤติกรรมทั้งหมด อีกทั้งยังได้รับอนุญาตให้เข้าทำงานในหน่วยงานราชการแต่ไม่ควรที่จะให้ไปทำงานในระดับสูงกว่าและไม่ควรที่จะถูกส่งไปทำงานที่มีลักษณะอ่อนไหวง่ายในต่างประเทศ⁶² หลังจากที่มิตให้การรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมายก็มีการเปิดเผยต่อสาธารณะของบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นกลุ่มรักร่วมเพศกันมากขึ้น เช่น สโม่สโม่บวล์ิ่งเซนต์เจมส์ในโตรอนโตก็มีการประกาศว่าเป็นกลุ่มรักร่วมเพศ เป็นต้น ขณะเดียวกันในเดือนตุลาคม ได้มีการประชุมสาธารณะของสมาคมคนรักร่วมเพศแห่งมหาวิทยาลัยโตรอนโต (University of Toronto Homophile Association) ซึ่งนับว่าเป็นองค์กรของกลุ่ม LGBT แรกเริ่มที่ถูกจัดตั้งโดยนักศึกษา ในการประชุมครั้งนั้นมีการให้ความรู้กับชุมชนเกี่ยวกับกลุ่ม LGBT การดำเนินงานที่ต่อสู้กับการต่อต้านกลุ่ม LGBT และทำให้เกิดการยอมรับกลุ่ม LGBT ทางสังคม⁶³ ในปี 1971 ได้มีการสนับสนุนกลุ่ม LGBT ในโตรอนโต โดยรัฐบาลผ่านสมาคมสุขภาพจิตแคนาดา (Canadian Mental Health Association) ให้กับสมาคมคนรักร่วมเพศแห่งโตรอนโต (Community Homophile Association of Toronto) เพื่อให้ความรู้กับประชาชนเรื่องการรักร่วมเพศโดยมีผู้ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์และโครงการให้การศึกษาเกี่ยวกับโบบส์และกลุ่มทางสังคม⁶⁴ เดือนสิงหาคมปีเดียวกันนั้นเองได้มีการเดินขบวนเรียกร้องให้ปฏิรูปกฎหมายที่ให้ความเสมอภาคกับกลุ่ม LGBT โดยการนำคำว่า พฤติกรรมอันเป็นการอนาจาร (Gross Indecency) และ การกระทำอนาจาร (Indecent Act) ออกจากกฎหมายและให้แทนที่ด้วยคำอื่นที่มีลักษณะจำเพาะเจาะจงแทน อีกทั้งได้มีการเรียกร้องให้ผู้ที่ เป็นชายรักชายสามารถทำงานในกองทัพได้อย่างเปิดเผยจากนั้นเริ่มมีการใช้

⁶¹ D.W. McLeod, "Lesbian and Gay Liberation in Canada: A Selected Annotated Chronology," 42-43.

⁶² Canada. Royal Commission on Security and M.W. MACKENZIE, *Report of Canada Royal Commission on Security (abridged)* June 1969, 36. <https://books.google.co.th/books?id=huHncQAACAAJ>.

⁶³ D.W. McLeod, "Lesbian and Gay Liberation in Canada: A Selected Annotated Chronology," 46.

⁶⁴ D.W. McLeod, "Lesbian and Gay Liberation in Canada: A Selected Annotated Chronology," 70.

สิทธิของกลุ่ม LGBT โดยเฉพาะประเด็นความเท่าเทียมทางเพศโดย Peter Maloney ผู้สมัครจากพรรคเสรีนิยม เป็นส่วนหนึ่งในการรณรงค์หาเสียงเพื่อการเลือกตั้งในเดือนตุลาคมปีนั้นเพื่อหวังจะให้กลุ่ม LGBT เลือกตน แต่ก็ต้องแพ้ไปเพราะจำนวนผู้ที่เลือกพรรคตรงข้ามมีมากกว่า⁶⁵ จะเห็นได้ว่าสิทธิของกลุ่มรักร่วมเพศเริ่มที่จะถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อแสวงหาอำนาจทางการเมือง

จากกรณี Klippert ในปี 1967 และตามที่นายกรัฐมนตรี Pierre Trudeau เสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายอาญา คำเสนอที่ C-150 ที่ให้สิทธิและคุณค่าของความเท่าเทียมกันของกลุ่ม LGBT นั้นเกิดการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่ม LGBT กิจกรรมแรกคือการประท้วงในปี 1971 ณ รัฐสภา (Parliament Hill) เมืองโทรอนโต ที่ทำการของรัฐบาลของแคนาดา ในขณะที่เดียวกันได้มีการเดินขบวนเรียกร้องในลักษณะเดียวกันที่เมืองแวนคูเวอร์ เพื่อเรียกร้องให้มีการแก้ไขกฎหมายตามข้อเสนอดังกล่าว⁶⁶ ต่อมาในปี 1973 มีการเดินขบวนในเมืองแวนคูเวอร์ เมืองโทรอนโต เมืองออกตาวา เมืองมอนทรีออล เมืองซัสคาทูน และเมืองวินนิเพก ที่เรียกว่า Pride Week เพื่อเรียกร้องให้มีการนำคำจำกัดความของคำว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเป็นผู้ที่มีความความผิดปกติของเอกลักษณ์ทางเพศ ในการเดินขบวนครั้งนั้นมีกิจกรรมในงาน เช่น การเดินร่า การรับประทานอาหาร การฉายสารคดี เป็นต้น และยังทำให้กลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่ม LGBT เปลี่ยนชื่อ จาก “กลุ่มเคลื่อนไหวของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน (Homophile Movement)” เป็น “เกย์ไพรด์ (Gay Pride)” หรือ “การเดินขบวนของกลุ่มเกย์ (Pride Parade)” และตั้งแต่นั้นมาก็มีการใช้คำว่า Pride ในการเรียกกิจกรรมการเดินขบวนของกลุ่ม LGBT⁶⁷

ในปี 1981 ได้มีเหตุการณ์ครั้งสำคัญที่นับได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้มุมมองที่มีต่อกลุ่ม LGBT ในแคนาดาเปลี่ยนไป คือเหตุการณ์ที่ตำรวจกว่า 200 นาย นำกำลังเข้าจับกุมกลุ่มคนกว่า 300 คน ที่โรงอาบน้ำจำนวนสี่แห่งในเมืองโทรอนโต การจับกุมครั้งนั้นเรียกว่า การปฏิบัติการสบู่ (Operation Soap) ในข้อหาว่ามีการค้าบริการ ผู้รับผิดชอบโรงอาบน้ำถูกคุมตัวและได้รับการปฏิบัติอย่างเลวร้ายโดยการดูถูก เสียดสีด้วยคำพูดโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ และนับว่าเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญสำหรับชุมชนเกย์ในเมืองโทรอนโตและได้เกิดการประท้วงขึ้นเพราะพวกเขาจะไม่ทนต่อการถูกตำรวจ บุคลากรของรัฐ และสื่อต่าง ๆ ปฏิบัติกับพวกเขาอย่างไม่ให้เกียรติอีกต่อไป วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 1981 จึงมีการรวมตัวกันประท้วงโดยมีผู้เข้าร่วมกว่า 3,000 คน กระจายไปยังสถานีตำรวจจำนวน 52 แห่งบนถนนดันดาส เพื่อเรียกร้องสิทธิและการให้เกียรติของกลุ่มเกย์ และได้มุ่งหน้าไปยังสถานีนิติบัญญัติในเมืองออนแทรีโอ ได้มีการปะทะกันด้วยความรุนแรงเพื่อสลายการชุมนุมระหว่างผู้ประท้วงกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

⁶⁵ D.W. McLeod, “Lesbian and Gay Liberation in Canada: A Selected Annotated Chronology,” 74-82.

⁶⁶ D.W. McLeod, “Lesbian and Gay Liberation in Canada: A Selected Annotated Chronology,” 77.

⁶⁷ "History of Pride in Canada," Minden Pride, accessed April 15, 2020, <https://www.mindenpride.ca/history-of-pride/history-of-pride-in-canada/>.

ทำให้กลุ่มผู้ประท้วงสลายตัวไป การจับกุม การประท้วงและการใช้ความรุนแรงในครั้งนั้นได้มีการตีแผ่ผ่านสื่อแมกกาซีนของแคนาดาชื่อ “Body Politic” และทั้งแคนาดาก็ได้รับรู้การกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐในครั้งนั้น ถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่รัฐให้การกับสื่อว่าไม่ได้ตั้งใจที่จะทำร้ายชุมชนเกย์แต่ประชาชนตามที่เห็นข่าวก็เกิดความไม่พอใจเพราะเป็นการละเมิดเสรีภาพของประชาชน ตำรวจจึงถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักกับเหตุการณ์ดังกล่าว⁶⁸

ในปี 1982 เป็นปีที่รัฐธรรมนูญของแคนาดา (Canadian Charter of Rights and Freedoms) ได้ถูกบังคับใช้อย่างเป็นทางการ ก่อนที่จะมีรัฐธรรมนูญเป็นของตนเองแคนาดาได้มีการใช้พระราชบัญญัติอังกฤษในอเมริกาเหนือ (the British North America Act) 1867 ซึ่งถูกใช้เป็นรัฐธรรมนูญและขึ้นตรงต่อรัฐสภาอังกฤษ และผู้ที่ผลักดันทำให้แคนาดามีรัฐธรรมนูญเป็นของตนเองคือ นายกรัฐมนตรี Pierre Trudeau ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับ 1982 ได้รับอิทธิพลมาจากปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งครอบคลุมถึงเสรีภาพการแสดงออก สิทธิในรัฐบาล สิทธิในการอยู่อาศัยและประกอบอาชีพ สิทธิทางกฎหมาย สิทธิชนพื้นเมือง สิทธิความเท่าเทียมรวมถึงความเท่าเทียมทางเพศ สิทธิในการใช้ภาษาราชการ และสิทธิที่ชนกลุ่มน้อยชาวฝรั่งเศสและอังกฤษในการศึกษาภาษาเกิด⁶⁹ ดังนั้นรัฐธรรมนูญของแคนาดาถูกใช้ในการเรียกร้องถึงสิทธิต่าง ๆ โดยผู้ที่เรียกร้องและกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมของ LGBT ตั้งนับตั้งแต่ปี 1982 เป็นต้นมา⁷⁰

2.2 ช่วงทศวรรษที่ 1990

ในทศวรรษนี้เป็นทศวรรษที่มีเหตุการณ์ที่ถือว่าเป็นหมุดหมายสำคัญของการให้สิทธิและความเสมอภาคของกลุ่ม LGBT รวมทั้งการแต่งงานของคนเพศเดียวกันคือกรณีของ Jim Egan และ Jack Nesbit ที่เป็นคู่รักร่วมเพศในที่เรียร้องต่อศาลถึงความไม่เป็นธรรมและความไม่เท่าเทียมกันของกฎหมายที่มีการให้สิทธิกับกลุ่ม LGBT ไม่เท่ากับผู้ชายและผู้หญิง และกรณีของ Joanne Mitchell และ Lorraine McFarland ในปี 1999 คู่รักชาวเลสเบียนที่เรียกร้องความช่วยเหลือตามกฎหมายในเรื่องของการผ่อนปรนหนี้หลังจากที่พวกเขาแยกทางกันแต่ประสบปัญหาด้านคำจำกัดความของคำว่า “คู่ชีวิต” และได้มีการเรียกร้องในชั้นศาลถึงคำจำกัดความดังกล่าว โดยภาษาสิทธิมนุษยชนที่ถูกใช้ในกรณีดังกล่าวจะเป็นในเรื่องของสิทธิความเท่าเทียมกันทางเพศและสิทธิพลเมืองที่ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับอย่างเท่าเทียมกันภายใต้รัฐธรรมนูญ อีกทั้งในยุคนี้ยังมีกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมของ

⁶⁸ "Toronto Bathhouse Raids (1981)," The Canadian Encyclopedia, updated April 17, 2018, 2018, accessed April 17, 2020, <https://thecanadianencyclopedia.ca/en/article/toronto-feature-bathhouse-raids>.

⁶⁹ "Canadian Charter of Rights and Freedoms," The Canadian Encyclopedia, updated March 2, 2020, accessed April 21, 2020, <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/canadian-charter-of-rights-and-freedoms>.

⁷⁰ "The History of the Charter," Fundamental Freedom, The Charter of Rights and Freedoms, accessed April 21, 2020, http://charterofrights.ca/en/26_00_01.

LGBT ที่เป็นคนผิวสีแรกเพื่อรณรงค์ให้เห็นความสำคัญของสิทธิสตรีและกลุ่ม LGBT ในชุมชนคนผิวสี อีกด้วย

Jim Egan และ Jack Nesbit เป็นคู่รักร่วมเพศที่มีการยื่นเอกสารรับค่าเลี้ยงดูคู่สมรสในปี 1987 จากรัฐบาลสำหรับผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติสวัสดิการผู้สูงอายุ และการยื่นเอกสารเป็นไปตามเกณฑ์ทุกประการเพียงแต่ว่าเขาได้รับการปฏิเสธกลับมาเนื่องจากพวกเขาไม่ได้เป็นคู่รักที่เป็นเพศตรงข้ามจึงไม่ได้รับสิทธิที่จะเข้าถึงสวัสดิการค่าเลี้ยงดูจากรัฐบาลถึงแม้ว่าพวกเขาจะอยู่ด้วยกันเป็นเวลามากกว่า 40 ปีแล้วก็ตาม จึงเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแคนาดาส่วนที่ 15 ว่าด้วยสิทธิความเสมอภาคมีความว่า “ทุกคนมีความเสมอภาคในทางกฎหมายและทางปฏิบัติในการเข้าถึงสิทธิที่จะได้รับการปกป้อง สิทธิในผลประโยชน์ของกฎหมายอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ว่าจะด้วยพื้นฐานของเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สีผิว ศาสนา เพศ อายุ หรือความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ”⁷¹ ดังนั้น ภาษาทางสิทธิมนุษยชนที่ถูกใช้ในกรณีนี้อยู่ภายใต้กรอบของสิทธิที่ประชาชนควรที่จะได้รับสิทธิพลเมืองที่เท่าเทียมกัน กรณีนี้ได้นำไปสู่การพิจารณาของศาลของรัฐบาลกลาง ในปี 1989 ที่อยู่ในประเด็นการเลือกปฏิบัติในการจำกัดความของคำว่าคู่สมรส (spouse) และถูกพิจารณาว่าพวกเขาไม่ใช่คู่สมรสเพราะเขาไม่ใช่คู่ที่เป็นผู้ชายและผู้หญิง ในปี 1993 พวกเขาได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ แต่ศาลก็ไม่รับพิจารณา แต่ในที่สุดปี 1995 ศาลฎีกาของแคนาดามีบทบาทในกรณีของพวกเขาและพิจารณาจัดให้เพศวิถีหรือรสนิยมทางเพศอยู่ภายใต้ความคุ้มครองของรัฐธรรมนูญ ดังนั้นบุคคลจะได้รับการปกป้องโดยกฎหมายโดยไม่เลือกปฏิบัติจากรสนิยมทางเพศของบุคคลนั้น⁷²

กรณี Joanne Mitchell และ Lorraine McFarland ในปี 1999 กรณีนี้เป็นกรณีของคู่รักกลุ่มเลสเบียน (Lesbian) คือ Joanne Mitchell และ Lorraine McFarland พวกเขาได้มีความสัมพันธ์ระหว่างกันตั้งแต่ปี 1982 โดยที่มีธุรกิจที่ประสบความสำเร็จร่วมกันและเป็นแหล่งรายได้หลักสำหรับพวกเขา แต่แล้วด้วยทรัพย์สินที่มากขึ้นทำให้ภาระมากขึ้นทำให้พวกเขาตัดสินใจขายธุรกิจของพวกเขา และ McFarland ตัดสินใจที่จะไปหางานทำใหม่ที่อื่น ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เริ่มที่จะถดถอยลง จนนำมาสู่การแยกทางกันในปี 1992 โดย Mitchell ได้แยกทางกันและพยายามที่จะขายบ้านที่อยู่ร่วมกัน จึงได้อ้างถึงพระราชบัญญัติครอบครัว ปี 1990 ในเรื่องการให้ความช่วยเหลือเรื่องการผ่อนปรนทางการเงิน แต่ก็ประสบกับปัญหาเกี่ยวกับคำจำกัดความของคำว่า “คู่ชีวิต” ในพระราชบัญญัติข้อที่ 29 ที่มีความว่า คู่ชีวิต มีความหมายว่า ผู้ที่แต่งงานหรือผู้ที่ไม่ได้แต่งงานที่เป็นผู้ชายหรือผู้หญิงที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันไม่น้อยกว่าสามปี ซึ่งเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญของแคนาดาข้อที่

⁷¹ "CONSTITUTION ACT," Justice Laws Website, 1982, accessed April 10, 2020, <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/const/page-15.html>.

⁷² "Jim Egan," The Canadian Encyclopedia, updated June 13, 2018, accessed April 10, 2020, <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/jim-egan>.

15(1) ว่าด้วยเรื่องสิทธิของความเท่าเทียมกันโดยไม่แบ่งแยกปัจจัยต่าง ๆ รวมถึงเพศ McFarland จึงได้ยื่นอุทธรณ์ต่ออัยการสูงสุดของเมืองออนแทรีโอ ศาลมีการพิจารณาว่าให้ระงับการการอุทธรณ์เป็นเวลาหนึ่งปีเพื่อให้สภานิติบัญญัติทำการแก้ไขพระราชบัญญัติครอบครัว แต่ท้ายที่สุดการอุทธรณ์ก็ถูกยกฟ้อง เนื่องจากหากพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงแล้วพระราชบัญญัติครอบครัวเป็นกฎหมายที่มีไว้เพื่อปกป้องผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของผู้ชายหรือผู้หญิงที่แยกหากัน ดังนั้นจึงมีการพิจารณาด้วยเสียง 9 ต่อ 1 ให้ยกฟ้องการอุทธรณ์ดังกล่าว⁷³ แต่สุดท้ายก็ได้มีการแก้ไขคำจำกัดความของคำว่าคู่ชีวิตว่าเป็นการที่บุคคลสองคนใช้ชีวิตร่วมกันโดยไม่น้อยกว่าสามปี⁷⁴

ในปี 1999 มีกิจกรรมของกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมแรกของ LGBT ผิวลีเรียกว่า Blockorama ในเมืองโตรอนโตเพื่อรณรงค์เรื่องสิทธิสตรี การต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติ และเพื่อที่จะขยายกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมของ LGBT ให้กว้างขึ้น นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์ในการต่อต้านการใช้ความรุนแรงโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยมีเชื้อชาติเป็นมูลเหตุ ตลอดจนต่อสู้กับการกลั่นแกล้งร่วมเพศในชุมชนคนผิวลี ดังนั้นภาษาสิทธิมนุษยชนที่กลุ่มได้ใช้คือเรื่องความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์⁷⁵

2.4 ช่วงทศวรรษที่ 2000

ทศวรรษที่ 2000 เป็นทศวรรษที่สำคัญที่สุดในการเปิดประตูไปสู่สิทธิกลุ่ม LGBT ในเรื่องของการแต่งงาน เพราะเป็นการเรียกร้องให้มีการจำกัดความของการแต่งงาน ซึ่งเป็นการท้าทายกฎหมายจารีตประเพณี (Common law) ที่มีมาแต่เดิม การเรียกร้องในครั้งนี้เป็นการใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนในเรื่องสิทธิพลเมืองเพื่อเป็นกรอบในการอ้างรัฐธรรมนูญและกฎหมายว่าพลเมืองจะต้องได้รับสิทธิที่เท่าเทียมกัน จึงได้ใช้รัฐธรรมนูญข้อที่ 15 ว่าด้วยสิทธิความเท่าเทียมมาเป็นกรอบในการเรียกร้องการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน การแต่งงานเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนแต่กลับให้เฉพาะชายและหญิงเท่านั้นที่จะสามารถแต่งงานกันได้ ดังนั้นจึงมีการเรียกร้องการยอมรับและความเท่าเทียมในสังคมของกลุ่ม LGBT ภายใต้กรอบสิทธิ ตัวแสดงที่สำคัญในช่วงเวลานี้คือ โบสถ์ของชุมชนในเมืองโตรอนโต (Metropolitan Community Church of Toronto) และกลุ่มความเท่าเทียมของเกย์และเลสเบียนทั่วแคนาดา (Egale Canada Inc. - Equality for Gays and Lesbians

⁷³ "M. v. H.," CanLII, 1999, accessed April 15, 2020,

<https://www.canlii.org/en/ca/scc/doc/1999/1999canlii686/1999canlii686.html>.

⁷⁴ "Family Law Act," CanLii, 1990, accessed April 15, 2020, <https://www.canlii.org/en/on/laws/stat/rso-1990-c-f3/latest/rso-1990-c-f3.html#sec29>.

⁷⁵ "QUEERING BLACK HISTORY MONTH," Queer Events, accessed April 23, 2020, <https://www.queerevents.ca/queer-history/queering-black-history-month>.

Everywhere) ที่สนับสนุนการแต่งงานของคนเพศเดียวกันและสิทธิทางศาสนา และสมาคมเพื่อการแต่งงานและครอบครัวเมืองออนแทรีโอ (Association for Marriage and the Family in Ontario) และกลุ่มพันธมิตรความเชื่อการแต่งงานและครอบครัว (the Interfaith Coalition on Marriage and Family) ที่มีการคัดค้านเรื่องคำจำกัดความและสงวนการแต่งงานให้มีไว้เฉพาะผู้หญิงและผู้ชายเท่านั้น การถกเถียงดังกล่าวเป็นการถกเถียงโดยข้อกฎหมายในชั้นศาลที่นำไปสู่การพิจารณาผ่านพระราชบัญญัติการแต่งงานที่ให้คนเพศเดียวกันสามารถแต่งงานได้ในที่สุด

ในปี 2000 โบสถ์ของชุมชนในเมืองโตรอนโต (Metropolitan Community Church of Toronto) ที่ตัดสินใจจ้างงานแต่งงานให้กับคู่รักชาว LGBT และคู่รักที่ตัดสินใจมาแต่งงานที่โบสถ์แห่งนี้ บาทหลวง Brent Hawkes ซึ่งต่อมาเขาได้เป็นนักเคลื่อนไหวเรื่องสิทธิของชาว LGBT เขาได้มีการประกาศออกสู่สาธารณะว่าจะมีการแต่งงานของคู่รัก LGBT ทั้งสองคู่ที่โบสถ์จึงได้ออกใบประกาศการแต่งงานให้กับคู่แต่งงานทั้งสองคู่ และเขาได้ยื่นเอกสารต่อไปที่สำนักงานทะเบียนเพื่อขอเอกสารรับรองการแต่งงานให้กับคู่รักที่มาแต่งงานแต่ก็ถูกปฏิเสธเนื่องด้วยข้อกฎหมายที่มีข้อห้ามการแต่งงานของคู่รักเพศเดียวกัน ในที่สุดโบสถ์ก็ได้ยื่นคำร้องต่อศาลที่เป็นตัวแทนศาลสูงยุติธรรมให้พิจารณาประเด็นดังกล่าวว่าควรให้สภามีการแก้ไขคำจำกัดความของคำว่าแต่งงานเป็นการสมัครใจที่จะอยู่ร่วมกันระหว่าง “บุคคลทั้งสอง” แทนคำว่า “ผู้หญิงและผู้ชาย” ในข้อกฎหมาย แต่ด้วยการยื่นอุทธรณ์กับคำพิพากษาดังกล่าวทำให้เกิดผู้สนับสนุนของทั้งสองฝ่าย ทำให้การยื่นอุทธรณ์ถูกส่งต่อไปยังศาลอุทธรณ์เมืองออนแทรีโอในปี 2003 และมีผู้ที่สนับสนุนให้มีการแก้ไขคำจำกัดความคือ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งแคนาดา (the Canadian Human Rights Commission) กลุ่มความเท่าเทียมของเกย์และเลสเบียนทั่วแคนาดา (Egale Canada Inc. - Equality for Gays and Lesbians Everywhere) และกลุ่มพันธมิตรเสรีเพื่อการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดา (Canadian Coalition of Liberal Ribbons for same-sex marriage) ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยคือ สมาคมเพื่อการแต่งงานและครอบครัวเมืองออนแทรีโอ (Association for Marriage and the Family in Ontario) และกลุ่มพันธมิตรความเชื่อการแต่งงานและครอบครัว (the Interfaith Coalition on Marriage and Family) เกิดการถกเถียงในชั้นศาลระหว่างสมาคมเพื่อการแต่งงานและครอบครัวเมืองออนแทรีโอและโบสถ์ของชุมชนในเมืองโตรอนโต โดยฝ่ายสมาคมฯ มีการอ้างถึงสิทธิที่กล่าวในรัฐธรรมนูญเดิม ปี 1876 ว่า “การแต่งงานเป็นการสมรสโดยความสมัครใจระหว่างผู้ชายและผู้หญิง” ทั้งศาลและรัฐสภาไม่มีอำนาจในการแก้ไขความหมายของการแต่งงาน แต่ศาลไม่เห็นด้วยเนื่องจากสาเหตุสองประการ ประการแรก รัฐสภามีอำนาจในการสร้างและแก้ไขกฎหมายตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญปี 1867 และประการที่สอง การที่ยังคงความหมายของการแต่งงานเหมือนในปี 1867 นั้นเป็นการขัดต่อการแปลความหมายของรัฐธรรมนูญปัจจุบัน ส่วนฝ่ายโบสถ์ฯ มีการกล่าวถึงกฎหมายจารีตมีรากฐานมาจากคุณค่าทางคริสต์ศาสนาที่ไม่ได้กล่าวถึงการแต่งงานของคนเพศ

เดียวกัน และระบุว่ามองความหมายของการแต่งงานตามที่ศาสนาหนึ่งมองและระบุไว้ในกฎหมายจารีตนั้นจะส่งผลให้สถานะการแต่งงานของศาสนาอื่นลดลง แต่ศาลก็ไม่เห็นด้วยเพราะประเด็นไม่ได้เป็นประเด็นที่เชื่อมโยงกับเสรีภาพและศาสนา ในกรณีนี้เป็นเพียงประเด็นสถาบันการแต่งงานตามกฎหมายจึงไม่เกี่ยวกับประเด็นทางศาสนา ท้ายที่สุดศาลอุทธรณ์ลงความเห็นว่าคุณติศรีของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับผู้ที่มีเพศเดียวกันจะถูกทำลายโดยการแบ่งแยกไม่ให้เข้าถึงสถาบันการแต่งงาน ดังนั้นความหมายของการแต่งงานตามกฎหมายจารีตประเพณีที่ว่า “เป็นการสมรสด้วยความสมัครใจระหว่างผู้ชายและผู้หญิง” เป็นการทำลายศักดิ์ศรีของกลุ่ม LGBT ในเรื่องของการแต่งงาน อีกทั้งยังมีการพิจารณาเห็นชอบให้เปลี่ยนเนื้อความในกฎหมายถึงการแต่งงานว่า “เป็นการสมรสโดยสมัครใจระหว่างบุคคลสองคน” และประกาศทันทีว่าคู่รักทั้งเพศตรงข้ามและเพศเดียวกันจะได้รับการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกันดังที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญอีกทั้งยังมีการสั่งการให้เจ้าหน้าที่เมืองโตรอนโตออกทะเบียนสมรสให้กับคู่รัก LGBT และให้นายทะเบียนเมืองออนทรีโอยอมรับทะเบียนสมรสของพวกเขา⁷⁶

ก่อนที่จะผ่านกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดาในปี 2005 รัฐสภาได้มีกระบวนการสำรวจและทำวิจัยกับประชาชนกว่าห้าร้อยคนทั่วแคนาดาถึงความเป็นไปได้ของการเปลี่ยนคำจำกัดความของคำว่า “การแต่งงาน” ให้คู่รักที่มีเพศเดียวกันสามารถแต่งงานได้เหมือนกับคู่รักเพศตรงข้าม จากนั้นรัฐสภาได้ขอคำปรึกษาจากศาลฎีกาถึงอำนาจในการออกกฎหมายให้คนเพศเดียวกันสามารถแต่งงานได้ ซึ่งอำนาจในการสร้างหรือเปลี่ยนแปลงกฎหมายเป็นของรัฐสภาพระราชบัญญัติการแต่งงานตั้งอยู่บนพื้นฐานของสองเรื่องคือ ความหมายของการแต่งงานว่าเป็นเป็นการสมรสกันทางกฎหมายระหว่างบุคคลสองคนและเป็นการประกันเสรีภาพทางศาสนาว่าการประกอบพิธีแต่งงานจะไม่ถูกปฏิเสธจากผู้ประกอบพิธีทางศาสนา เมื่อถึงวันที่ลงมติเห็นชอบในรัฐสภาการลงคะแนนจะเป็นไปโดยอิสระ ให้สมาชิกพรรคเสรีนิยมสามารถลงคะแนนเสียงได้โดยไม่มีข้อผูกมัดหรือลงคะแนนเสียงตามมติพรรค ผลสรุปคือรัฐสภามีมติเห็นชอบผ่านพระราชบัญญัติการแต่งงานให้ผู้ที่มิเพศเดียวกันสามารถแต่งงานได้ด้วยเสียง 158 ต่อ 133 เสียง และถูกบังคับใช้ทั่วประเทศ วันที่ 20 กรกฎาคม 2005⁷⁷

ในสามช่วงเวลาที่ผ่านมามีในอดีตเป็นการสะท้อนให้เห็นว่ามีการถกเถียงในเรื่องของการให้สิทธิกับกลุ่ม LGBT ในประเด็นต่าง ๆ ผู้ที่เห็นด้วยที่ให้สิทธิกับกลุ่ม LGBT จะมองถึงรัฐธรรมนูญของแคนาดาเรื่องการให้ความเท่าเทียมกันกับบุคคล จึงได้มีการเรียกร้องให้มีการแก้ไขกฎหมาย คำจำกัดความในกฎหมาย และเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่รัฐในการปฏิบัติกับกลุ่ม

⁷⁶ Halpern et al. v. Attorney General of Canada et al., (Court of Appeal For Ontario 2003).

⁷⁷ Christy M. Glass, “The Evolution of Same-Sex Marriage in Canada,” 168.

LGBT ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยในการให้สิทธิกับกลุ่ม LGBT ในเรื่องของคำจำกัดความและเรื่องของการแต่งงานมองไปถึงกฎหมายในอดีตที่มีการระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่มีเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย รวมทั้งมีการยึดติดกับคำจำกัดความของคำว่า “การแต่งงาน” ให้มีความหมายดังเช่นในอดีต การถกเถียงต่าง ๆ เป็นการถกเถียงที่มีตัวแสดงคือ บุคคล กลุ่มคน กลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคม และกลุ่มที่เป็นนักการเมือง จึงนำมาสู่บทวิเคราะห์มุมมองของสิทธิมนุษยชนในบทต่อไป

บทที่ 3

การส่งเสริมและต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดาผ่านการใช้ภาษา ทางสิทธิมนุษยชน

3.1 บทนำ

การเปิดประตูสู่สิทธิมนุษยชนของกลุ่ม LGBT ในแต่ละช่วงตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1960-2000 ล้วนแล้วมาจากการเรียกร้องของภาคประชาสังคมทั้งกรณีของผู้ที่เป็นกลุ่มรักเพศเดียวกันถูกกฎหมายของรัฐให้ค่าตนเองว่าเป็นผู้ที่เป็นผู้กระทำผิดที่อันตรายทั้ง ๆ ที่เป็นเพียงแค่พฤติกรรมทางเพศของบุคคลที่มีรสนิยมชื่นชอบเพศเดียวกัน กรณีคู่รักชาว LGBT ที่มีปัญหาในเรื่องคำจำกัดความของข้อกำหนดของคำว่า คู่รัก คู่สมรส และการแต่งงาน การเรียกร้องเหล่านั้นเป็นการยื่นอุทธรณ์ในชั้นศาล และส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกฎหมายตามมา หากแต่ก้าวที่สำคัญที่สุดที่สุดเป็นการทำให้กลุ่ม LGBT มีความเสมอภาคเท่ากับผู้ชายและผู้หญิงมากที่สุดในเรื่องการแต่งงาน คือการแก้ไขพระราชบัญญัติการแต่งงานให้กลุ่ม LGBT สามารถแต่งงานกันได้นั้นล้วนแล้วแต่มีข้อโต้แย้งจากผู้ที่ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยซึ่งมีการใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนในเรื่องของสิทธิด้านต่าง ๆ ตามมุมมองของตน

ในบทที่สามนี้จะประกอบไปด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ส่วนแรกคือ การส่งเสริมการแต่งงานของคนเพศเดียวกันโดยจะกล่าวถึงมุมมองที่เปลี่ยนไปของประชาชนชาวแคนาดาที่มีต่อการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน การเรียกร้องการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน การสนับสนุนของโบสถ์ในชุมชนเมืองโตรอนโตที่ยืนหยัดต่อการสนับสนุนการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในชั้นศาล และในการลงมติเห็นชอบการเปลี่ยนคำจำกัดความของการแต่งงานให้ครอบคลุมถึงคนที่มีเพศเดียวกัน (Bill C-38) ในปี 2005 นั้นพรรคเสรีนิยม และพรรค BLOC QUEBECOIS เป็นพรรคการเมืองหลักที่สนับสนุน Bill C-38 โดยในการสนับสนุนทั้งในชั้นศาลและในรัฐสภาได้ใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนในเรื่องของ สิทธิความเสมอภาค สิทธิในการนับถือศาสนา และสิทธิพลเมือง ในส่วนที่สองคือ การต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน ในส่วนนี้จะกล่าวถึงข้อถกเถียงในชั้นศาลที่มีการไม่เห็นชอบเรื่องการเปลี่ยนคำจำกัดความของการแต่งงานในพระราชบัญญัติการแต่งงานซึ่งตัวแสดงหลักคือสมาคมเพื่อการแต่งงานและครอบครัวเมืองออนแทรีโอ ตลอดจนในการลงมติเห็นชอบ Bill C-38 ในรัฐสภาพรรคการเมืองหลักที่มีจุดยืนไม่เห็นชอบได้แก่พรรคอนุรักษนิยมที่นำประเด็นเรื่องสิทธิในการสร้างครอบครัวและสิทธิเด็กมาโต้แย้งกับกลุ่มผู้ที่สนับสนุน Bill C-38 และในส่วนสุดท้ายจะกล่าวถึงมุมมองทางสิทธิมนุษยชนและประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดา ในส่วนนี้จะวิเคราะห์ที่มีมุมมองทางสิทธิมนุษยชนของพรรคการเมืองหลักในการลงมติเห็นชอบ Bill C-38 ในปี 2005 ที่แสดงให้เห็นว่า

ถึงแม้สมาชิกพรรคส่วนใหญ่จะมีความเห็นไปในแนวทางเดียวกันหากแต่สมาชิกส่วนน้อยมีความเห็นที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิงผ่านมุมมองทางสิทธิมนุษยชนของตนเอง ดังนั้นภาษาทางสิทธิมนุษยชนที่มีลักษณะที่มีความกำกวมจึงเป็นสิ่งที่ถูกผู้คนนำไปใช้ในการแสวงหาความชอบธรรมในประเด็นต่าง ๆ ตามมุมมองทางสิทธิมนุษยชนของผู้นั้น สิทธิมนุษยชนถูกใช้เป็นโล่ป้องกันสิทธิของคนกลุ่มหนึ่งในขณะที่ถูกใช้โดยผู้ปกครองเพื่อให้มีอำนาจมากกว่าคนกลุ่มหนึ่ง การตีความของภาษาทางสิทธิมนุษยชนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญต่อแรงขับเคลื่อนทั้งการเมืองและสังคมที่นำมาสู่ความเสมอภาคอันเป็นที่ยอมรับในประเทศได้

3.2 การส่งเสริมการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน

สิทธิมนุษยชนมักถูกให้ความหมายว่าเป็นสถานะของความเสมอภาค ซึ่งทุกคนมีสถานะที่เสมอภาคกันและไม่ควรที่จะถูกกีดกันอันเนื่องมาจากสาเหตุเช่น เพศ เพศสภาพ รสนิยมทางเพศ เชื้อชาติ หรือชาติพันธุ์ ตามที่ได้ระบุไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ดังนั้นแคนาดาซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกสหประชาชาติที่ได้มีการลงนามในปี 1948 จึงได้นำปฏิญญามาปรับใช้ในประเทศ รัฐธรรมนูญของแคนาดาปี 1982 มีการบัญญัติในเรื่องของสิทธิในความเสมอภาคที่ประชาชนทุกคนจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และได้มีการใช้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่นั้น กลุ่ม LGBT จึงเรียกร้องความยุติธรรมจากประเด็นการเลือกปฏิบัติของกฎหมายที่สะท้อนถึงความไม่เสมอภาคประชาชน ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดต่อสิทธิที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญและขัดต่อปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ในกรณีของ Jim Egan และ Jack Nesbit เป็นประเด็นที่นำมาซึ่งความเสมอภาคระหว่างบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ให้เท่าเทียมกับผู้หญิงและผู้ชายทั่วไปแต่ก็ไม่ได้นำมาซึ่งการแก้ไขกฎหมายในทันที แม้ว่าส่วนหนึ่งของสมาชิกคณะศาลฎีกาจะวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติผู้สูงอายุเป็นการละเมิดความเท่าเทียมกันระหว่างบุคคล และในกรณีของ Joanne Mitchell และ Lorraine McFarland ที่อยู่บนประเด็นการคุ้มครองของบุคคลภายใต้กฎหมายให้ความช่วยเหลือหลังจากการแยกกันระหว่างคู่สมรส ทั้งสองกรณีได้เห็นถึงช่องโหว่ของกฎหมายแคนาดาที่มีความไม่เสมอภาคระหว่างบุคคลอันเนื่องมาจากรสนิยมทางเพศ ภายหลังการพิจารณาของกรณี Joanne Mitchell และ Lorraine McFarland ในปี 2000 คำวินิจฉัยของศาลและนักกฎหมายที่เชื่อว่ากฎหมายที่ไม่ได้คุ้มครองบุคคลอย่างเท่าเทียมกันโดยการแบ่งแยกเรื่องเพศเป็นการละเมิดสิทธิพลเมืองของบุคคลนั้นได้แพร่กระจายความคิดไปสู่สาธารณชนไปทั่วแคนาดา พัฒนาการในการเปลี่ยนแปลงกฎหมายโดยรัฐนั้นมีพัฒนาการมาจากคำตัดสินของศาลที่สื่อไปถึงสาธารณชนให้เห็นถึงการยอมรับความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีพฤติกรรมชอบเพศเดียวกัน อีกทั้งสื่อสาธารณะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของคำตัดสินของศาลที่นำมาสู่การ

เปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนซึ่งเป็นหนึ่งปัจจัยที่สำคัญในการเพิ่มผู้ที่สนับสนุนกลุ่ม LGBT และการเปลี่ยนแปลงกฎหมายให้มีความเสมอภาค⁷⁸

ตารางที่ 1 การสำรวจความคิดเห็นเรื่องการสนับสนุนการแต่งงานของคนเพศเดียวกันอย่างถูกกฎหมายในปี 1993 1997 และ 2000

ระดับการเห็นด้วย	1993	1977	2000
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	42.47	33.90	31.26
ไม่เห็นด้วย	13.69	19.10	11.26
ไม่แน่ใจ/ไม่รู้	6.46	9.74	7.19
ค่อนข้างเห็นด้วย	25.83	28.67	29.20
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	11.55	8.60	21.09
จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจ	3732	1838	3589

ที่มา: Matthews, J. Scott. "The Political Foundations of Support for Same-Sex Marriage in Canada." *Canadian Journal of Political Science / Revue Canadienne De Science Politique* 38, no. 4 (2005): 841-66. Accessed May 4, 2020.

www.jstor.org/stable/25165883: 852.

จากตารางที่ 1 แสดงถึงความเปลี่ยนแปลงของทัศนคติของประชาชนชาวแคนาดาในประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในการสำรวจปี 1993 1337 และ 2000 จำนวนผู้ที่ไม่เห็นด้วยให้ผู้ที่มีเพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้ตามกฎหมายจำนวนผู้ที่ค่อนข้างเห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นในปี 2000 จากการสำรวจ 2 ปีแรก แสดงให้เห็นถึงทัศนคติของประชาชนให้การยอมรับกลุ่ม LGBT มากขึ้นในเชิงสังคม

ในทศวรรษที่ 2000 การเรียกร้องสิทธิในการแต่งงานของคู่รักกลุ่ม LGBT จำนวนหนึ่งต้องการที่จะเฉลิมฉลองความรักของพวกเขาโดยการจัดพิธีแต่งงาน โดยให้เหตุผลอยู่ 3 คน คนแรกคือ Aloysius Edmund Pittman กล่าวว่า "...ข้าพเจ้าเพียงต้องการที่จะขอสิทธิที่จะให้ข้าพเจ้าได้เป็นหนึ่งเดียวกันโดยการแต่งงานดังเช่นบิดามารดาและเพื่อผู้ที่เป็นเพศชายและหญิงของข้าพเจ้า..." คนที่ 2 คือ Julie Erbland กล่าวว่า "...ข้าพเจ้าเข้าใจความหมายของการแต่งงานว่าเป็นช่วงเวลา

⁷⁸ J. Scott Matthews, "The Political Foundations of Support for Same-Sex Marriage in Canada," *Canadian Journal of Political Science / Revue canadienne de science politique* 38, no. 4 (2005), www.jstor.org/stable/25165883.

ผู้คนสามารถเลือกที่จะสร้างพันธะร่วมกันในชีวิต ข้าพเจ้าต้องการให้ผู้คนในชีวิตของข้าพเจ้าและในสังคมเข้าใจครอบครัวที่พวกเขาสร้าง หากพวกเรามีเสรีภาพที่จะแต่งงานสังคมจะเข้าใจความรักของพวกเรามากขึ้น อีกทั้งพวกเราสนใจเรื่องการรับเลี้ยงลูก ถ้าหากรัฐบาลไม่ได้สนับสนุนเรื่องสิทธิการแต่งงานสังคมจะสนับสนุนพวกเราและลูกๆของพวกเราได้อย่างไร...” และคนที่ 3 คือ Carolyn Rowe กล่าวว่า “...พวกเราต้องการที่จะได้รับการยอมรับอย่างเปิดเผยในการสมรสของเราว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ถูกต้องตามกฎหมายและต้องการที่จะได้รับการยอมรับมากกว่าเป็นเพียงแค่เพื่อนร่วมห้อง...พวกเราต้องการให้ครอบครัว ญาติ เพื่อน และสังคมที่ใหญ่ขึ้นเข้าใจลักษณะความสัมพันธ์ของพวกเราที่เป็นความรักที่มีพันธะร่วมกันระหว่างบุคคลสองคน การแต่งงานแบบเดิมจะเปิดโอกาสให้พวกเราสามารถมีพันธะดังกล่าวได้ และพิธีแต่งงานเป็นช่วงเวลาที่เราครอบครัว เพื่อนมารวมกันเพื่อที่จะให้การยอมรับความสัมพันธ์ที่พวกเรามีร่วมกัน...” แม้จะมีเหตุผลข้างต้นทางสำนักงานเมืองโตรอนโตได้แนะนำให้พวกเขาไปขอคำชี้แนะจากศาลและได้รับการออกทะเบียนสมรสไว้ชั่วคราว⁷⁹

ในช่วงเวลาเดียวกันนั้นโบสถ์ในชุมชนเมืองโตรอนโตจัดพิธีแต่งงานให้กับกลุ่มคูรักรเพศเดียวกันรวมถึงออกทะเบียนสมรสให้กับคูรักรเพศเดียวกันและได้ส่งเรื่องต่อให้กับสำนักทะเบียนแต่กลับถูกปฏิเสธเนื่องจากข้อห้ามในการแต่งงานของคนเพศเดียวกันของรัฐบาลกลาง ทำให้เป็นสาเหตุในการต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิเรื่องความเท่าเทียมกันในการแต่งงานของ LGBT ในชั้นศาล ดังนั้นตัวแสดงที่สำคัญได้แก่ โบสถ์ของชุมชนในเมืองโตรอนโตที่มีการสนับสนุนการแต่งงานของคนเพศเดียวกันและสิทธิในการนับถือศาสนาในศาลอุทธรณ์ปี 2003 ในประเด็นคำจำกัดความของคำว่า “การแต่งงาน” ที่ระบุเฉพาะผู้ชายและผู้หญิงเท่านั้น ตัวแทนของโบสถ์ได้กล่าวในชั้นศาลว่า “ความหมายของการแต่งงานในกฎหมายจารีตมีรากฐานมาจากคุณค่าทางศาสนาคริสต์ที่ไม่ได้ยอมรับการแต่งงานของคนเพศเดียวกันเลย การให้คำจำกัดความเช่นนี้มีวัตถุประสงค์ที่ขัดกับรัฐธรรมนูญในการบังคับให้อยู่ภายใต้มุมมองทางศาสนาเดียวขณะที่กีดกันมุมมองของศาสนาอื่น ดังนั้นการกำหนดคำจำกัดความของคำว่าแต่งงานที่ยึดโดยกับศาสนาเพียงศาสนาเดียวนั้นส่งผลถึงการบั่นทอนสถานะของการแต่งงานในศาสนาอื่น”⁸⁰ แต่มุมมองของศาลมองว่ากรณีการแต่งงานเป็นกรณีเกี่ยวกับสถาบันทางกฎหมายที่ไม่เกี่ยวกับสถาบันทางศาสนาและสถาบันทางสังคมดังนั้นข้อถกเถียงของโบสถ์ที่เกี่ยวกับศาสนาจึงหมดไป หากแต่ศาลพิจารณาว่าเป็นประเด็นความเสมอภาคระหว่างบุคคลมากกว่าศาลจึงลงความเห็นว่าให้มีการแก้ไขคำจำกัดความของคำว่า “การแต่งงาน” ให้ครอบคลุมถึง

⁷⁹ Halpern et al. v. Attorney General of Canada et al., 6.

⁸⁰ Halpern et al. v. Attorney General of Canada et al., 14.

กลุ่มคนรักเพศเดียวกัน และนำไปสู่การพิจารณาแก้ไขคำจำกัดความของคำว่าการทำงานในรัฐสภาในปี 2005⁸¹ ท่าทีของศาลในการพิจารณาคำวินิจฉัยคดีครั้งนี้เป็นที่แน่ชัดแล้วว่าศาลพิจารณาให้คู่รัก LGBT ที่ยื่นอุทธรณ์แต่งงานกันได้ ในขณะที่ศาลได้พยายามประนีประนอมทั้งสองฝ่ายในการพิจารณาให้คำจำกัดความของคำว่าการทำงานในพระราชบัญญัติการแต่งงานครอบครัวครอบคลุมไปถึงผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้ชายและผู้หญิงหรือคู่รักที่เป็นเพศตรงข้ามให้เป็นที่ยอมรับกันได้ทั้งสองฝ่าย โดยได้กล่าวว่า “พวกเราเห็นด้วยกับความเชื่อมโยงอย่างมีเหตุผลที่ว่าการทำงานของคนต่างเพศเป็นสิ่งที่พื้นฐานในตัวของมันเอง (Self-evidence) อยู่แล้วว่าเป็นธรรมชาติของการแต่งงานอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปอย่างเป็นสากลว่าเป็นการนำคนทั้งสองเพศมาอยู่ร่วมกัน สร้างครอบครัวให้กำเนิดบุตร และเพื่อที่จะเป็นสถาบันทางสังคมที่ยั่งยืน หากแต่การที่อัยการเสนอเช่นนี้ไม่ได้แสดงถึงว่าการแต่งงานเป็นการที่สังคมทั้งหมดได้ผลประโยชน์ แต่แสดงให้เห็นว่าการแต่งงานเป็นสิ่งที่มิได้เพื่อสถาบันของคนรักต่างเพศเท่านั้น พวกเราจึงมองว่าไม่ได้เป็นสิ่งที่พื้นฐานในตัวของมันเอง... พวกเรายังเห็นว่าการที่พวกเราพิจารณาเช่นนี้เป็นการประกันความเท่าเทียมกันของคู่รักต่างเพศและคู่รักร่วมเพศที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมายและรัฐธรรมนูญ (...an immediate declaration will simply ensure that opposite-sex couples and same-sex couples immediately receive equal treatment in law in accordance with S.15(1) of the Charter...)... การที่ใช้คำจำกัดความของคำว่าการทำงานแบบดั้งเดิมในพระราชบัญญัติการแต่งงานเป็นการละเมิดสิทธิความเท่าเทียมกัน จึงเห็นควรให้มีการเปลี่ยนแปลงคำจำกัดความของคำว่าการทำงานให้หมายถึง “ความสมัครใจของบุคคลทั้งสองฝ่าย” แทนคำว่าผู้หญิงและผู้ชาย และเพื่อเป็นการรับรองว่าคู่รักเพศตรงข้ามและคู่รักร่วมเพศจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมในกฎหมายภายใต้รัฐธรรมนูญ” จะเห็นได้ว่าการเรียกร้องในชั้นศาลเป็นการเรียกร้องโดยฝ่ายเสรีนิยมที่เน้นสิทธิความเท่าเทียมกันในเรื่องของการแต่งงาน ในขณะที่ผู้ต่อต้านได้เน้นสิทธิของครอบครัวในการโต้แย้ง อย่างไรก็ตามท่าทีของศาลมีการพิจารณาเห็นชอบให้มีการแก้ไขกฎหมายหากแต่ศาลเป็นสถาบันทางกฎหมายที่จำเป็นต้องรักษาความเป็นกลางจึงมีการใช้คำประกาศที่มีลักษณะเห็นด้วยในบางกรณีโดยพยายามนำรัฐธรรมนูญมาเป็นหลักและพยายามที่จะให้ทุกฝ่ายได้รับผลประโยชน์มากที่สุด อีกทั้งศาลไม่ได้กล่าวว่าใครมีสิทธิมากกว่าหรือใครอยู่เหนือกว่า รวมทั้งเคารพสิทธิในความเชื่อเกี่ยวกับการแต่งงานที่ยังคงให้ความสำคัญกับผู้ชายและผู้หญิงอยู่ตามที่ได้ อัยการได้เสนอมา⁸²

⁸¹ Halpern Et Al. V. Attorney General of Canada Et Al., 14.

⁸² Halpern et al. v. Attorney General of Canada et al., 35-39.

ในปี 2005 ก่อนการลงมติเห็นชอบในรัฐสภาเรื่องการแก้ไขคำจำกัดความของคำว่า “การ แต่งงาน” ในพระราชบัญญัติการแต่งงานนั้นได้มีการสำรวจโดยบริษัทวิจัย EKOS Research Associates ถึงความคิดเห็นของประชาชนในเรื่องของการเห็นชอบให้ผู้ที่มิเพศเดียวกันสามารถ แต่งงานกันได้โดยการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์กลุ่มตัวอย่างคือประชาชนชาวแคนาดาจำนวน 1,056 คน โดยมีคำถามหลักคือ “คุณสนับสนุนหรือต่อต้านการอนุญาตให้เกย์และเลสเบียนแต่งงานกัน” ผลการ สำรวจคือ ร้อยละ 42 สนับสนุน ซึ่งเพิ่มมากขึ้นจากร้อยละ 36 ในการสำรวจปี 2003 ในขณะที่กลุ่ม ตัวอย่างร้อยละ 40 ต่อต้าน อีกทั้ง ร้อยละ 17 ไม่ประสงค์ที่จะแสดงความคิดเห็น และร้อยละ 1 ไม่ให้ คำตอบ อีกทั้งผลการสำรวจยังชี้ให้เห็นถึงประชาชนร้อยละ 50 รู้สึกว่าการให้สิทธิการแต่งงานกับคน เพศเดียวกันจะเป็นสัญญาณในเชิงบวกที่แสดงให้โลกเห็นถึงคุณค่าและทัศนคติของชาวแคนาดา ดังนั้นเมื่อได้รับทราบความคิดเห็นของประชาชนแล้วจึงมีการเดินหน้าต่อในการลงมติในรัฐสภาในปี เดียวกันนั่นเอง⁸³ ในการพิจารณาแก้ไขพระราชบัญญัติการแต่งงานในปีเดียวกันนั้น มีการสนับสนุน จากพรรคการเมืองหลักได้แก่ พรรคเสรีนิยม และพรรค BLOC QUEBECOIS ซึ่งนายกรัฐมนตรีใน ขณะนั้นคือ Paul Martin มาจากพรรคเสรีนิยม ได้กล่าวสนับสนุนการแก้ไขพระราชบัญญัติการ แต่งงานให้ครอบคลุมถึงคนเพศเดียวกันหรือ Bill C-38 ในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2005 ว่า “...ข้าพเจ้า มาในวันนี้เพื่อที่จะสนับสนุน Bill C-38 พระราชบัญญัติการแต่งงาน ข้าพเจ้าสนับสนุนแคนาดาที่สิทธิ เสรีภาพ ถูกปกป้อง และประชาชนในแผ่นดินนี้ได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคภายใต้กฎหมาย...พวก เราได้รับการชี้แนะจากศาลฎีกาว่าไม่มีโบสถ์ มัสยิด หรือวัดใดที่ไม่เห็นด้วยกับการแต่งงานของคนเพศ เดียวกันถูกบังคับให้ทำการแต่งงานนั้น ดังนั้นการแก้ไขกฎหมายในครั้งนี้อย่างเกี่ยวข้องกับการแต่งงานของ บุคคลไม่ใช่การแต่งงานทางศาสนา...จากการสำรวจความเห็นจากผู้นำทางศาสนาที่มีผู้เห็นด้วยและ คัดค้านในการออกกฎหมายนี้...บางคนกล่าวว่ารัฐบาลควรจะให้เกย์และเลสเบียนมีสิทธิที่จะเป็นคู่ชีวิต กันตามกฎหมาย แต่การให้สิทธินั้นไม่ได้หมายถึงการแต่งงานตามกฎหมาย กล่าวคือพวกเขาจะมีความ เสมอภาคแต่ไม่ได้เสมอภาคเท่ากับชาวแคนาดาที่เหลือ...”⁸⁴ ตัวแทนฝ่ายเสรีนิยมได้มีการใช้ภาษาทาง สิทธิมนุษยชนเพื่อให้เกิดความเสมอภาคและเท่าเทียมกันมากที่สุด ถึงแม้ว่าจะมีการสนับสนุนสิทธิ ความเท่าเทียมกันในเรื่องของการแต่งงาน ก็ยังคงเคารพสิทธิในความเชื่อทางศาสนาที่จะไม่ถูกบังคับ ให้ประกอบพิธีทางศาสนาหากขัดแย้งกับมุมมองของสถาบันทางศาสนานั้น

⁸³ "CANADIAN PUBLIC OPINION POLLS

2005-JAN-01 to the present," Ontario Consultants on Religious Tolerance, updated March 25, 2006, 2005, accessed July 1, 2020, <https://www.religioustolerance.org/homssmpoll05.htm>.

⁸⁴ "Bill C-38 (Historical)," [openparliament.ca](https://openparliament.ca/bills/38-1/C-38/?singlepage=1), accessed May 7, 2020, <https://openparliament.ca/bills/38-1/C-38/?singlepage=1>.

ตารางที่ 2 จำนวนการลงคะแนนให้ความเห็นชอบการแก้ไขความหมายของการแต่งงานให้ครอบคลุมถึงคนที่มีเพศเดียวกัน (Bill C-38) ณ วันที่ 28 มิถุนายน 2005

พรรค	เห็นชอบ	ไม่เห็นชอบ	งดออกเสียง
พรรคเสรีนิยม	95	32	6
พรรคอนุรักษนิยม	3	93	2
พรรค BLOC QUEBECOIS	43	5	6
พรรคประชาธิปไตยใหม่	17	1	1
พรรค Independent	0	2	2
รวม	158	133	17
รวมผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด	308		

แหล่งที่มา: เว็บไซต์ How'd They Vote?

<https://web.archive.org/web/20060215193154/http://www.howdtheyvote.ca/vote.php?id=208>

จากตารางที่ 2 แสดงถึงการลงมติเห็นชอบในการประชุมรัฐสภาแคนาดาในประเด็นการเปลี่ยนแปลงคำจำกัดความของคำว่าแต่งงานในพระราชบัญญัติการแต่งงานที่สามารถให้ผู้ที่มิใช่เพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้หรือข้อเสนอ Bill C-38 ในวันที่ 28 มิถุนายน 2005 จะเห็นได้ว่าพรรคการเมืองที่สนับสนุนให้คำจำกัดความของคำว่าแต่งงานครอบคลุมไปถึงผู้ที่มิใช่เพศเดียวกันนั้น พรรคเสรีนิยมและพรรค BLOC QUEBECOIS เป็นพรรคที่มีการลงมติเห็นชอบให้มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายมากที่สุด ส่วนพรรคอนุรักษนิยมเป็นพรรคที่ลงมติไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขกฎหมาย

ภาษาทางสิทธิมนุษยชนในเรื่องของสิทธิความเสมอภาคและสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ผู้ที่สนับสนุนการแต่งงานของคนเพศเดียวกันหลักในการถกเถียงในชั้นศาลคือโบสถ์ของชุมชนเมืองโตรอนโตที่นำมาซึ่งการลงมติเห็นชอบในการเปลี่ยนคำจำกัดความในพระราชบัญญัติการแต่งงานในปี 2005 และท้ายที่สุดการลงมติเห็นชอบนั้นพรรคการเมืองที่เห็นชอบมากที่สุดคือพรรคเสรีนิยมและพรรค BLOC QUEBECOIS ส่วนพรรคที่ไม่เห็นชอบมากที่สุดคือพรรคอนุรักษนิยม ถึงแม้สมาชิกของทั้งสองพรรคส่วนมากลงมติเป็นไปในแนวทางเดียวกันแต่ก็มีสมาชิกส่วนน้อยลงมติที่

ต่างกันออกไป แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่าจะอยู่พรรคการเมืองเดียวกันมีอุดมการณ์ทางการเมืองเหมือนกันแต่ก็ยังมี ความแตกต่างทางด้านมุมมองในหลายด้านในกรณีนี้คือมุมมองด้านสิทธิมนุษยชน

สิทธิความเท่าเทียมกันเป็นสิ่งที่ได้รับการส่งเสริมโดยตัวแสดงที่สำคัญคือพรรคการเมืองคือ พรรคเสรีนิยม ส่วนผู้ที่เรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมกันในชั้นศาลคือโบลด์ของชุมชนในเมืองโตรอนโต และกลุ่มคู่รักร่วมเพศที่มีความต้องการที่จะได้รับสิทธิการแต่งงานเหมือนกับผู้ชายและผู้หญิงทั่วไป หากแต่สิทธิที่กลุ่ม LGBT ที่จะสามารถแต่งงานกันได้นั้นต้องยอมรับว่าผู้ที่แต่งงานกันจะเป็นผู้ที่ถือ สิทธิของ LGBT และต้องแบกรับภาระที่จะต้องรับผิดชอบเหมือนกับครอบครัวผู้หญิงและผู้ชาย เช่น ค่าใช้จ่ายในอนาคตอันได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูและค่ารักษาพยาบาลของบุตรหารสร้างครอบครัว การชำระภาษีหากคู่สมรสเป็นหนี้รัฐและเคยได้รับทรัพย์สินจากคู่สมรสตนเองก็จะเป็นส่วนหนึ่งของการเป็นหนี้รัฐด้วยเช่นกัน กระทั่งการเสียภาษีจากการขายบ้านก่อนที่จะเป็นสามีภรรยาต่างคนต่าง มีสิทธิลดเว้นภาษีการขายบ้านแต่เมื่อเป็นคู่สมรสกันจะสามารถใช้สิทธิได้เพียงครั้งเดียวเพราะถือว่าเป็นครอบครัวเดียวกัน⁸⁵ เป็นต้น ซึ่งไม่ได้หมายความว่าผู้ที่เป็น LGBT และต้องการที่จะแต่งงานยินดีที่จะแบกรับค่าใช้จ่ายเหล่านี้ทุกคนและไม่ใช่ทุกคนที่เป็นกลุ่ม LGBT ที่มีความต้องการที่จะแต่งงาน หรือสร้างครอบครัวเหมือนกับผู้หญิงและผู้ชายทั่วไป อีกทั้งกลุ่ม LGBT จะถูกรัฐสร้างให้กลายเป็นผู้ที่ถือสิทธิที่ปกติให้เหมือนกับคนทั่วไปภายใต้บรรทัดฐานที่รัฐกำหนด

ความเป็นเกย์หรือกลุ่ม LGBT ที่ปกติเป็นผู้ที่ต้องการสิทธิความเท่าเทียมกันการแต่งงาน ระหว่างคนที่มีเพศเดียวกันจะเป็นการทำให้คนที่เป็นเกย์ถูกทำให้เป็นปกติโดยรัฐเป็นผู้ที่ทำการ เปลี่ยนแปลงทางนโยบายและกฎหมายนั้นโดยใช้แนวคิด Homonormativity หรือ บรรทัดฐานการ รักร่วมเพศ ซึ่งเป็นแนวคิดของ Lisa Duggan กล่าวถึงเรื่องการเมืองเรื่องเพศแบบเสรีนิยมที่ไม่ได้ทำ ทายการมีบทบาทของบรรทัดฐานการรักต่างเพศสนับสนุนและคงไว้ซึ่งสถาบันดังกล่าว ขณะที่เพิ่ม ความเป็นไปได้ที่จะลดการต่อสู้ในเรื่องรัฐธรรมนูญของเกย์ และที่จะแปรรูปและลดความเป็นการเมือง ของเกย์ในความเป็นครอบครัวและการบริโภค ภายใต้แนวคิดนี้รัฐที่ไร้ระเบียบที่ไม่ยอมรับสิทธิของเกย์ ว่าเป็นสิทธิมนุษยชนจะกลายเป็นภัยคุกคามต่อประชาชนที่อยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของรัฐนั้น จริง อยู่ที่รัฐยอมรับและให้สิทธิกับผู้ถือสิทธิกลุ่ม LGBT แต่รัฐก็เป็นผู้สร้างบรรทัดฐานในการใช้ชีวิตใหม่ แก่กลุ่ม LGBT เพื่อที่จะมีอำนาจเหนือกลุ่มนี้ และหากรัฐให้สิทธิกับกลุ่ม LGBT ไม่เหมือนกับผู้หญิง

⁸⁵ "The (tax) pros and cons of getting married," The Globe and Mail, updated May 11, 2017, accessed May 20, 2020, <https://www.theglobeandmail.com/globe-investor/personal-finance/taxes/the-tax-pros-and-cons-of-getting-married/article34959872/>.

และผู้ชาย เช่น ไม่ให้สิทธิการแต่งงานแต่ใช้สิทธิในการจดทะเบียนคู่ชีวิต ก็จะไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม LGBT เพราะสิทธิที่ได้รับจะไม่เท่าเทียมกับผู้ชายและผู้หญิงอย่างแท้จริง การสร้างวาทกรรมของเกย์ปกติที่ถือสิทธิจะทำให้เกิดการจัดประเภทเกย์ผู้ที่เป็นปกติเพราะเกย์ปกติจะถูกสร้างขึ้นให้ได้รับสิทธิในการแต่งงานหมายความว่าผู้ที่ไม่ได้ต้องการที่จะแต่งงานจะกลายเป็นเกย์ที่ผิดปกติ⁸⁶

บรรทัดฐานการรักร่วมเพศได้เปลี่ยนพฤติกรรมที่ผิดปกติจากความต้องการของ LGBT เป็นความต้องการในการครอบครัวยุคใหม่และการบริโภคที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคสินค้าต่าง ๆ กลุ่ม LGBT ที่แบ่งปันและจัดการความต้องการนี้และลดความเป็นการเมืองลงเป็นผลมาจากการอยู่ในครอบครัวและการบริโภคที่เหมาะสมไม่ได้เป็นความแปลกประหลาดอีกต่อไป ความปกติใหม่ในประเด็นเรื่องเพศในบรรทัดฐานการรักร่วมเพศใหม่เป็นความต้องการของกลุ่ม LGBT รัฐจึงเข้ามามีบทบาทในการกำหนดบรรทัดฐานดังกล่าวเพื่อให้มีบทบาทเหนือกลุ่ม LGBT โดยเฉพาะในประเด็นการแต่งงาน รัฐบาลเสรีนิยมส่งเสริมให้มีการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้กลุ่ม LGBT สามารถแต่งงานกันได้ภายใต้บรรทัดฐานการรักร่วมเพศที่รัฐได้สร้างขึ้น ดังนั้นการสนับสนุนการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดาจึงเป็นประเด็นทั้งทางสังคมและการเมือง

3.3 การต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน

ปฏิญาณสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนถึงแม้ว่าจะให้สิทธิและเสรีภาพกับมนุษย์ในเรื่องของความเสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติต่อมนุษย์ แต่ก็ได้มีการนำประเด็นของสิทธิในการสร้างครอบครัวตามที่ได้ระบุไว้ในปฏิญญาดังกล่าวนอกจากจะหยิบยกประเด็นเรื่องสิทธิที่ทับซ้อนกันขึ้นมาถกเถียงในประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดา ประเด็นสิทธิเด็กที่ควรจะได้รับการศึกษาจากบิดามารดาที่เป็นผู้หญิงและผู้ชาย รวมทั้งประเด็นการปกป้องคำจำกัดความของคำว่า การแต่งงานให้มีไว้เฉพาะผู้ชายและผู้หญิงด้วยเหตุผลที่ว่า การแก้ไขคำจำกัดความของคำว่า การแต่งงานในพระราชบัญญัติการแต่งงานเป็นการให้สิทธิอย่างเสมอภาคกับกลุ่ม LGBT แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าสิทธินั้นจะเป็นการทำลายสิทธิอื่น ๆ ของบุคคลอื่น⁸⁷ กล่าวคือการต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันไม่ได้หมายความว่า การกีดกันที่เกิดจากการกลัวผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือมีทัศนคติว่า

⁸⁶ C. Weber, *Queer International Relations: Sovereignty, Sexuality and the Will to Knowledge* (Oxford University Press, 2016). <https://books.google.co.th/books?id=UMHQCwAAQBAJ>.

⁸⁷ Sarah Matheson, "Canada's Court-Led Journey to Same-Sex Marriage," *The Corvete* VOLUME 3, NO. 1 (2014-2015): 92-3, The University of Victoria Undergraduate Journal of History, <https://journals.uvic.ca/index.php/corvette/issue/view/772>.

คนเหล่านี้เป็นคนที่ผิดปกติจึงจำเป็นต้องแบ่งชั้นว่าเป็นพลเมืองชั้นสองซึ่งไม่สมควรที่จะได้รับสิทธิที่เท่าเทียมกันแต่อย่างใด หากแต่เป็นการต่อต้านโดยใช้มุมมองของสิทธิที่สำคัญกว่าในการที่บุคคลที่จะสร้างครอบครัวและสิทธิของเด็กที่จะมีชีวิตและถูกเลี้ยงดูโดยครอบครัวซึ่งถูกมองว่าเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมอันประกอบด้วยพ่อและแม่ที่เป็นผู้ชายและผู้หญิงและลูก

ในปี 1993 ศาลเมืองออนแทรีโอมีคำวินิจฉัยในประเด็นการแต่งงานที่คู่รักชาว LGBT ได้เรียกร้องว่าไม่ได้รับสิทธิตามรัฐธรรมนูญเพราะถูกปฏิเสธในการจดทะเบียนสมรสว่ากฎหมายจารีตได้มีการระบุอย่างชัดเจนถึงความหมายการแต่งงานว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้หญิงจึงไม่ได้รับการแบ่งแยกหรือกีดกันที่จะให้กลุ่ม LGBT แต่งงานกัน อีกทั้งได้กล่าวว่าการเลี้ยงดูเด็กเป็นสิ่งที่ผู้ที่เป็นกลุ่ม LGBT ไม่สามารถเลี้ยงดูสำเร็จได้ ดังนั้นการแต่งงานจึงเป็นที่ยอมรับกันว่ามีไว้เฉพาะผู้ชายและผู้หญิงเท่านั้น⁸⁸ และได้มีการศึกษาถึงสิทธิในการรับเลี้ยงบุตรโดยผู้ปกครองที่เป็นกลุ่ม LGBT ที่มีการตั้งสมมติฐานไว้ว่าเด็กจะได้รับผลกระทบจากการถูกเลี้ยงดูโดยผู้ที่เป็นคู่รักชาว LGBT ซึ่งการดูแลโดยคนกลุ่มนี้จะไม่สามารถดูแลเด็กได้ดีเท่ากับคู่รักที่มีเพศตรงข้าม และจากการศึกษาวิจัยในเรื่องผลกระทบของเด็กจากการเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่เป็นคนเพศเดียวกันและต่างเพศ แต่ผลสรุปของการสำรวจคือการเลี้ยงดูเด็กของทั้งสองกลุ่มไม่ได้กระทบต่อผลลัพธ์ทางพัฒนาการทางอารมณ์และการรับรู้หรือแม้กระทั่งสุขภาพจิต

ในปี 2003 ตัวแสดงที่มีการถกเถียงในชั้นศาลและไม่เห็นด้วยให้การแก้ไขคำจำกัดความของคำว่า “การแต่งงาน” ในพระราชบัญญัติการแต่งงานโดยตัวแสดงหลักในการต่อต้านครั้งนี้ได้แก่สมาคมเพื่อการแต่งงานและครอบครัวเมืองออนแทรีโอ ขณะที่มีการพิจารณารณการยื่นอุทธรณ์เรื่องคำจำกัดความของคำว่าแต่งงานอยู่ในเวลานั้น สมาคมเพื่อการแต่งงานได้แสดงถึงจุดยืนที่ให้คำจำกัดความของคำว่าแต่งงานตามที่ถูกใช้ในพระราชบัญญัติการแต่งงานตามรัฐธรรมนูญเดิมของแคนาดาปี 1876 และได้แย้งว่า “...ความหมายของคำจำกัดความของการแต่งงานตามกฎหมายของรัฐนั้นหมายถึงการอยู่ร่วมกันของผู้ชายและผู้หญิง ตามที่คำจำกัดความที่ตั้งอยู่บนฐานของรัฐธรรมนูญนั้น คำจำกัดความของคำว่าแต่งงานจะถูกแก้ไขผ่านกระบวนการแก้ไขอย่างเป็นทางการตามรัฐธรรมนูญ เป็นผลให้ทั้งศาลและรัฐสภาไม่มีอำนาจที่จะแก้ไขคำจำกัดความของคำว่าแต่งงาน... รัฐธรรมนูญปี 1982 ไม่สามารถใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญปี 1867 และไม่สามารถแก้ไขคำจำกัดความของคำว่าแต่งงานได้...” แสดงให้เห็นถึงจุดยืนของสมาคมเพื่อการแต่งงานและครอบครัว

⁸⁸ Nicholas Bala, "The Debates About Same-Sex Marriage in Canada and the United States: Controversy over the Evolution of a Fundamental Social Institution," 210.

เมืองออนแทรีโอในการต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันอย่างชัดเจน แต่ศาลได้มีการพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับจุดยืนและข้อโต้แย้งดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่าการอ้างถึงรัฐธรรมนูญเดิมเป็นการโต้เถียงโดยปราศจากคุณค่าสองประการ ประการแรก ไม่ว่าจะคู่รักที่มีเพศเดียวกันจะสามารถแต่งงานกันได้หรือไม่ก็ตาม ก็ไม่ได้เป็นประเด็นเรื่องการโต้แย้งทางด้านอำนาจของรัฐสภาในเรื่องของการสร้างกฎหมายการแต่งงานสำหรับคนที่มีเพศเดียวกัน ประเด็นที่สอง การที่ยึดติดกับคำจำกัดความที่ระบุไว้ในปี 1967 เป็นสิ่งที่ขัดกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันดังนั้นข้อเสนอของสมาคมจึงตกไปและนำมาสู่การแก้ไขพระราชบัญญัติการแต่งงาน (Bill C-38) ในปี 2005 ในรัฐสภา⁸⁹

ในปี 2005 การลงมติเห็นชอบในรัฐสภาเรื่องการแก้ไขคำจำกัดความของคำว่า “การแต่งงาน” ในพระราชบัญญัติการแต่งงานนั้นพรรคการเมืองที่ลงเสียงไม่เห็นชอบการเปลี่ยนคำจำกัดความของการแต่งงานให้คนเพศเดียวกันสามารถแต่งงานได้ก็คือพรรคอนุรักษนิยมที่นำโดย Stephen Harper กล่าวในรัฐสภาวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2005 ว่า “...จุดยืนของข้าพเจ้าเห็นว่าคำจำกัดความของการแต่งงานนั้นเป็นที่ราบกันดีและชัดเจนอยู่แล้ว ซึ่งจุดยืนนี้ไม่ได้มาจากอคติส่วนตัวหรือกลยุทธ์ทางการเมืองตามที่ ส.ส. เสรีนิยมเชื่อว่าเราเป็นด้วยความเห็นอกเห็นใจทางศีลธรรม จุดยืนของข้าพเจ้าและสมาชิกพรรคส่วนใหญ่อยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจและคุณค่าที่ผ่านการทดสอบมานานและเชื่อว่าสมาชิกพรรคจะสามารถลงคะแนนได้อย่างเสรีโดยปราศจากการแทรกแซงของข้าพเจ้า... ข้าพเจ้าสนับสนุนคำจำกัดความของการแต่งงานว่าเป็นการสมรสกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิงตามที่ได้ระบุในกฎหมายจารีตดั้งเดิม ข้าพเจ้าเชื่อว่าความหมายของการแต่งงานแบบเดิมนี้ได้อยู่กับสังคมเป็นอย่างดีและเป็นข้อเท็จจริงที่การแต่งงานเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคม...แม้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะพยายามเสนอทางเลือกที่เชื่อว่าสิทธิความเท่าเทียมของเกย์และเลสเบียนมาเป็นอันดับหนึ่งของการพิจารณา ว่าสิทธิเป็นสิ่งที่เหนือความเชื่อทางศาสนา การแสดงออกทางศาสนาหรือความหลากหลายทางวัฒนธรรม และข้อจำกัดเรื่องสิทธิที่มีต่อการแต่งงานของคนรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ไม่ยุติธรรมและเป็นการปฏิเสธสิทธิมนุษยชน ท้ายที่สุดเกิดความคิดว่าการแต่งงานเป็นสถาบันพื้นฐานทางสังคมไม่ได้ เพียงแต่ถูกบัญญัติไว้ในกฎหมายเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่รับรู้ผ่านความเชื่อที่ถูกส่งต่อกันมาเป็นประวัติศาสตร์ จึงเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ว่าจะให้มีการยอมรับความสัมพันธ์ของคู่รักร่วมเพศ แต่พวกเราเชื่อว่าประชาชนส่วนใหญ่เชื่อในหลายมุมมองทั้งเข้าข้างและเป็นกลาง พวกเขาเชื่อว่าการแต่งงานเป็นสถาบันพื้นฐานที่ชัดเจนแล้ว แต่คู่รักร่วมเพศก็สามารถมีสิทธิที่เท่าเทียมและผลประโยชน์ที่ควรถูก

⁸⁹ Halpern et al. v. Attorney General of Canada et al., 12-14.

ยอมรับและปกป้องด้วย...ถึงแม้ว่าประชาชนจะคิดเห็นเช่นนั้นพวกเราก็ยังคงยืนยันที่จะยืนยันว่าการ แต่งงานควรคงไว้ซึ่งความหมายดั้งเดิม หากแต่เสนอรูปแบบความสัมพันธ์อื่น เช่น การจดทะเบียน ความสัมพันธ์ การจดทะเบียนคู่ชีวิต ให้กับคู่รักที่มีเพศเดียวกันแทน” อีกทั้งสมาชิกพรรคอนุรักษนิยม ยังได้นำสิทธิเด็กที่ควรที่จะได้รับการดูแลโดยพ่อและแม่ที่เป็นเพศชายและเพศหญิง เพราะจะได้รับความอบอุ่นมากกว่าผู้ปกครองที่เป็นคู่รักเพศเดียวกันด้วย⁹⁰ ซึ่งการที่ตัวแทนของกลุ่มอนุรักษนิยมได้ ใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนในเรื่องของสิทธิเช่นนี้ไม่ได้เป็นการลิดรอนสิทธิและเลือกปฏิบัติต่อกลุ่ม LGBT หรือไม่ได้มีอคติกับผู้ที่เป็นกลุ่ม LGBT ในการที่จะให้สิทธิคนกลุ่มนี้ หรือแม้กระทั่งไม่ได้มีเจตนา กล่าวหาว่าสิทธิของผู้ชายและผู้หญิงจะมีมากกว่ากลุ่ม LGBT หากแต่จะใช้ภาษาในเรื่องสิทธิที่ควร จะเคารพความเชื่อ จารีต ประเพณีและขนบธรรมเนียมที่กลุ่มอนุรักษนิยมได้ยึดถือปฏิบัติในเรื่องของการ แต่งงานว่าควรที่จะเป็นสิทธิของผู้ชายและผู้หญิงเช่นกัน ทั้งนี้ไม่ได้เป็นการปิดกั้นผู้ที่เป็น LGBT ที่จะมี สิทธิความเท่าเทียมกัน จึงได้เสนอทางเลือกในเรื่องของ การจดทะเบียนความสัมพันธ์ การจดทะเบียน คู่ชีวิต ให้กับคู่รักที่มีเพศเดียวกันแทนสิทธิการแต่งงาน

การต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันถูกสร้างกรอบโดยใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนเรื่อง สิทธิในการสร้างครอบครัวอันเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมและสิทธิเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อ และแม่แท้ๆของตนเองซึ่งพวกเขาเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่าการดูแลเด็กจากครอบครัวที่เป็นคู่รักเพศเดียวกัน จะไม่สามารถดูแลเด็กได้เหมือนกับพ่อและแม่ของตนเอง ดังนั้นคงไว้ซึ่งความหมายดั้งเดิมของคำว่า การแต่งงานนั้นจะเป็นการส่งเสริมสถาบันพื้นฐานทางสังคมและสิทธิของเด็กที่ควรที่จะได้รับการเลี้ยงดู โดยบิดามารดาโดยสายเลือด ตลอดจนการเคารพสิทธิในเรื่องความเชื่อ จารีต และขนบธรรมเนียมที่ ตนยึดถือปฏิบัติกันมาในเรื่องของการแต่งงาน จึงได้มีการเสนอทางเลือกอื่นให้สามารถจดทะเบียน ความสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้นอกจากการแต่งงาน

3.4 มุมมองทางสิทธิมนุษยชนและประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดา

สิทธิมนุษยชนเป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับในระดับระหว่างประเทศในเรื่องบรรทัดฐานทาง ศีลธรรมและเป็นตัวกำหนดทิศทางของนโยบายของรัฐให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ได้ตกลงกันไว้ในเวที ระหว่างประเทศ ปฎิญาสากล่าวด้วยสิทธิมนุษยชนเป็นความตกลงร่วมกันของรัฐที่นำมาซึ่งความ เปลี่ยนแปลงในภายในประเทศและระหว่างประเทศโดยใช้มาตรฐานและบรรทัดฐานทางศีลธรรมที่ได้

⁹⁰ "Bill C-38 (Historical)," openparliament.ca, accessed May 7, 2020, <https://openparliament.ca/bills/38-1/C-38/?singlepage=1>.

กำหนดไว้ในความตกลง ภาษาทางสิทธิมนุษยชนไม่มีความหมายตายตัวจึงถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองในหลายระดับของตัวแสดง จึงทำให้มุมมองเรื่องสิทธิมนุษยชนเปลี่ยนไปตามผู้ที่ให้ความหมาย ผู้ปกครองของรัฐมีหน้าที่จัดสรรสิทธิของพลเมืองให้สอดคล้องกับปณิญาสาครว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ประเทศแคนาดาได้มีการนำไปปรับใช้ในรัฐธรรมนูญที่มีการบังคับใช้ตั้งแต่ปี 1982 จนถึงปัจจุบัน

การเรียกร้องสิทธิการแต่งงานของกลุ่ม LGBT ในแคนาดามีการอ้างถึงรัฐธรรมนูญของแคนาดาข้อที่ 15 ว่าด้วยสิทธิความเสมอภาค ความว่า “ทุกคนมีความเสมอภาคในทางกฎหมายและทางปฏิบัติในการเข้าถึงสิทธิที่จะได้รับการปกป้อง สิทธิในผลประโยชน์ของกฎหมายอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ว่าจะด้วยพื้นฐานของเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สีผิว ศาสนา เพศ อายุ หรือความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ” มุมมองด้านสิทธิมนุษยชนของผู้ที่เรียกร้องสิทธิของตนเองจึงเป็นในเรื่องของสิทธิความเสมอภาคระหว่างบุคคลที่บุคคลสามารถเข้าถึงการแต่งงานได้เท่าเทียมกัน ดังนั้นโบสถ์ของชุมชนเมืองโตรอนโตจึงมองการแต่งงานของกลุ่ม LGBT ในมุมมองของความเสมอภาคกันผ่านการใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชน ในลงมติเรื่องการเปลี่ยนความหมายของการแต่งงานในพระราชบัญญัติการแต่งงานให้ครอบคลุมถึงคนที่มีเพศเดียวกันได้ในรัฐสภาในปี 2005 นั้น ได้มีการถกเถียงกันในรัฐสภาในประเด็นของสิทธิความเสมอภาคเรื่องการแต่งงานหากผู้ที่เป็นผู้หญิงและผู้ชายสามารถแต่งงานกันโดยได้รับการรับรองตามกฎหมายได้ผู้ที่เป็นคู่รักกลุ่ม LGBT ก็สามารถแต่งงานได้ภายใต้กฎหมายฉบับเดียวกัน พรรคการเมืองหลักที่เห็นชอบ Bill C-38 ได้แก่ พรรคเสรีนิยมและพรรค BLOC QUEBECOIS⁹¹

ในการสนับสนุนประเด็นดังกล่าวได้กล่าวถึงการให้สิทธิ 3 ข้อ ข้อแรก สิทธิความเสมอภาคที่ให้กับกลุ่ม LGBT สามารถแต่งงานได้เหมือนผู้ชายและผู้หญิงโดยที่ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายฉบับเดียวกันและได้ชี้ให้เห็นถึงการแก้ไขคำจำกัดความจะเป็นเรื่องทางกฎหมายมิใช่เรื่องความเชื่อทางศาสนา ข้อที่สองสิทธิในการนับถือศาสนาที่เป็นเรื่องธรรมดาว่าองค์กรด้านศาสนาจะมีมุมมองที่ได้แย้งกับการแต่งงานของคนที่มีเพศเดียวกันตามความเชื่อของแต่ละศาสนาโดยให้องค์กรทางด้านศาสนาจะมีสิทธิและอำนาจในการที่จะปฏิเสธการจัดการแต่งงานให้กับกลุ่ม LGBT ได้โดยไม่มีการบังคับ โดยการแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ จะถูกกระทำโดยผู้ปกครองซึ่งคือรัฐสภา ในขณะที่สมาชิกพรรคอนุรักษส่วนน้อยได้มีมุมมองเรื่องสิทธิต่างออกไปจากเสียงส่วนใหญ่โดยมีการสนับสนุน Bill C-38 เพราะมองในเรื่องของสิทธิข้อที่สามคือสิทธิพลเมืองว่าที่ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

⁹¹ "Bill C-38 (Historical)," openparliament.ca, accessed May 7, 2020, <https://openparliament.ca/bills/38-1/C-38/?singlepage=1>.

ภายใต้กฎหมายและรัฐธรรมนูญเดียวกันโดยไม่ถูกแบ่งแยก และการที่จำกัดสิทธิในเข้าถึงการแต่งงานให้ผู้ชายและผู้หญิงเท่านั้นเป็นการลดทอนสิทธิของพลเมืองที่ประชาชนทุกคนควรที่จะได้รับอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้นการสนับสนุนการแต่งงานของคนเพศเดียวกันจึงเป็นในเรื่องของสิทธิความเสมอภาคสิทธิในการนับถือศาสนา และสิทธิพลเมือง⁹²

ในด้านของการต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันได้มีการนำสิทธิในการสร้างครอบครัวที่ระบุปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนมาต่อต้าน Bill C-38 ซึ่งในปี 2005 พรรคการเมืองที่ลงมติไม่เห็นชอบหลักคือพรรคอนุรักษ์นิยมที่มีการประกาศจุดยืนอย่างชัดเจนว่าคำจำกัดความของคำว่า การแต่งงานเป็นคำที่มีความหมายชัดเจนอยู่แล้วจึงไม่จำเป็นต้องมีการแก้ไขกฎหมายและการแต่งงานถือว่าเป็นสิทธิของผู้ชายและผู้หญิงที่มีสิทธิในการสร้างครอบครัวในฐานะสถาบันพื้นฐานทางสังคม อีกทั้งผู้ที่ต่อต้าน Bill C-38 ยังมาจากเสียงส่วนน้อยของพรรคเสรีนิยมเช่นกัน โดยมองผ่านมุมมองทางสิทธิมนุษยชนในเรื่องของสิทธิเด็กในประเด็นรับเลี้ยงเด็กว่า การรับเลี้ยงเด็กนั้นจะเป็นการตัดสัมพันธ์ระหว่างพ่อและแม่ของพวกเขาเองและนำมาสู่การบั่นทอนสถาบันครอบครัวในอันประกอบด้วยพ่อแม่ และลูกในที่สุด ผู้ที่ต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันนั้นจึงใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนผ่านมุมมองด้านสิทธิสองข้อคือสิทธิในการสร้างครอบครัวและสิทธิเด็ก⁹³

ข้อถกเถียงของการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดา ผู้ที่สนับสนุนและผู้ต่อต้านต่างก็ใช้สิทธิมนุษยชนมากำหนดกรอบข้อโต้เถียงของฝ่ายตนโดยใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนที่ต่างกันออกไป ผู้ที่สนับสนุนมองในมุมมองสิทธิความเสมอภาค สิทธิในการนับถือศาสนา และสิทธิพลเมือง ส่วนผู้ที่ต่อต้านมองในเรื่องสิทธิในการสร้างครอบครัวและสิทธิเด็ก จะเห็นได้ว่า สิทธิมนุษยชนเป็นคำที่มีความกำกวมไม่ได้มีความหมายที่ตายตัวจึงเกิดปัญหาที่นำมาซึ่งการที่จะให้การปฏิเสธที่จะให้สิทธิแก่บุคคลและนำมาสู่ข้อถกเถียงและความขัดแย้งระหว่างสิทธิได้ ดังนั้นการที่บุคคลได้รับสิทธิมากกว่าไม่ได้หมายความว่า จะได้รับการปกป้องจากรัฐมากกว่า สิทธิมนุษยชนมักจะถูกมองว่าเป็นโล่ป้องกันประชาชนจากอำนาจรัฐ แต่ก็สามารถถูกใช้โดยผู้ปกครองหรือตัวแสดงในสังคมเพื่อที่จะได้มีอำนาจเหนือบุคคลบางกลุ่ม ดังนั้นในกรณีของการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดาสิทธิการแต่งงานนั้นไม่ได้เป็นชัยชนะของสิทธิมนุษยชนหากแต่เป็นแรงขับเคลื่อนทางสังคมและการเมืองในรัฐที่เป็นผู้ผลักดันสิทธิในการแต่งงานของคนกลุ่มนี้ แรงขับเคลื่อนทางสังคมและการเมืองจึงเป็นตัวแสดงสำคัญในการตีความสิทธิมนุษยชนที่นำไปสู่การให้หรือลดความเสมอภาคระหว่างบุคคลได้

⁹² "Bill: C-38, Third Reading," How'd They Vote?, 2005, accessed May 20, 2020,

<https://web.archive.org/web/20060215193154/http://www.howdtheyvote.ca/vote.php?id=208>.

⁹³ "Bill C-38 (Historical)," openparliament.ca, accessed May 7, 2020, <https://openparliament.ca/bills/38-1/C-38/?singlepage=1>.

บทที่ 4

บทสรุป

การศึกษาเรื่องข้อถกเถียงทางการเมืองในประเด็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันในแคนาดา เรื่องการส่งเสริมและต่อต้านความของสิทธิมนุษยชนถึงความเท่าเทียมกันเรื่องการแต่งงาน ในงานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบคำถามในข้อสงสัยถึงประเด็นที่เป็นข้อถกเถียงระหว่างกลุ่มที่สนับสนุนและต่อต้านกฎหมายการแต่งงานของคนเพศเดียวกันตลอดจนฐานความคิดของทั้งสองกลุ่มในประเทศแคนาดานั้น ได้มีการวิเคราะห์ทั้งหมด 3 ประการ ได้แก่

ประการแรก การถกเถียงในเรื่องการแต่งงานของคนเพศเดียวกันอยู่ในประเด็นเรื่องสิทธิและฐานความคิดของกลุ่มผู้สนับสนุนและผู้ต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันเป็นเรื่องของการมองสิทธิที่แตกต่างกัน ในมุมมองของผู้ที่สนับสนุนอันได้แก่ ตัวแสดงในภาคประชาสังคมที่เป็นบุคคลที่ได้มีการเรียกร้องในชั้นศาลคือ คู่รักกลุ่ม LGBT ที่เรียกร้องการสิทธิที่ตนจะสามารถแต่งงานเหมือนกับผู้ชายและผู้หญิงทั่วไปได้ และตัวแสดงที่เป็นองค์กรคือ โบสถ์ของชุมชนในเมืองโตรอนโตที่เป็นองค์กรทางศาสนาคริสต์เป็นผู้ที่ผลักดันและเรียกร้องสิทธิการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน ตลอดจนตัวแสดงทางการเมืองที่มีการถกเถียงในประเด็นการแก้ไขคำจำกัดความของคำว่าแต่งงานให้ครอบคลุมถึงผู้ที่มีเพศเดียวกันหรือ Bill C-38 ในรัฐสภาปี 2005 คือพรรคเสรีนิยมและพรรค BLOC QUEBECOIS ที่มีการลงมติเห็นชอบเป็นส่วนใหญ่ในรัฐสภาทำให้ Bill C-38 ผ่านการพิจารณา ตัวแสดงทั้งภาคประชาสังคมและในรัฐสภาต่างก็ใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนในเรื่องของสิทธิความเท่าเทียมกันตามที่ได้ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญปี 1982 ที่ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเสมอภาคในส่วนของผู้ที่ต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันนั้นตัวแสดงในภาคประชาสังคมที่เป็นองค์กรได้แก่ สมาคมเพื่อการแต่งงาน และตัวแสดงทางการเมืองคือ พรรคอนุรักษ์นิยมที่ได้มีการถกเถียงถึงคำจำกัดความของคำว่า “การแต่งงาน” ว่าให้คงไว้ซึ่งความหมายเดิมเพราะความหมายดั้งเดิมนั้นมีความหมายที่ชัดเจนและเข้าใจได้อยู่ในตนเองอยู่แล้ว โดยตัวแสดงทั้งภาคประชาสังคมและในรัฐสภาใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนในเรื่องสิทธิในการสร้างครอบครัวที่เป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมที่สงวนไว้ให้เฉพาะผู้หญิงและผู้ชายเท่านั้นและสิทธิเด็กที่เด็กควรที่จะได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัวที่

ประกอบด้วยพ่อ แม่และลูกโดยสายเลือด เพราะมองว่าผู้ที่เป็นกลุ่ม LGBT ถึงแม้ว่าจะแต่งงานกันก็ไม่สามารถดูแลลูกที่ได้รับการอุปถัมภ์ได้ดีเท่ากับผู้ที่เป็นผู้ชายและผู้หญิงได้

ประการที่สอง คือการที่รัฐบาลพยายามที่จะผลักดันให้ผู้ที่มีเพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้ตามกฎหมายเป็นเพราะรัฐบาลต้องการที่จะเข้ามามีบทบาทเพื่อจัดระเบียบพฤติกรรมของกลุ่ม LGBT ให้อยู่ภายใต้บรรทัดฐานการรกร่วมเพศ หรือ Homonormativity โดยพยายามที่จะให้กลุ่ม LGBT เป็นคนปกติที่จะสามารถแต่งงานกันโดยการรับการรับรองของกฎหมาย ผู้ที่เป็นกลุ่ม LGBT ที่ต้องการที่จะแต่งงานจึงจำเป็นต้องทำตามเงื่อนไขและข้อกำหนดของรัฐบาล แต่แท้ที่จริงแล้วไม่ใช่ทุกคนที่จะมีความต้องการที่จะแต่งงานกัน อันเนื่องมาจากเหตุผลเรื่องผลประโยชน์ของตน เช่น การที่จะต้องมีการค่าใช้จ่ายประจำวันเพิ่มสำหรับผู้ที่มีการเลี้ยงดูบุตร การค้างชำระภาษีของคู่แต่งงาน ถ้าหากบุคคลที่แต่งงานด้วยการติดค้างชำระภาษีนั้นหมายความว่าตนเองก็จะเป็นผู้ที่รับผิดชอบในหนี้สินเช่นกัน ตลอดจนการเสียประโยชน์ทางด้านกรงดเว้นการจ่ายภาษีในการขายอสังหาริมทรัพย์ ก่อนที่จะแต่งงานทุกคนมีสิทธิที่จะงดเว้นภาษีการขายบ้าน แต่ถ้ามีการแต่งงานกันแล้วสิทธิที่จะได้รับการงดเว้นจะเหลือเพียงแค่สิทธิเดียว เป็นต้น จึงแสดงให้เห็นถึงสิทธิมนุษยชนไม่ได้ถูกใช้เฉพาะกลุ่มเสรีนิยมเหมือนในอดีตเท่านั้น หากแต่ถูกใช้โดยกลุ่มอนุรักษนิยมเพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาอำนาจของตนด้วย

ประการที่สาม ตัวแสดงทั้งในรัฐสภาที่เป็นตัวแสดงระดับพรรคการเมืองและปัจเจกบุคคลรวมทั้งตัวแสดงภาคประชาสังคมในระดับองค์กร ต่างก็มีมุมมองทางสิทธิมนุษยชนเป็นของตนเองในการสนับสนุนและต่อต้านกฎหมายที่ให้ผู้ที่มีเพศเดียวกันสามารถแต่งงานกันได้ แม้ว่าสมาชิกในพรรคเสรีนิยมจะเป็นพรรคการเมืองที่ลงมติเห็นชอบและสนับสนุน Bill C-38 มากที่สุด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าสมาชิกพรรคทุกคนจะมีมุมมองในเรื่องของการแต่งงานเป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งหมดจึงมีพรรคสมาชิกส่วนน้อยที่ลงมติไม่เห็นด้วยกับ Bill C-38 ในแนวทางเดียวกันพรรคการเมืองที่เป็นพรรคฝ่ายค้านหลักคือพรรคอนุรักษนิยม แม้ว่าเสียงส่วนใหญ่ของพรรคจะเห็นด้วยกับ Bill C-38 แต่สมาชิกพรรคส่วนน้อยกลับเห็นด้วยโดยใช้เหตุผลตามมุมมองทางสิทธิมนุษยชนของตนเอง จะเห็นได้ว่าแม้ว่าตัวแสดงในระดับพรรคการเมืองจะมีแนวทางหลักในการมองสิทธิมนุษยชน แต่ตัวแสดงในระดับปัจเจกบุคคลมีมุมมองและใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนี้องค์กรที่มีบทบาทในการจัดพิธีสำคัญอย่างโบสถ์คริสต์แม้ว่าจะมีมุมมองทางหลักทางศาสนาที่มีลักษณะ

ต่อต้านความสัมพันธ์ของผู้ชายและผู้ชาย แต่โบสถ์คริสต์จำนวนหนึ่งยังเห็นความสำคัญของสิทธิความเสมอภาคของบุคคลและเสรีภาพในการนับถือศาสนาว่าถ้าหากยึดติดกับคำจำกัดความของการแต่งงานที่มีรากฐานทางกฎหมายมาจากคริสต์ศาสนาจะเป็นการลดทอนสิทธิของศาสนาอื่น อีกทั้งความคิดเห็นของประชาชนชาวแคนาดามีแนวโน้มที่ให้การยอมรับคู่รักที่มีเพศเดียวกันและมีความเห็นว่าการอนุญาตให้สามารถแต่งงานกันได้จากการสำรวจในปี 2005 ซึ่งผู้ที่เห็นด้วยมากกว่าการสำรวจในปี 2003

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวการสนับสนุนและต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันเป็นเรื่องของการกำหนดกรอบความคิดของแต่ละฝ่ายภายใต้ประเด็นสิทธิในด้านต่าง ๆ ที่ถูกตีความจากแนวคิดสิทธิมนุษยชน แม้ว่าปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนที่ถูกกำหนดขึ้นโดยสหประชาชาติเพื่อเป็นแนวทางและให้รัฐสมาชิกของสหประชาชาติได้นำไปปฏิบัติในการดำเนินนโยบายของรัฐให้มีความสอดคล้องกันให้มากที่สุดเนื่องจากระบบการเมืองในแต่ละประเทศไม่เหมือนกันจึงมีความจำเป็นต้องมีบรรทัดฐานกลางที่ใช้ร่วมกัน ถึงแม้จะมีกรอบและแนวทางให้รัฐสมาชิกไปปฏิบัติแต่มุมมองทางสิทธิมนุษยชนที่ตัวแสดงในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีล้วนแล้วแตกต่างกันอันเนื่องมาจากระบบการเมือง สังคม และวัฒนธรรมของตัวแสดงในประเทศนั้น

ดังนั้นการที่ประเทศแคนาดาได้มีการแก้ไขคำจำกัดความของคำว่าแต่งงานในพระราชบัญญัติการแต่งงานให้ครอบคลุมไปถึงกลุ่ม LGBT ให้สามารถแต่งงานกันได้นั้น ไม่ได้เป็นชัยชนะของสิทธิมนุษยชนหากแต่เป็นเพราะแรงขับเคลื่อนทางสังคมและการเมืองในรัฐที่ทำให้เกิดการแก้ไขกฎหมายที่ให้ความเท่าเทียมกับกลุ่ม LGBT และแสดงให้เห็นว่าสิทธิมนุษยชนไม่ได้เป็นเพียงกลไกที่ปกป้องกลุ่ม LGBT ในเรื่องการต่อต้านการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่ม LGBT เท่านั้น แต่ยังถูกใช้เพื่อใช้อำนาจบังคับหรือปฏิเสธสิทธิบางประการ เช่น สิทธิเรื่องความเท่าเทียม สิทธิในการที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และสิทธิการแต่งงานด้วย และการที่บุคคลมีสิทธิที่มากกว่าก็ไม่ได้หมายความว่า จะได้รับความคุ้มครองมากกว่าหรือได้รับเสรีภาพมากกว่าและที่สำคัญไม่ได้หมายความว่า จะดีกว่า ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าสิทธิมนุษยชนจะไม่มีค่าเสียทีเดียวแต่สิทธิมนุษยชนก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นสิ่งที่ตีเสมอไป อีกทั้งสิทธิมนุษยชนมีความเปราะบางในด้านมุมมองและภาษาเพราะตัวแสดงในทุกๆระดับในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่างก็มีจุดยืนเป็นของตนเอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทรอบข้างทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ส่งผลทำให้มีมุมมองและใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนที่แตกต่างกันไป

และความแตกต่างกันนี้สามารถก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างสิทธิได้ ในกรณีแคนาดา มีเพียงแรงขับเคลื่อนจากผู้ที่มีหัวก้าวหน้าเท่านั้นที่สนับสนุนสิทธิมนุษยชน ขณะที่แรงขับเคลื่อนด้านอนุรักษนิยมต่อต้านสิทธิมนุษยชน แต่ในประเทศที่มีความเป็นทุนนิยมเสรีนิยมขั้นสูงอย่างแคนาดา สิทธิมนุษยชนถูกใช้เป็นภาษากลางของกลุ่มทางการเมืองหลายกลุ่ม เมื่อกลุ่มอนุรักษนิยมบางกลุ่มต้องการที่จะต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันจึงใช้ภาษาทางสิทธิมนุษยชนตามมุมมองที่กลุ่มอนุรักษนิยมมี พวกเขาไม่ได้ฟังสิทธิมนุษยชนเพื่อที่จะสร้างวาทกรรมความเกลียดกลัวผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือกล่าวว่าการกลุ่ม LGBT ไม่ได้มีความเท่าเทียมกันกับผู้หญิงหรือผู้ชายหรือไม่ได้มีความเป็นมนุษย์ รวมถึงพวกเขาไม่ได้ต่อต้านสิทธิมนุษยชน แต่พวกเขาใช้สิทธิมนุษยชนมาต่อต้านสิทธิมนุษยชนเพราะมองว่าสิทธิมนุษยชนมีไว้สำหรับสิทธิครอบครัวจึงต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน ซึ่งสามารถทำได้เพราะไม่ได้มีกฎหมายทางสิทธิมนุษยชนดั้งเดิมที่กำหนดความหมายที่ตายตัวของสิทธิมนุษยชน จึงเป็นการเปิดโอกาสให้สิทธิมนุษยชนถูกตีความได้หลากหลายมุมมองและสามารถถูกจัดสรรหรือถูกตั้งวัตถุประสงค์ใหม่ได้หลายวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมดุลของแรงขับเคลื่อนทางการเมืองในเวลานั้น อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงแรงขับเคลื่อนของกลุ่มอนุรักษนิยมที่ไม่ได้มีความเกรงกลัวสิทธิมนุษยชนและถูกใช้เป็นเครื่องมือแทน สิทธิมนุษยชนจึงสามารถถูกใช้เพื่อเป็นเครื่องมือหรือถูกผสมผสานในวาระทางการเมืองของกลุ่มอนุรักษนิยมได้ สิทธิมนุษยชนจึงยังคงเป็นภาษาที่มีความกำกวมและถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อแสดงหาอำนาจทางการเมืองในทุกระดับของตัวแสดงในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงการต่างประเทศ, กรมองค์การระหว่างประเทศ. ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
Universal Declaration of Human Rights. กรุงเทพมหานคร, 2551.

ภาษาอังกฤษ

Arruzza, C., N. Fraser, and T. Bhattacharya. *Feminism for the 99 Percent: A Manifesto*.
Verso, 2019. <https://books.google.co.th/books?id=hHCKDwAAQBAJ>.

Bala, Nicholas. "The Debates About Same-Sex Marriage in Canada and the United
States: Controversy over the Evolution of a Fundamental Social Institution." 20
BYU J. Pub. L (2006). <https://doi.org/>
<https://digitalcommons.law.byu.edu/jpl/vol20/iss2/2>.

"Bill C-38 (Historical)." openparliament.ca, accessed May 7, 2020,
<https://openparliament.ca/bills/38-1/C-38/?singlepage=1>.

"Bill: C-38, Third Reading." How'd They Vote?, 2005, accessed May 20, 2020,
<https://web.archive.org/web/20060215193154/http://www.howdtheyvote.ca/vote.php?id=208>.

"Toronto Bathhouse Raids (1981)." The Canadian Encyclopedia, Updated April 17, 2018,
2018, accessed April 17, 2020,
<https://thecanadianencyclopedia.ca/en/article/toronto-feature-bathhouse-raids>.

Canada, Department of Justice of. *Criminal Code, Chapter 51, 2-3 Elizabeth II, 1953-
1954, and Selected Statutes*. Queen's Printer, 1954.
<https://books.google.co.th/books?id=RisuyAEACAAJ>.

"Canadian Human Rights Act." Justice Laws Website, accessed March 29, 2020,
<https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/h-6/page-1.html#h-256790>.

"The (Tax) Pros and Cons of Getting Married." The Globe and Mail, Updated May 11,
2017, accessed May 20, 2020, <https://www.theglobeandmail.com/globe-investor/personal-finance/taxes/the-tax-pros-and-cons-of-getting-married/article34959872/>.

- Chamie, Joseph, and Barry Mirkin. "Same-Sex Marriage: A New Social Phenomenon." *Population and Development Review* 37, no. 3 (2011): 529-51.
www.jstor.org/stable/23036054.
- Christy M. Glass, Nancy Kubasek. "The Evolution of Same-Sex Marriage in Canada: Lessons the U.S. Can Learn from Their Northern Neighbor Regarding Same-Sex Marriage Rights." *Mich. J. Gender & L* 15 (2008).
<https://repository.law.umich.edu/mjgl/vol15/iss1/4>.
- "Consolidated Federal Laws of Canada, Civil Marriage Act." Justice Laws Website, accessed August 11, 2019, <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/c-31.5/page-1.html>.
- "Constitution Act." Justice Laws Website, 1982, accessed April 10, 2020, <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/const/page-15.html>.
- Cross, International Committee of the Red. *International Humanitarian Law: Answers to Your Questions*. International Committee of the Red Cross, 2002.
<https://books.google.co.th/books?id=jUUmAQAAIAAJ>.
- Donnelly, J. *Universal Human Rights in Theory and Practice*. Cornell University Press, 2013. <https://books.google.co.th/books?id=3gVCY1P7e4MC>.
- "During Pride Month, a Look at Lgbt Rights." Human Rights Watch, accessed August 11, 2019, http://internap.hrw.org/features/features/marriage_equality/.
- "Family Law Act." CanLii, 1990, accessed April 15, 2020, <https://www.canlii.org/en/on/laws/stat/rso-1990-c-f3/latest/rso-1990-c-f3.html#sec29>.
- "Canadian Charter of Rights and Freedoms." The Canadian Encyclopedia, Updated March 2, 2020, accessed April 21, 2020, <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/canadian-charter-of-rights-and-freedoms>.
- "History of Pride in Canada." Minden Pride, accessed April 15, 2020, <https://www.mindenpride.ca/history-of-pride/history-of-pride-in-canada/>.
- "The History of the Charter." Fundamental Freedom, The Charter of Rights and Freedoms, accessed April 21, 2020, http://charterofrights.ca/en/26_00_01.

- "History of the Ilo." International Labour Organization, accessed March 29, 2020, <https://www.ilo.org/global/about-the-ilo/history/lang--en/index.htm>.
- The Holy Bible: Translated from the Latin Vulgate [Douay- Rheims]*. Catholic Supplies, 1906. <https://books.google.co.th/books?id=cCNLYOEACAAJ>.
- "Everett Klippert Case." The Canadian Encyclopedia. Historica Canada., Updated May 29, 2018, accessed February 22, 2020, <https://thecanadianencyclopedia.ca/en/article/everett-klippert-case>.
- "Same-Sex Marriage Fast Facts." CNN Updated September 4, 2019, accessed July 1, 2020, <https://edition.cnn.com/2013/05/28/us/same-sex-marriage-fast-facts/index.html>.
- "M. V. H." CanLII, 1999, accessed April 15, 2020, <https://www.canlii.org/en/ca/scc/doc/1999/1999canlii686/1999canlii686.html>.
- "Same-Sex Marriage in Canada." Mapleleafweb, 2007, accessed March 28, 2020, <https://www.mapleleafweb.com/features/same-sex-marriage-canada#gay>.
- Matheson, Sarah. "Canada's Court-Led Journey to Same-Sex Marriage." *The Corvette* VOLUME 3, NO. 1 (2014-2015). The University of Victoria Undergraduate Journal of History. <https://journals.uvic.ca/index.php/corvette/issue/view/772>.
- Matthews, J. Scott. "The Political Foundations of Support for Same-Sex Marriage in Canada." *Canadian Journal of Political Science / Revue canadienne de science politique* 38, no. 4 (2005): 841-66. www.jstor.org/stable/25165883.
- "U.S. Support for Gay Marriage Stable, at 63%." GALLUP, Updated May 22, 2019, accessed July 1, 2020, <https://news.gallup.com/poll/257705/support-gay-marriage-stable.aspx>.
- McLeod, D.W. *Lesbian and Gay Liberation in Canada: A Selected Annotated Chronology, 1964-1975*. ECW Press/Homewood Books, 1996. <https://books.google.co.th/books?id=eHwSAOAAMAAJ>.
- "Jim Egan." The Canadian Encyclopedia, Updated June 13, 2018, accessed April 10, 2020, <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/jim-egan>.
- Muhlestein, Randolph G. "The Case against Same-Sex Marriage." *Dialogue: A Journal of Mormon Thought* 40, no. 3 (2007): 1-39.

<https://doi.org/10.5406/dialjmormthou.40.3.0001>.

www.jstor.org/stable/10.5406/dialjmormthou.40.3.0001.

"The Klippert Case." Sutori, accessed April 12, 2020, <https://www.sutori.com/story/the-klippert-case--3joxGzF8gMHXBXDBXEJBK32z>.

Perugini, N., and N. Gordon. *The Human Right to Dominate*. Oxford University Press, 2015. <https://books.google.co.th/books?id=U9umCAAQOBAJ>.

Pierceson, J. *Courts, Liberalism, and Rights: Gay Law and Politics in the United States and Canada*. Temple University Press, 2005. <https://books.google.co.th/books?id=68qzbcjZjVUC>.

"Criminal Code." The Canadian Encyclopedia. Historica Canada, Updated December 28, 2014, 2006, accessed February 22, 2020, <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/criminal-code>.

"Queering Black History Month." Queer Events, accessed April 23, 2020, <https://www.queerevents.ca/queer-history/queering-black-history-month>.

"Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender Rights in Canada." The Canadian Encyclopedia. Historica Canada, Updated October 12, 2018, accessed February 22, 2020, <https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/lesbian-gay-bisexual-and-transgender-rights-in-canada>.

Rayside, David. "Canadian Lgbt Politics after Marriage: The Future of Lgbt Rights." 261-87, 2016.

Rights), The United Nations (Office of the High Commissioner for Human. *Human Rights Handbook for Parliamentarians N° 26*. Inter-Parliamentary Union and the United Nations.

<https://www.ohchr.org/Documents/Publications/HandbookParliamentarians.pdf>.

"Canadian Public Opinion Polls 2005-Jan-01 to the Present." Ontario Consultants on Religious Tolerance, Updated March 25, 2006, 2005, accessed July 1, 2020, <https://www.religioustolerance.org/homssmpoll05.htm>.

Security, Canada. Royal Commission on, and M.W. MACKENZIE. *Report of Canada Royal Commission on Security (Abridged) June 1969*.

<https://books.google.co.th/books?id=huHncOAACAAJ>.

- Smith, Miriam. "The Politics of Same-Sex Marriage in Canada and the United States." *PS: Political Science and Politics* 38, no. 2 (2005): 225-28.
www.jstor.org/stable/30044280.
- "Four Key Protests in Canadian Lgbt2q History." Queer Events, Updated November 25, 2019, accessed February 22, 2020, <https://www.queerevents.ca/queer-corner/blog/history/tipping-point-key-protest-lgbt-history>).
- Tremblay, M. *Queer Mobilizations: Social Movement Activism and Canadian Public Policy*. UBC Press, 2015. <https://books.google.co.th/books?id=uwRbCAAQOBAJ>.
- "Universal Declaration of Human Rights." The United Nations, accessed August 11, 2019, <https://www.un.org/en/universal-declaration-human-rights/>.
- Weber, C. *Queer International Relations: Sovereignty, Sexuality and the Will to Knowledge*. Oxford University Press, 2016.
<https://books.google.co.th/books?id=UMHOCwAAOBAJ>.
- Wedgwood, Ralph. "The Fundamental Argument for Same-Sex Marriage." 7, no. 3 (1999): 225-42. <https://doi.org/10.1111/1467-9760.00075>.
<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/1467-9760.00075>.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายฉันทยธรรม วัลไพจิตร
วัน เดือน ปี เกิด	25 ธันวาคม 2538
สถานที่เกิด	นนทบุรี
วุฒิการศึกษา	รัฐศาสตรบัณฑิต(ร.บ.) วิชาเอกความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	301/373 ซ.ประชาชื่น 12 แยก 1-2-37 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY